

NOVI TEHNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LASKO, SLOVENSKE KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ZALEC

PRİČAKUJEMO VAS KOT BRATE, SESTRE

Príhod vlaka »bratstva in enotnosti« z našimi dragimi gosti in gostitelji iz Srbije pričakujemo na celjskem območju 6. junija. V pričakovanju naših dragih bratov in sester — gostiteljev naših izgnancev v Srbiji, čutimo veliko radost in nemir, saj se ponovno živo spominjamo na težke čase izpred tridesetih

let, ko so naši izgnanci dobili svoj novi dom v domovih naših dragih in težko pričakovanih gostih iz Srbije.

Ob pregonu naših rojakov v Srbijo se je okupator krepko uštel, misleč, da bodo izgnanci preganjanim in oropanim srbskim družinam v nezaželjeno breme, da bo to povzročilo sovraštvo in razkol med Slovenci in Srbi. Uštel se je, ker ni poznal resnične bratske ljubezni, ki veže med seboj jugoslovanske narode. Ta ljubezen se je v borbi za obstoj še bolj okrepila in se tudi v polni meri odrazila v bratskem sprejemu naših pregnancev v Srbiji.

Naši pregnanci so v Srbiji našli svoj dom. Bili so sprejeti kot enaki med enakimi. Če je bilo kruha za domače, ga je bilo tudi za naše pregnance. Resnično bratstvo in prijateljstvo se je tudi takrat odrazilo v polni meri.

Ob razmišljanju na tiste čase obujamo spomine ter se zavedamo, da smo našim dragim gostom veliki dolžniki. Veseli zaradi skorajšnjega srečanja se pa tudi bojimo, da poleg ostalega ne bomo sposobni nuditi toliko iskrene bratske ljubezni, kot so jo bili deležni naši izgnanci pri njih.

Zavedamo se, da edino z resnično bratsko ljubeznijo lahko plačujemo naš dolg nekdanjim gostiteljem naših izgnancev, zato bomo storili vse, da bodo naši gostje take ljubezni tudi deležni.

Najbolj se bomo našim prijateljem iz Srbije oddolžili, če bomo skrbeli, da bodo tudi mlajši spoznali njihova velikodušna dejanja. Če bodo tudi oni nadaljevali tradicijo karavane bratstva in enotnosti v spomin in zahvalo na vse dobrote, storjene našim pregnancem in za nadaljnjo krepitev bratstva in enotnosti.

Dragi prijatelji iz Srbije, težko pričakujemo vaš príhod

in želimo, da vas ne sprejmemo kot goste, pač pa, kot brate in sestre! Vsi občani celjskega območja, kjerkoli boste hodili ali bivali, vam, drugi prijatelji iz Srbije, izrekajo iskreno dobrodošlico in prijetno bivanje pri nas!

Jože Kos

MARIJA BOŽIĆ je inštruktorica v tkalnici žalskega podjetja Juteks. To novo dolžnost opravlja šele kratek čas, pred tem pa je bila polnih dvajset let tkalka za strojem. Dan za dnem, leto za leto je vdevala jutine niti, nadzorovala stroje in skupaj s svojimi sodelavkami preživljala »šiht« v neizmernem hruju. Vsa leta je delala tudi v nočni izmeni, kar je še poseben napor, še zlasti, če so v družini tudi otroci in Marija jih ima. Dve hčerki; mož pa je prav tako kot ona zaposlen v Juteksu. Foto: Berni Strmčnik

Seja sveta osmih občin celjskega območja

ZAOSTAJANJE ZA SRS

Pretekli petek je bila v Slovenskih Konjicah redna seja medobčinskega sveta osmih občin celjskega območja, na kateri so obravnavali lanske letošnje dosežke na področju gospodarstva. Analizirali pa so tudi gospodarska gibanja v prvem četrtletju tega leta. Kljub velikim uspehom ugotovitve kažejo, da regija v določenih ozirih zaostaja za dosežki v republiki.

Na seji pa so obravnavali tudi aktualne naloge pri akciji za izpeljavo referendumov o združitvi skladov zdravstvenega zavarovanja kmetov in delavcev. Kljub enotnim stališčem se v Šmarju zavzemajo za to, da bi se v Sloveniji ustanovila enotna rizična skupnost.

Člani sveta so obravnavali tudi program razvoja srednjega in višjega šolstva v naši regiji v prihodnjih letih.

NI POLICENTRIZMA BREZ DENARJA

Mnogi gospodarski kazalci za oceno gibanj v lanskem letu, podobno pa velja tudi za prvo tromesečje letošnjega leta, kažejo na obetajoče oživiljanje celotnega gospodarstva. Vendar pa je potrebno ob analiziranju podatkov upoštevati tudi nekatere okoliščine, ki situacijo osvetljujejo tudi z druge strani, je na seji opozoril SLAVKO VERDEL, direktor SDK, ko je podajal uvodne misli za razpravo o gospodarskih dosežkih. Upoštevati namreč velja vpliv

devalvacije (lani smo imeli celo dve!), nadalje še vedno trajajoče zamrznitev cen, restriktivne ukrepe za omejevanje uvoza in druge ukrepe, ki nujno vplivajo na gospodarske tokove v tem letu. Trenutno najakutnejši problem je zamrznitev cen, ki predstavlja anahronizem, katerega posledice bodo hude, če ne bo pravočasno ustreznih ukrepov.

Med pozitivne dosežke lanskega gospodarjenja moramo omeniti tudi to, da se je spremenilo delitveno razmerje med podjetji in družbo, in sicer v korist podjetij. Kljub

temu, da je celotni dohodek, pa tudi dohodek po razdelitvi, v regiji porastel, da se je izredno močno povečala amortizacija (skoraj vsa podjetja forsirajo odpisovanje visoko nad z zakonom določenimi stopnjami), pa ugotovitve kažejo, da regija v določenih pogledih zaostaja.

Uresničevanja politike policentričnega razvoja v Sloveniji ni mogoče doseči brez ustreznih denarnih sredstev. Podatki kažejo, da je gospodarstvo celjske regije veliko manj založeno s krediti za obratna sredstva, kot na primer pet občin mesta Ljubljane. Vendar pri tem ne gre samo za absolutne številke, temveč so zgovornejše primerjave. Medtem ko ustvari jo podjetja celjske regije na 100 dinarjev kreditov za obratna sredstva 208 dinarjev družbenega proizvoda, ga ustvari jo delovne organizacije območja mestnega sveta Ljubljane le 185 dinarjev. Se bolj zgovorno pa priča podatek, da dobi ljubljansko gospodarstvo na 100 din družbenega proizvoda kar 54 din kreditov za obratna sredstva, gospodarstvo celjske regije pa

le 47 din. Z manj krediti ustvarja naše gospodarstvo več kot gospodarstvo občin, ki imajo najvišji narodni dohodek pri nas. In še ena primerjava. Gospodarstvo Ljubljane ustvarja 31 % slovenskega družbenega proizvoda, razpolaga pa z 41 % vseh kreditov za obratna sredstva. Celjska regija pa prispeva 11,5 % slovenskega družbenega proizvoda in ima 11,7 % kreditov za obratna sredstva. Ker je komentar nedvomno odveč, naj dodamo le še to, da dobi gospodarstvo celjske občine za 0,3 % manj kreditov za obratna sredstva, kot pa ustvarja družbenega proizvoda!

Ko so na seji obravnavali aktualne probleme letošnjih gospodarskih gibanj, so še zlasti opozorili na probleme nelikvidnosti oziroma plačilne nesposobnosti naših podjetij. Vzrokov za tako stanje je seveda več, največ pa so krive investicije, še vedno močno prisotna inflacijska gibanja in seveda tudi razširitev poslovanja, ker podjetja skladno s tem niso povečevala lastnih obratnih sredstev.

Nadaljevanje na 4. strani

OTROKOM VSEGA SVETA

V soboto zvečer je bila v SNG v Celju kulturno zabavna prireditev pod naslovom »Otrokom vsega sveta«. V triurnem programu so sodelovali pevci, igralci, prvak ljubljanskega baleta, ansambel Nove zvezde ter ansambel Zabe pod vodstvom Edija Goršiča.

Od pevcev so nastopili poleg dcemačina Ota Pestnerja še Edo Krišjak, Nada Sevšek, Majda Sepe ter mlada, obetajoča Celjanka Renata Rogeljsek. S svojo pesmijo, zmagovalko Evrovizije, je navdušila občinstvo tako, da je morala priti ponovno na oder in jo še enkrat zapeti. Majda Sepe se je od pevcev povabila najraje odzvala. Povedala je, da že dolgo ni bila v Celju in da ji bo ta nastop ostal v najlepšem spominu.

Prireditve »Otrokom vsega sveta« je organizirala medobčinska konferenca klubov OZN Celje, v počastitev 15. letnice obstoja teh klubov. Ves denar, pridobljen s pomočjo te prireditve, je namenjen revnim otrokom Vietnama in Sudana.

T

STOP - pop moda shop

MLADO ZA MLADE

2. nadstropje

VELEBLAGOVNICA

z urednikove mize

Nekateri bralci so nas vprašali, če smejo postaviti javno vprašanje tudi kakšni ustanovi ali zavodu. Seveda lahko. V uredništvu smo se dogovorili, da lahko vprašanja zastavijo tudi posamezne organizacije krajevne skupnosti in druge institucije. Na ta način bo naše javno kramljanje še boljše. Morda bo zajelo še večji krog zainteresiranih. Danes smo javno vprašanje namenili komandantu celjske garnizije.

V današnjem tedniku smo nekaj več prostora namenili karavani bratstva in enotnosti, prihodu več kot 800 gostov iz Srbije, ki bodo v prvih dneh junija preživeli tri dni med prijatelji, izgnanci, v občinah severovzhodne Slovenije. O obisku in karavani bomo še poročali.

Rubrika Kam po osnovni šoli je spet izpolnjena. V uredništvu čaka na objavo še nekaj pisem bralcev, pa pridejo kmalu na vrsto. V rubriki bralci pišejo bomo dali prednost predvsem odmevom bralcev na pisanje v NT ali pa na aktualne družbene dogodke. Torej — oglasite se!

VAS UREDNIK

prometne nesreče

UMIKAL SE JE

MIA OPREŠNIK, iz Laškega, je hodila po pločniku Kraigherjeve ulice v Laškem. Ker je pripeljal mimo z osebnim avtomobilom znanec, je stopila s hodnika za pešce na cesto, se nekaj pogovorila, takoj zatem pa šla nazaj. Nasproti je pripeljal z mopedom IVAN PINTER, 23, iz Sevc pri Rimskih Toplicah, ki se je Oprešnikovi umikal v desno. Pri tem je z rama zadel v ograjo mostu, obenem pa zbil tudi Oprešnikovo. Pinterja so zaradi težkih poškodb prepeljali v celjsko bolnišnico, Oprešnikova pa je dobila lažje poškodbe.

ZAVIJANJE V LEVO

ROZALIJA ČREPINSEK, iz Celja, je vozila z osebnim avtomobilom po Dečkovi cesti in na križišču s Cesto na Dobrovo zavijala v levo. Pri tem je izsiljevala prednost motoristu JOZETU MLAKARJU, 21, iz Bovš, ki se je pripeljal naravnost. Mlakar se je pri nesreči lažje poškodoval.

SMRT NA ŽELEZNIŠKEM PREHODU

IGNAC DROZG, motorovodja iz Slovenskih Konjic, je vodil motorni vlak iz Velenja proti Celju. Na nezavarovanem železniškem prehodu nekategorizirane ceste v Novem Celju je stal pešec BLAZ DOBNIK, 82, oskrbovavec doma v Novem Celju. Kljub večkratnim zvočnim signalom se Dobnik ni umaknil. Strojvodja je pričel zavirati, vendar vlaka ni mogel več zaustaviti. Stroj je oplazil pešca s prednjo levo stranjo in ga zbil po cesti. Vlak je kmalu zatem ustavil.

Dr. VENGUST, iz doma oskrbovavec, je takoj nudil prvo pomoč poškodovanemu na kraju nesreče, zatem pa so ga odpeljali v celjsko bolnišnico, kjer je zaradi težkih poškodb umrl.

Dobnik je bil naglušen in zato verjetno ni čul vlaka.

KOLESAR NA SREDINO CESTE

JOZE KOTNIK, iz Laškega, je vozil z osebnim avtomobilom iz Celja proti Ljubljani ter v Medlogu začel prehitovati kolesarja ALOJZA JONA, 47, iz Celja. Jon pa je nenadoma zavil z desne bankine na sredino cestišča, kjer ga je avtomobil zadel. Kolesar je dobil lažje poškodbe.

PADLA STA

ANTON URBAN, 21, iz Belih vod, se je peljal z motorjem iz Šentflorjana proti Lepi njeni. Z njim je bil sopotnik VINKO STROPNIK, 39, iz Topolšice. Zaradi nepriemerne hitrosti je na ovinku motor zaneslo. Pri padcu se je sopotnik teže poškodoval.

POD ZAPORNICAMI V SMRT

JOZE REPNIK je v nedeljo popoldne vodil vlak iz Zidanega mosta proti Celju. Po cesti iz Razdoblja do Marja Gradca je prišel do zavarovanega železniškega prehoda pešec ALOJZ KRANJC, 68, iz kraja Tovsto pri Laškem. Kranjc je pod spuščeni zapornicami zakoračil na progo. Strojvodja ga je opozoril z zvočnim signalom, vendar ni uspel vlaka zaustaviti. Vlak je Kranjca zadel. Bil je mrtev na kraju nesreče.

ZAPRL JI JE POT

IVAN PONDELAK, 41, s Prekorij, je med vožnjo z mopedom po Mariborski cesti nenadoma zavil na levo in tako zaprl pot kolesarki ANICI STOPAR, s Ceste na Ostrožno, ki se je pripeljala nasproti po kolesarski stezi. Pri trčenju se je lažje poškodovala.

POD MOST

RUDOLF PLATOVSEK, 23, iz Vojnika, je vozil z osebnim avtomobilom iz Arclina proti Celju. V Skofji vasi je pred mostom čez Hudinjo zaviral. Avtomobil je zaneslo v ograjo in nato je zdrsnil pet metrov pod most, kjer se je zaustavil ob grmičevju poleg Hudinje. Pri nesreči sta bila lažje poškodovana voznik in njegova žena MARIJA PLATOVSEK. Škode na avtomobilu je za 8.000 dinarjev.

NEPREVIDNOST PRI PREHITEVANJU

ANDREJ DROBNJAK, 23, iz Dobrteše vasi, je vozil ponoči z osebnim avtomobilom iz Celja proti Ljubljani in zaradi neprevidnosti med prehitevanjem zadel pešca STANETA JANJICA, 20, iz Dobrteše vasi. Janjič je dobil pretres možganov.

NEZNANEC POVZROČIL NESREČO

GOJKO LONČAR, 34, iz Gotovelj, je vozil z osebnim avtomobilom iz Sešča proti Grižam, ko mu je pripeljal nasproti na ovinku po levi strani neznan voznik pony ekspresa. Lončar se mu je izognil na levo, da bi preprečil trčenje, v tem pa je pripeljal nasproti z osebnim avtomobilom STANE VERNIK, 35, iz Celja. Pri nesreči sta bila lažje poškodovani sopotnici JOZICA VERDNIK, iz Celja, in MARIJA OGLAJNER, iz Zlaka pri Podčetrniku. Škode na vozilih je za 8.000 dinarjev.

Ob boleči izgubi našega dragega moža in očka

MIHE OGLAJNERJA

se iskreno zahvaljujem vsem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani. Posebna zahvala zdravstvenemu osebju kirurškega oddelka Celjske bolnice, kolektivu Cinkarne ter tov. Tovorniku za poslovitne besede, kolektivu Restavracija »Pošta«, vsem sosedom Popovičeve ulice ter duhovnikom za tolažilne besede in spremstvo.

Zahvala vsem, ki ste sočustvovali z nami, nam na kakršen koli način pomagali, ga spremili na njegovi zadnji poti in prekrili njegov prerani grob s cvetjem.

Zalujoča žena Anica, sin Mišo in hčerka Nuška.

KINO UNION:

do 2. junija nemški barvni film HOTEL Z RDECO SVETILKO; od 3. do 6. junija ital-španski barvni film CRNI GUSAR; od 7. junija dalje angleški barvni film BARQUERO.

KINO METROPOL:

do 2. junija francoski film »OBRISI SOLZE, OČKA«, od 3. do 6. junija italijansko-španski barvni film SANDAKANONI MASCE VALCI;

KINO DOM IN LETNI KINO:

do 2. junija ameriški barv-

ni film VRNITEV REVOLVERASEV; od 3. do 4. junija francoski barvni film SHALAKO;

SLG

Četrtek, 1. junija, ob 19.30. uri — Levstik: TUGOMER, za III. mladinski abonma in izven.

Petek, 2. junija, ob 15.30. uri — Levstik: TUGOMER, za V. mladinski abonma in izven.

Sobota, 3. junija, ob 10. uri — Levstik: TUGOMER, za 2. šolski abonma in izven; ob 17. uri TUGOMER za abonma gledaliških amaterjev in izven.

Nedelja, 4. junija, ob 15. uri — Levstik: TUGOMER —

gostovanje v Apačah; ob 19. uri TUGOMER — gostovanje v Gornji Radgoni. Ponedeljek, 5. junija, ob 19.30. uri — Miha Zemec: MRTVI KURENT, v izvedbi AG Zelezar Celje-Store za izven abonmaja.

Torek, 6. junija, ob 17. uri — Levstik: TUGOMER, za abonma upokojenci in izven; ob 20. uri TUGOMER, za VI. mladinski abonma in izven.

Sreda, 7. junija, ob 16. in 20. uri — Turgenjev: MESEC DNI NA KMETIH — gostovanje v Velenju.

Četrtek, 8. junija, ob 20. uri Zarko Petan: RAJ NI RAZ-PRODAN ALI REFORMA V PARADIZU — glasbena komedija v izvedbi MGL za izven abonmaja.

Rudi Bolha

Vsi, ki so delali z njim ali ga poznali, so ga visoko cenili in spoštovali.

Rudi Bolha, Soštančan, je bil kljub boleznim, ki ga je mučila po prvi težki operaciji, vse do prerane smrti, aktiven družbeni delavec. Bil je pri delavski godbi »Zarja«, ki jo je 1925. leta pomagal ustanoviti v tovarni usnja v Soštanju. Godbi je dolga leta tudi predsedoval. Bil je odbornik mestnega v Soštanju in občinskega odbora Rdečega križa v Velenju. Odkar je bil v pokojni, je dolga leta opravljal tudi tajniške poste Zveze gluhomemih za občini Velenje in Mozirje.

Se najbolj preda je bil domačemu gasilskemu društvu, v katerega se je vključil kot šestnajstletni mladenič. V gasilskih vrstah je bil polnih 52 let, vse do smrti, in tu za izredno delo prejel nešteta občinska, republiška in zvezna odlikovanja. Doma je prejel tudi Kajuhovo nagrado, najvišje občinsko družbeno priznanje. Dobil pa je tudi več državnih odlikovanj.

Ko je odšel na ponovno hudo operacijo, se je zavedal, da gre za bitki ali ne biti. Četudi je operacijo dobro preživel, je oslabiljeno telo le podleglo kruti smrti. Umrl je v 68. letu starosti.

V. KOJC

METKA

TEKSTILNA TOVARNA IN KONFEKCIJA
CELJE

razpisuje štipendije

za šolsko leto 1972-73

1. ENO ŠTIPENDIJO na Ekonomski fakulteti v Ljubljani višina štipendije 600.— din
2. ENO ŠTIPENDIJO na Fakulteti za naravoslovje in tekstilno tehnologijo tekstilni odsek, višina štipendije 600.— din
3. DVE ŠTIPENDIJI na Ekonomski srednji šoli v Celju višina štipendije 500.— din
4. ŠEST ŠTIPENDIJ na Tehniški tekstilni šoli v Kranju štiri (4) štipendije za konfekcijski oddelek, višina štipendije 500.— din dve (2) štipendiji za tkalski oddelek, višina štipendije 500.— din

Kandidati za štipendijo morajo prošnji priložiti:

- a) dokaz o učenem oz. študijskem uspehu;
- b) potrdilo o premoženjskem stanju staršev, oz. potrdilo o višini osebnih dohodkov staršev;
- c) potrdilo o vpisu v šolo.

Vloge sprejemamo do 30. junija tega leta.

razglaš

prosta delovna mesta za:

KV OBRATNEGA ELEKTRIKARJA EKONOMSKEGA TEHNIKA

Zahtevani pogoji za obratnega električarja so, odsluženi vojaški rok in stanovanje v Celju ali bližnji okolici.

Mitja (8) Umnik

Po 14-dnevnem presledku, ki je nastal zaradi višje sile, je pred vami 8. sestavek v naši stalni rubriki Kam po osnovni šoli. Najprej kratek odgovor na pismo Vojka Rovšnika iz Podvrha pri Braslovcah: čimprej se oglasi na celjskem zavodu za zaposlovanje, Slandrov trg, soba števil. 2 in to katerokoli sredo. Tam boš tudi dobil vse potrebne informacije in podatke.

Danes vam bom poskušal vsaj v grobem posredovati nekaj informacij o šolanju v zdravstvenih šolah, če pa bo dovolj prostora, tudi o šolanju v tehniških šolah. Zdravstveni delavci se usposablja največ na srednjih zdravstvenih šolah, na višjih in visokih zdravstvenih šolah, dopolnilno pa tudi na delovnih mestih in v posebnih tečajih. Srednje zdravstvene šole pristoje med tehniške in njim ustrezne srednje šole. Precejšen del pouka je teoretičen, vendar se tudi ta pouk zelo povezuje s praktičnim delom na klinikah, v laboratorijih, zdravstvenih domovih itd. Zdravstvene srednje šole ne usposab-

KAM PO OSNOVNI ŠOLI?

ljajo (v glavnem) za kako ožje poklicno področje ali delovno mesto, temveč dajejo široko strokovno izobrazbo za različne zdravstvene poklice, za katere so potrebne tudi različne sposobnosti. Na vseh omenjenih šolah so potrebne dobre umske sposobnosti, razen tega je potreben tudi čisti smisel za praktično in konkretno delo. Za zdravstvene delavce pri negi bolnika so razen splošnega zdravstvenega stanja in resničnega nagnjenja ter ljubezni do tega dela potrebne še naslednje sposobnosti oziroma lastnosti: dar opazovanja, razumevanje do sočloveka in spoštovanje njegove osebnosti, natančnost in vestnost, poštenost, odkritost, ročna spretnost in okretnost, predvsem pa potrpežljivost. *Medicinska sestra* je prvi sodelavec zdravnika. Karakteristična opravila v tem poklicu so zlasti: skrb za bolnika in njegovo okolje, za sterilizacijo opreme, za pravilno oblačenje bolnika, merjenje temperature in drugih pojavov, opazovanje bolnika in sprememb na njem, dajanje zdravil in pripravljane bolnika na razne pre-

iskave, kopanje in umivanje bolnika itd. *Otroška sestra* (prej otroška negovalka) neguje otroka. *Medicinska sestra-babica* je zdravstvena delavka na področju zdravstvenega varstva žene in otroka. *Zdravstvene tehnike* (farmaceutske, laboratorijske, sanitarne tehnike in zobotehnike) povezuje z drugimi zdravstvenimi delavci prav tako etika zdravstvenega delavca (velika strokovnost in moralna odgovornost pri delu). Nekatere bistvene sposobnosti, ki jih zahtevajo omenjeni poklici: sposobnost razločevanja barv, optični spretnost, točnost in natančnost — velja zlasti za zobotehniko; občutljiv vonj, tip in okus, potrpljenje z bolniki — velja za farmacevtskega in laboratorijskega tehnika; sposobnost za organizacijo dela, objektivno in pravilno presojanje — velja n.p.r. za sanitarnega tehnika. *Laboratorijski tehnik* opravlja biokemične analize, krvne, serološke, bakteriološke

preiskave urina in blata. *Farmaceutski tehnik* so zaposleni v lekarnah, kot tehniški kader v proizvodnem procesu, v farmacevtskih tovarnah, redkeje tudi v kemičnih tovarnah, dalje v prometu z zdravilnimi rastlinami in tudi v kozmetiki. *Zobotehnik* izdeluje zobe, proteze, mostičke, njihovo delo pa je v zobozdravstvenem laboratoriju, pri zobnih ambulantah, poliklinikah in klinikah. *Sanitarna tehnik* dela v zdravstvenih domovih, v zdravstveni statistiki in na raznih področjih higienskih služb. Za negovalske kadre so perspektive zaposlovanja mnogo ugodnejše kot n.p.r. za zobotehniko in sanitarno tehniko. Upoštevati je treba širjenje mreže vzgojnovarstvenih ustanov, ki bo do sprejemalne tudi zdravstveni kader. Naj na koncu nastajem še vrste srednjih zdravstvenih šol. To so za medicinske sestre ambulantno-bolnične smeri, medicinske sestre otroške smeri, medicinske sestre-babice, sanitarna tehniko, laboratorijsko tehniko, farmacevtski tehniko, zobotehniko in zobarske asistentke.

Razgovor z Jankom Ževartom ob „Karavani 72“

PRISRČNA DOBRODOŠLICA

Le še nekaj dni nas loči od snutka, ko bo v naše kraje ispela letošnja »KARAVANA PRIJATELJSTVA 72«. Dolga pripravila na to veličastno manifestacijo bratstva enotnosti gredo v zaključni fazo in povsod se že mrlično pripravljajo na sprejem dragih gostov. Koordinacijski odbor za letošnjo »Karavano 72« je svoje že opravljen, sedaj imajo zadnje besede še vodstva občinskih konferenc SZDL v vseh tistih občinah, kamor bodo prispele gostje iz Srbije.

JANKO ZEVRT, predsednik občinske konference SZDL Celje je bil tudi »mejačič« — predsednik koordinacijskega odbora za »Karavano 72«, zato smo ga naprosili, da odgovori na nekaj vprašanj.

N. tednik: Med drugim slavimo ob letošnji »Karavani 72« tudi deseto obletnico prga vlaka bratstva in enotnosti. Ocenite pomen teh manifestacij in letošnje še posebej.

J. ZEVRT: »Karavana 72« go v tem letu ena največjih političnih manifestacij pri utrjevanju bratstva in enotnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti. Njen pomen, enako pa tudi vseh dosedanjih, je prvenstveno v tem, da so odraz med vojno skovanega bratstva in enotnosti, skovanega v času, ko ni bilo pomembno, kaj je kdo po narodnosti, temveč je bilo pomembno to, da je Jugoslovani. Ravno v sprejemu, ki so ga bili v Srbiji deležni naši predniki, je bila izražena vsa solidarnost in bratstvo, ki ga sedaj le še utrjujemo. Če je in vsi vemo, da je, ravno uresničenje bratstva in enotnosti ena največjih pridobitev naše revolucije, potem je nadaljevanje teh tradicij največja in trajna naloga.

ga. Tu pa karavane veliko prispevajo.

Poleg tega, da je letošnja Karavana jubilejna, pa dobiva posebno obeležje tudi s tem, da prihaja ravno v času, ko pri nas proslavljamo Dan izseljencev, to je 7. junij, in tudi zaradi tega, saj letos pri njeni organizaciji sodeluje kar 21 slovenskih občin z

Janko Ževart

območja severovzhodne Slovenije.

N. tednik: Kako so potekale dosedanje priprave in kakšna je vaša osebna ocena letih?

J. ZEVRT: Obsežne priprave so zahtevale veliko organizacijskega dela, še posebej zaradi tega, ker smo jih morali speljati tako, da bi vsaj v določenem smislu gostom priredili enako topel sprejem, kot smo ga bili mi deležni pred dvema letoma. Ravno ta toplina in gostoljubje nas obvezuje, da ne pozabimo tudi na dobre stvari, ki so pomembne za resnično dobro počutje gostov pri nas v Sloveniji. Ugotoviti moram, da so občinske konference SZDL pripravile vse potrebno in vse, kar smo se dogovorili. Povsod so pripravljene programi bivanja, us-

merjeni pa so v to, da goste čimbolj seznanijo z dosežki naših delovnih ljudi, pa tudi z znamenitostmi krajev. Obiskali bodo mnoge delovne organizacije, kjer bodo imeli razgovore z našimi ljudmi.

N. tednik: Ali ima letošnja »Karavana« kakšno posebnost?

J. ZEVRT: Da! Ker so mnogi gostitelji naših pregancev iz vojnih let že ostareli, nekateri so tudi že umrli, je letos v Karavano vključeno tudi večje število mladih. Posebnost pa so tudi kulturno umetniške skupine, ki bodo pri nas izvajale svoje programe. Te skupine so se na nastope zelo skrbno pripravile, zato smo prepričani, da bodo pri občinstvu vzbudile veliko zanimanje. Letošnji obisk gostov in uradnih delegacij občin pa bo izkoriščen tudi za to, da bodo nekatere občine navezale tesnejše, to je pobratimske stike, z občinami v Srbiji. S tem pa celotno sodelovanje dobiva tudi trajnejše oblike.

N. tednik: In kakšno je razpoloženje naših občanov?

J. ZEVRT: Mnogi občani vzdržujejo z nekdanjimi gostitelji v Srbiji stalne stike in bodo ponovna srečanja seveda veliko doživljali. K nam se še vedno oglašajo posamezne družine in se zanimajo, če smo zagotovili obisk tudi njihovim prijateljem. Interes je izredno velik, nikoli doslej ni bil večji. Prepričani smo, da kjerkoli se bodo pojavili naši gostitelji iz vojnih let, bodo sedaj kot gostje nadvse toplo in prisrčno sprejeti. Ne samo v imenu organizatorjev, temveč resnično v imenu vseh občanov severovzhodne Slovenije pozdravljam udeležence »Karavane 72« z željo, da se bodo v teh dneh pri nas kar najbolj počutili. Prepričan sem, da bodo sklenjena mnoga nova poznanstva

in prijateljstva in to je tudi želja nas vseh. Najbolj zadovoljni in veseli pa bomo, če se bodo naši gostje pri nas resnično počutili tako, kot smo se mi, ko smo uživali njihovo vsesplošno gostoljubje. Letošnja Karavana naj pokaže vsem, kakšna je bratska povezanost med našimi ljudmi, povezanost, sknana v vojni vihuri in nesrečah, bratstva, ki ga ni mogoče z ničimer nadomestiti. Vsako novo sklenjeno prijateljstvo je kamenček v mozaiku bratstva in enotnosti, kamenčki, katerih celote ni mogoče z ničimer streti.

Prisrčno dobrodošli, dragi gostje!

Razgovor pripravil: Berni Strmčnik

Prve izkušnje

V mestnih krajevnih skupnostih v celjski občini so bile letos reorganizirane krajevne organizacije SZDL, in sicer tako, da so bile izvoljene krajevne konference, ki so že sestavljene po teritorialnem in interesnem principu. Sodelujejo torej tudi predstavniki delovnih organizacij, kar nedvomno pomeni bistveno pridobitev na relaciji odnosov delavec—občan.

Komaj so se konference doobra konstruirale, že so se ponekod pokazale prve kvalitativne spremembe. Prvi pozitivni uspehi so torej tu. Kaj imamo v mislih?

V vseh minulih letih je bila praksa dela v krajevnih skupnostih taka, da so občani, bodisi na sestanku krajevne organizacije SZDL ali na zboru občanov le opozarjali na določene probleme, kritizirali posamezne nepravilnosti in zadolževali svoja vodstva (bodisi krajevne odbore SZDL ali svete krajevnih skupnosti), da čimprej uredijo, oziroma rešijo nastale probleme. V fazi reševanja so torej stali ob strani in le čakali, kdaj in kako bo posamezna stvar urejena. V sedanjem času pa smo priče uveljavljanju novih oblik, kar pomeni nedvomno velik korak naprej. Na seji krajevne konference na Dolgem polju so med drugim problemi občani sprožili tudi nekaj aktualnih vprašanj s področja varstva okolja. Na sestanku konference pa so imenovali tudi posebne skupine sestavljene iz zainteresiranih občanov, ki naj v bodoče problem tudi rešujejo. Gre torej za to, da se občani aktivno vključujejo ravno preko interesnih skupin v reševanje in urejevanje aktualnih problemov v krajevni skupnosti. To pa pomeni, da so iz pasivnih opazovalcev (in čestokrat tudi nestrpnih kritikov) stopili na pot aktivnih udeležencev v procesu urejevanja, za občane določenega območja, pomembnih vprašanj.

Prve izkušnje so torej tu in poskrbeti bo treba, da jih bodo ustrezni dejavniki skrbno razvijali tudi naprej. Le tako se nam obetajo kvalitativno novi odnosi tudi v okviru krajevnih skupnosti. To pa je pomembno dejstvo!

B. S.

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

SPOŠTOVANI MAJOR MILAN VUJIČIĆ, KOMANDANT CELJSKE GARNIZIJE

Mnogo je že bilo mladih ljudi, ki so odslužili vojaški rok v Celju. In ko so siekli vojaško suknjo, so dejali: »Celje je čudovito mesto. Radi ga bomo še obiskali. Tu smo spoznali mnogo novih prijateljev.« Mnogi so ostali, se tu zaposlili. Številni so pripadniki JLA, ki radi pripovedujejo, kako so jim na podjezlu vedno na široko odprta vrata domačij, da se odžežajo ali spočijejo med vajami.

Celje je dolgo leta znano po izrednem sodelovanju pripadnikov Jugoslovanske ljudske armade in civilnega prebivalstva. Veliko starih del v družbeno političnih organizacijah, društvi in drugod. Celjska mladina in vojniki so vzor sodelovanja, pripravljavanja skupnih akcij v širšem merilu.

Zadnje mesece pa mnogi z nezaupanjem vprašujejo o izgredih posameznikov, zaradi dogodkov, ki so bolj ali manj znani. Naj navedem samo tri.

1. Trije vojaki so pod Starim gradom napadli starčka in mu odvzeli 120 dinarjev.

2. Trojica pripadnikov JLA je pretepla pred vhom v lastno hišo na Miklavškem hribu 63-letnega človeka.

3. Pogosto je prihajalo do najrazličnejših izgredov v nekaterih celjskih gostinskih lokalih. Povzročal-

le so jih skupinice vojakov.

Naj znova poudarim, da gre za posameznike in za skupinice, kajti dobro se zavedam, da je ogromna večina pripadnikov JLA v Celju takšna, kot sem zapisal v prvih vrsticah. Dobro in poštena. Toda ljudje v Celju, razumljivo, bolj opazijo izgrede. Zelim si še nadaljnega dobrega sodelovanja. Radi imamo fante v uniformah, saj smo bili sami v njih ali pa še bomo. Vendar nas

Pričakujemo odgovora Bojana Stiha, upravnika SLG Celje in Alojza Pavliča, načelnika oddelka za gradbene in komunalne zadeve pri Skupščini občine Celje.

takšni dogodki motijo! Številne občane! Kako bosta v bodoče gledala na vojake oba prizadeta človeka, kako drugi, ki so videli ali čuli za te dogodke.

Prosimo, če odgovorite na vprašanje, kaj bo komanda celjske garnizije ukrenila, da se takšni dogodki ne bodo ponavljali tudi v prihodnje. Kako je mogoče, da so nekateri vojaki vinjeni že zgodaj dopoldne in kako to, da se lahko vračajo vinjeni v vojašnico pozno ponoči?

MILAN SENIČAR

Z NOVIMI CILJI

Stane Seničar izroča mladim knjižice organizacije ZK

Pretekli teden je 58 mladih ljudi sprejelo v Narodnem domu v Celju majhno rdečo knjižico-postali so člani Zveze komunistov, v njihovem življenju se je začela nova doba, doba resnega mišljenja, resnega, preiščenega pogleda na svet, na svet, kjer bo moral biti njihov delež pri soustvarjanju naprednega enak kakor njih tovarišev, ki jih je kalila povojna izgradnja in narodnoosvobodilni boj. 13 delavcev, 13 umskih delavcev, 32 mladih iz osnovnih šol. Osemindeset mladih ljudi se je zavedalo, da bo skupaj z mnogimi tovariši pomagalo uresničevati celje, ki smo si jih zastavili skupaj in ki težijo k eni sami stvari: da bi živeli lepše, da bi bilo njihovo življenje vsaj skromen prispevek pri nadaljnji graditvi naše socialistične domovine. Lepo je bilo videti mlade z nageljčki v gumbicah, s knjižicami v rokah, nasmejane in zadovoljne.

Po začetnih akordih Internacionalne je mladim spregovoril Boris Rosina, Govornik

je o utrjevanju vrst Zveze komunistov. Za njim je spregovoril Stane Seničar, namestnik sekretarja občinskega komiteja Zveze komunistov o današnjem trenutku, nekaj besed pa je posvetil tudi dogodku, ki je pretekli dni zaposloval vso Jugoslavijo: osemdesetletnici našega maršala.

Da bi bila slovesnost res slovesnost in da mladi komunisti tega ne bi tako hitro pozabili, da bi jim njihov dar ostal čimdlje v spominu, jim je gimnazijski recitacijski krožek pripravil majhen recital, pevski zbor pod taktirko Cirila Vrtačnika pa je zapel nekaj pesmi.

Po končani slovesnosti smo se pogovarjali z mladimi člani Zveze komunistov. Kaj so nam povedali, preberite v mali anketi. Prav gotovo pa so se vsi zavedali pomembnosti trenutka in prepričani smo, da bodo zvesto izpolnjevali naloge, ki so jim bile zadane, saj so šli v organizacijo s popolno zavestjo in pripravljenostjo.

-mst-

Mladi govorijo

NOVE DOLŽNOSTI

Damjana Drogenik

Tomaž Mikac

Franjo Bobinac

Sprejem pionirjev v Zvezo mladine je nedvomno dogodek, ki se ga bodo vedno radi spominjali. Toda sprejem, tako lep in prisrčen, kot je bil nedolgo tega v celjskem parku, ni le lepo doživetje, je še nekaj več: opomin na dolžnosti, ki jih novim mladincem nalaga njihova zveza, hkrati pa je sprejem pomenil tudi določene pravice, ki so jih dobili novopečeni mladinci.

Odšli smo na osnovno šolo »L. celjska četa« in pobarali tri mladince, kaj menijo ob sprejemu v Zvezo mladine. DAMJANA DROGENIK, 7D nazad: »Da sem bila sprejeta v Zvezo mladine, mi vsekakor mnogo pomeni. Vem, da bom odlej imela več pravic, za-

vedam pa se, da bodo od mene več zahtevali. Vse, kar zahtevajo od mene, ni pretežko, če pa bom kdaj pozabila, bom pogledala v knjižico: kaj je moja dolžnost, piše tam.«

In še to: Damjana je ena izmed najboljših učenk v 7D razredu, zelo rada ima šport, rada pa tudi bere.

TOMAŽ MIKAC, prav tako 7D: Ze prej, pred sprejemom, sem bil tajnik pionirske organizacije, sodeloval sem pri Kurirčkovi pošti, Rdečem križu, nabiral sem kostanj in star papir, pomeni torej, da mi delo ni neznanca. Kar se tiče Zveze mladine: dolžnosti se popolnoma zavedam, ker jih tudi poznam.« Tomaž igra na violino in smu-

ča.

FRANJO BOBINAC, 7D je že star znanec naših strani, pa smo ga kljub temu povprašali o njegovem mnenju: »Ker smo sedaj za stopnjo više, bomo morali pomagati mlajšim tovarišem. Navajen sem dela in mislim, da mi ne bo težko, če zahteva organizacija od mene delavnost. Naše udejstvovanje je mnogostransko. Vsi, ki tukaj odgovarjamo na vprašanja, delamo v eni od organizacij, vsak izmed nas pa ima skraj gotovo še svoj hobi. Vsi pojemo v šolskem zboru, ki je bil na občinski pevski reviji najboljši, radi se učimo, tu in tam pa krepko poprimemo pri priložnostnih akcijah.«

-mst-

Nadaljevanje s 1. strani

ZAOSTAJANJE ZA SRS

Največ pozornosti v razpravi je bilo posvečeno predvidenim gospodarskim ukrepom, še zlasti pa predlogu zakona, da bodo s 1. julijem vse delovne organizacije, ki bodo blokirane, morale izplačevati 90 % lanskoletnega povprečja osebnih dohodkov. Ta ukrep bo za marsikatero podjetje silno neprijeten, zato so sklenili, da naj SDK v roku enega tedna pripravi seznam podjetij, ki bi se jim znalo kaj takega primeriti. Gre namreč za to, da bi v teh delovnih organizacijah pravočasno ustrezno politično ukrepali. Sicer pa smo o tej problematiki v našem časniku že pisali.

JE ENOTNOST VPRAŠANJE?

Direktor zavoda za socialno zavarovanje Celje, Milan LOŠTRK je obrazložil trenutni potek akcije za izenačitev pravic zdravstvenega zavarovanja kmetov in delavcev ter izvedbo referendumov, ki je predviden v mesecu oktobru. Ugotovljeno je bilo, da trenutno teče druga faza priprav, to je razprave na nivoju občin, da pa bo po 10. juniju razprava stekla že v delovnih organizacijah. Najprej naj bi do tega vprašanja zavzeli stališče sindikati, nato pa bodo svoje rekli tudi sa-

moupravni organi. Glede na to, da so bila do tega izredno pomembnega vprašanja že predčasno zavzeta enotna stališča (drugače tudi biti ne more!) pa je tembolj presenetljivo stališče šmarnskih sindikatov, ki so menili, da je sedanjí trenutek najbolj ugoden, da se v SR Sloveniji formira enotna rizična skupnost. Zato so proti temu, da se združujeta sklada le v okviru našega območja, kar pomeni, da bi v bodoče še vedno obstajalo več rizičnih skupnosti.

Kaj več od tega, da bodo smarčani, če bodo pri svojem stališču vztrajali do kraja, povzročali le težave, prav gotovo ne bodo dosegli. Kajti ravno združevanje obeh sedanjih skladov za zdravstveno varstvo v enoten sklad po posameznih območjih je pomembna etapa na poti k enotnemu nacionalnemu zdravstvenemu varstvu. Če smarčani mislijo, da bi v primeru enotne rizične skupnosti denar kar masovno pritekal tudi v njihovo občino, potem so verjetno v hudi zmoti!

Stališče sveta osmih občin je bilo izrečeno že na predhodnih sejah. Glede na stališče šmarnskih sindikatov pa je bilo sklenjeno, da bodo posamezne probleme enotnega nastopanja rešili na posebnem posvetovanju, ki bo v

Smarju š v okviru druge faze priprav na referendum. Na seji so navzoči govorili tudi o obeh predlaganih variantah za zbiranje dodatnih sredstev oziroma za povečanje prispevne stopnje. Gre za približno milijardo in 244 milijonov starih din, kolikor je potrebnih za izenačitev razlike glede na pridobljene pravice kmečkih zavarovancev. Dekončna odločitev še ni bila sprejeta.

Kot dodatek k predloženi dnevni listi so na seji sveta osmih občin obravnavali tudi predlog srednjeročnega razvoja srednjega in višjega šolstva v celjski regiji. Obrazložitev je podal profesor JOŽE MAROLT, podpredsednik celjske občinske skupščine. Več o predvidevanjih tega načrta prihodnjic.

BERNI STRMCNIK

Z. DRAGAN ODLIKOVAN

Na ponedeljkovi seji komiteja občinske konference ZKS Celje je Stefan Korošec, sekretar komiteja, podelil Zvonetu Draganu, predsedniku komisije za družbeno ekonomsko odnose pri CK ZKS, odlikovanje red zaslug za narod s srebrno zvezo, s katerim ga je za dolgoletno družbeno in politično delo odlikoval Josip Broz-Tito.

ZK in gospodarstvo

PREMALO JE POVEZAVE

V ponedeljek je komiteja občinske konference ZKS Celje obravnaval gospodarska gibanja v celjski občini v letu 1971 in rezultate prvega trimesečja 1972. Ne gle-

de na enotnost ocen o ugodnih oziroma zadovoljivih rezultatih lanske aktivnosti celjskega gospodarstva in ne glede na določeno bojazen, kako bo gospodarstvo končalo letošnje poslovanje, moramo iz razprave povzeti ne statistične primerjave, ampak nekaj drugih bistvenih razmišljanj. Predvsem zato, ker je tudi na seji komiteja stopala v ospredje trditev, tako so menili nekateri gospodarstveniki, da nestabilni ekonomski sistem, da torej najbolj zunanji faktorji vplivajo na sorazmerno neugoden položaj celjskega gospodarstva, na njegovo relativno zaostajanje.

Zvone Dragan, ki je tudi opozoril na vpliv širših ekonomskih gibanj, pa je usmeril razpravo v razmišljanje o tem, kaj celjsko gospodarstvo samo zmore. Ob upoštevanju realnosti sedanjega gospodarskega trenutka in položaja Celja v njem.

Menil je, da splošne primerjave o gospodarskih gibanjih malo povedo. Vsaka organizacija združenega dela bi morala razčleniti tudi gibanje produktivnosti, ekonomičnosti proizvodnje in rentabilnosti, ugotoviti torej interno podjetniško akumulativnost, spremljati trg in ugotavljati primernost proizvodnega programa ipd. Pri tem je poudaril, da celjsko gospodarstvo vendarle v zadnjih letih doživlja kvantitativni in kvalitativni vzpon

(napori Cinkarne in Zelezarne, Zlatarna, Aero, Metka, Topper idr.) Zlasti to mora gospodarstvenike spodbujati, da bodo iskali svoj prostor v načrtovani slovenski gospodarski strukturi. Zvone Dragan je izpostavil nekaj neposrednih nalog celjskega gospodarstva: močnejša ekspanzija nadpovprečnih organizacij, integracijsko povezovanje in poslovno tehnično povezovanje v občini, regiji in širše, večja stopnja povezanosti z bančniki, upoštevanje znanosti in znanstvenih dosežkov, kadrovska obnova in povezanost med vodilnimi kadri v občini, aktivnost gospodarstvenikov pri oblikovanju dolgoročnega koncepta razvoja gospodarstva in pri iskanju novih proizvodnih razvojnih programov.

Samoorganiziranost gospodarstva in njegova večja vloga v oblikovanju širših ekonomskih odločitev bo daljavoje integrirala bo prizadevanja za hitrejšo rast, spodbudila pa bo lahko tudi učne krovitve odpravljanje neložnosti v našem ekonomskem sistemu in v ekonomski politiki.

Seja komiteja občinske konference ZKS Celje je pokazala, da mora celjsko gospodarstvo spoznati življenjsko nujnost o večji notranji povezanosti in organiziranosti. Samo to mu bo omogočila možnosti za večji prodor nazven za močnejšo rast.

J. VOLFAND

Šentjur pri Celju

SAMOPRISPEVEK CESTAM

V teh dneh potekajo v šentjurski občini razgovori predstavnikov družbeno političnih organizacij in občinske skupščine s predstavniki krajevnih skupnosti in organizacij o krajevnih problemih. Razgovori so že bili na Planini, Ponikvi, Dobju in v Loki. Gre za čimbolj pristen kontakt in spoznavanje ter

za dogovore o reševanju vseh aktualnih problemov različnih krajev. Poleg tega se pogovarjajo tudi o združitvi zavarovanj oziroma o bližnjem referendumu, o vprašanjih splošnega ljudskega odpora, predvsem pa o nadaljnjem urejanju krajevnih cest. Letos namreč izteče dogovor po posameznih krajevnih skupnostih o prostovoljnem delu in prispevkih občanov za krajevne ceste. Ker so te vedno znova problem, bo potrebno dogovore obnoviti ali poiskati novo rešitev. Zato so seveda aktualne govornice in predlogi za uvedbo samoprispevka po posameznih krajih, saj bi lahko le na ta način, ob tolikšnem pomanjkanju sredstev in takšnem stanju cest le te uredili s pomočjo občanov.

Tako se na Ponikvi že dalj časa dogovarjajo za uvedbo samoprispevka za izgradnjo ceste Sele-Ponikva. O tem bi se naj odločili občani 11. junija.

Na Planini so se domačini dogovorili za dokončno ureditev okolice osnovne šole,

svečana otvoritev šole pa naj bi bila 25. junija.

Na Dobju bi radi kulturni dom. Enotna želja vseh občanov bo verjetno uresničena, potrebno bo le poiskati novo lokacijo, saj je predvidena »padla v vodo«.

V Loki ni več temnih oblakov. Odločna zahteva občanov, da štirirazredna šola ostane, bo skoraj gotovo uresničena. Kot smo neuredno izvedeli, že potekajo razgovori o tem na občinski skupščini. Potrebno bo le zagotoviti sredstva za adaptacijo.

Razgovori v ostalih krajih bodo še v tem mesecu in v začetku prihodnjega.

M. S.

Priporočamo nakup v BLAGOVNICAH

VELENJE

konfekcija, perilo, pohištvo, keramika, gospodinjski stroji.

POLZELA NOGAVICE

POLZELA

ONAELE

Naši znanci

PISE: M. SENICAR

ŽIVETI V SLOGI

Sentjurska šola je po združitvi z nižjo gimnazijo postajala iz leta v leto večja. Priključili so še podružnici Blagovna in Kalobje, posebni oddelek, glasbeno šolo in otroški vrtec.

»Vse to zaradi enotne uprave, kajti to je precej ceneje,« je povedal ravnatelj Rečnik. »Z vsem tem pa se je sorazmerno večalo tudi delo oziroma dolžnosti upravitelja. Septembra letos bo dvajset let, kar vodim šolo v Šentjurju.«

Dolga je doba dvajset let. Dve desetletji. Vseskozi na enem delovnem mestu, živa priča dvajsetih generacij, ravnatelj očetov in otrok.

Niso se menjali samo otroci. Tudi učitelji.

»V tem obdobju se je menjalo na šoli mnogo kadra. Mnogi so odšli v Celje, kjer učijo še danes. Bil sem zadovoljen z njimi. Vedno sem gledal na to, da bo v kolektivu vladala harmonija. Javno, povsod pride do manjših razprtij, potem pa v redu delajo naprej. Pri večjih kolektivih se rado zgodi, da se formirata dva ali celo več taborov. Tako lahko postane delo nezno. Spomnim se, da smo se enkrat močno skregali. Pri uvajanju družbenega samoupravljanja, ko so nekateri mislili: tako, zdaj si bomo pa talah, kot želimo.«

Vseskozi je Ernest Rečnik gledal, da bi čim bolj demokratično vodil šolo, ni pa se ustrašil tudi udariti po mizi.

Vseh dvajset let v Šentjurju je bogato prepečenih z njegovim delom na kulturnem in političnem področju.

Kar petnajst let je vodil

moški pevski zbor sklada teljev ipavcev.

»Nato sem dobil naslednika — Edija Goršiča, ki je zbor še opementil. Vesel sem, da je prišel zbor v tako dobre roke. Nekoč smo imeli ogromno nastopov, spevoiger, veselih večerov, snemali smo tudi za RTV Ljubljana. Vsako leto pa sem jih popejtal na izlet, tako da smo si praktično ogledali vso Slovenijo. Res, veliko veselje sem imel s tem delom.«

Toda, star 51 let, je pravzaprav prenehal z delom na kulturnem področju. Ni bilo več časa. Vpisal se je namreč na filozofsko fakulteto, oddelek pedagogike. Leto niso bila ovira. V naslednjih štirih letih je končal prvo stopnjo.

Kot ravnatelj, razumljivo, je bil ves čas aktivno vključen v družbeno živ-

ERNEST REČNIK

ljenje razvijajočega se Šentjurja. Zadolžitev ali funkcij je imel nič koliko.

Od predsednika sveta Svoboda, tajnika lovskega društva, predsednika prosvetnega društva do odbornika občinske skupščine. Vse to zunaj poklica. zunaj delovnega mesta, na katerem je opravil nešteto pogovorov s starši svojih malčkov. Ti so vedno radi prihajali k njemu, po navsuet, po tolažbo, zaradi prijazne besede.

»Leta so tekla. Lahko rečem, da smo veliko naredili. Res, lahko bi bilo kdo drug na mojem mestu. Morda bi bil slabši, morda boljši, kdo ve. Toda ob pogledu na prehojeno pot vidim precej uspehov. Zaradi ljudi. Dobrih ljudi, kot so Šentjurčani.«

(Prihodnjic konec)

PODELITEV PRIZNANJ

Ob Dnevu mladosti je občinsko vodstvo zveze mladine konjske občine podelilo pismena priznanja posameznim mladinskim aktivom, mentorjem in društvom. Od mladinskih delavcev so priznanja prejeli: Nada Bučar, Romana Vipotnik, Majda Lubej, Vlado Delovič in Franc Podgrajsek.

Od mladinskih mentorjev pa so dobili priznanja: Emil Lah iz Zreč, Marija Otorepec iz Loč, Jože Kokot iz Slovenskih Konjic, Oto Marinčič iz Vitanja in Tadeja Majau iz Slovenskih Konjic.

Med mladinskimi in športnimi organizacijami pa so dobili priznanja mladinski aktiv v Tepanju, Zbelovem, v Kostroju in nogometni klub Dravinja, ki je vključil v svojo vrsto večje število mladine.

ZA POKAL »SNEŽNIK

Preteklo nedeljo so se mladi celjski planinci udeležili II. republiškega tekmovanja za pokal Snežnik, ki je bilo zvezo posvečeno 25-letnici priključitve slovenskega primorskega ozemlja k Jugoslaviji. Celjani že vrsto let sodelujejo na vseh orientacijskih tekmovanjih, ki jih organizirajo planinska društva, tokrat pa so tekmovali v članski konkurenci, in sicer s tremi ekipami: Celje I, II in III. Te ekipe so vključene tudi v republiško orientacijsko ligo, ki je bila ustanovljena preteklo leto. Kljub zapadli mu snegu tekmovanje ni bilo ovirano in so bili doseženi lepi rezultati. Tako so Celjani osvojili izmed dvaindvajsetih članskih ekip 2., 4. in 8. mesto.

MAJČEN DANIE

Bralci pišejo

ŠE VEČ O ZDRAVILNIH ZELIŠČIH

Tudi v naši hiši imamo naročen vaš časopis Novi tednik. Zelo mi je všeč. Rada prebiram pisma bralcev. Posebno mi je bilo všeč, ko ste objavili zdravilna zelišča, saj teh mnogo raste okrog naših domov.

Kmet se bo moral posvetiti domači medicini, ker so zdravila v lekarnah predraga, pa še prispevek za socialno zavarovanje je.

Prosim odgovor: kako plačujemo kmetje prispevek za socialno zavarovanje? Od davčne osnove ali od članov v skupnem gospodinjstvu?

J. Hladin, Zagorje 72, Lesično

Odgovor: Vprašanje bomo poslali Komunalnemu zavodu za socialno zavarovanje in prihodnji objavili odgovor.

ZAVOD ODGOVARJA

Na vaš dopis z dne 18. 5. 1972 v zadevi pisma bralke Hladin J., Zagorje 72, p. Lesično, odgovarjamo naslednje:

Za leto 1972 je skupščina kmečke skupnosti za kmečke zavarovance predpisala »kombinirano« prispevek, in sicer v višini 23 odstotkov od katastrskega dohodka in 430,00 din pavšala na kmečko gospodarstvo. Ob takih prispevkih je enako zavarovan vsak kmečki zavarovanec, brez obzira na to, kakšen je katastrski dohodek od njegovega posestva in brez obzira na število družinskih članov na posestvu. Lani pa je bil predpisan del prispevka v enakem znesku na zavarovano osebo (družinskega člana). To pa so močno kritizirali tisti, ki imajo številne družine »na boljšem« kot lani.

Za vsako predpisano zdravilo pa plača polovico stroškov (50 %) skupnost, drugo polovico pa tisti, ki zdravilo dobi. V teku pa je postopek, da bi naši skupnosti glede zdravstvene varstva pravice delavcev in kmetov popolnoma izenačili. Če bo referendum v jeseni uspel, bodo tudi v naši skupnosti prihodnje leto delavci in kmetje izenačeni pri teh pravicah.

Pomočnik direktorja dr. Aleksander Hrašovec

MOŽJE IZKORIŠČEVALCI?

Več dopisov z gornjim naslovom smo brali zadnje tedne v Novem tedniku. Kaj bodo pa rekli bralci k temu primeru? Recimo, da se je zgodilo nekje na Kozjanskem. Možno hodi na »šihla«, kjer ima v železarni precej težko delo in tudi lep zaslužek. Denar, ki ga zasluži, brez pridržka izroči ženi. Žena in hčerka—šolarica razpolagata z denarjem, kakor hočeta. Pred možem je denar skrit in mu ga žena ne da niti za zdravnika. Ubogi mož mora pri sosedih prositi, če mu je denar potreben. Toda ko je treba vrniti, mora vzeti iz plačilne kuverte. Potem

KO BI FOVŠIJA GORELA ...

Nedavno sem govoril s Terezijo Frece iz Skarnice v Dobju, ki mi je pripovedovala čudno zgodbo. Ne morem je pozabiti in je prav, da pride v časopis. Naj še tudi drugi vedo, kaksi ljudje živijo v vasi Skarnice. Pred nekaj leti so napeljavali oziroma delali vodovod v Skarnicah, in sicer treh gospodarjev. Kakor je pravila Terezija Frece, so tudi njo obvestili, če hoče pristopiti k akciji in plačati 100.000 starih dinarjev. A kot začelnika oziroma mlada gospodarja nista imela denarja, da bi plačala takrat starih tisočakov, ker mož Ivan ni takrat zaslužil več kakor 30 tisoč starih din. V treh letih sta si s skromnim zaslužkom moža postavila novo hišo in si napeljala elektriko. A lansko leto sta se odločila, da bi si napeljala vodovod. Voda oziroma vodovod pa gre okrog 90 m od njune hiše, kakor mi je pravila Terezija. Šla sta do vseh pet gospodarjev, ki imajo vodo, in jih lepo prosila, da naj dovolijo napeljati vodo iz njihove cevi, ker je višek vode še za domačije. Objubila sta jim plačati vsakemu po sto starih tisočakov, se pravi 500.000 starih din. A so vsi ogorčeno izjavili, da ne dajo vode za nobeno ceno, čeravno jim teče preko zbiralnikov, saj oni ne bi bili nič prizadeti. A kljub temu, da jo niso dali oni, ko je Terezija napeljala z druge strani na električni pogon, pa ji fino teče. A jaz se čudim, da je na svetu toliko fovšije. Mislim po svoji zdravi pameti, da ti ljudje niso drugega vredni kot maščevanja. Kakor sem bral v Kmečkem glasu v rubriki Ljudje med sabo o nekem skopuškem kmetu, ki ni imel nikoli dosti zemlje, so mu, ko je umrl, iz cele vasi vsi gospodarji pripeljali na grob vsak po en voz zemlje, da bi jo imel dosti. Pa tudi temu kmetu mi je prinesel oziroma pripeljal vode, da bi se jo grdo napili.

Zvesti bralec iz Dobja

T. Š.

RUŠEVINE V ROGAŠKI SLATINI

Daleč naokoli je poznana vila Sartenič v Rogoški Slatini. Do nje vodi več stopnic, pred stavbo pa je dolgi podporni zid, ki grozi mimoidočim. Dne 15. 5. 1972 v poznih večernih urah se je že tretjič porušil večji del zida. Več kubičnih metrov kamena je zdrvelo na cesto in progo. Velika sreča je bila, da ni bilo takrat nobenega vozila na cesti. Ker v tistem času ni bilo nikogar v službi na železniški postaji v Rogoški Slatini, sta pred prihodom vlaka kamenja zvalila s proge Hilda Jerič in Franc Turnšek, sicer bi prišlo do katastrofe.

Velika gmota kamena še sedaj leži ob progi in ob cesti, razvaline pa kažejo lep videz zdraviliškega in turističnega kraja. Tuji gosti, ki hodijo mimo naše stavbe v hotel Ljubijo, se zaustavljajo, opazujejo in fotografirajo razvaline.

Nas stanovalec je sram, kajti nas hodijo mimoidoči spraševati, kaj se je pripetilo. Takoj smo obvestili direktorja stanovanjskega podjetja Alojza Krivca, ki upravlja s stavbo in okolico, vendar še do sedaj ni bilo nikogar v našo bližino. Poleg tega je stavba, v kateri živi 11 strank, dotrajala, streha prepušča, omet je odpadel, z zadnje strani nam je stanovanjsko podjetje podrla stopnice, drugih nam niso zgradili. Otroci so na tem dvorišču v nevarnosti. Dve leti že opozarjamo direktorja Antona Krivca, da nam uredi stavbo in okolico, vendar se podporni zid še naprej podira in stavba propada.

Sedaj smo se obrnili na Občinsko skupščino Smarje pri Jelšah in upamo, da bodo vplivali na stanovanjsko podjetje. Poleg tega smo tudi primorani pisati na sodišče, da bomo tako dosegli svoje osnovne stanovanjske pravice.

Vsi stanovalec te stavbe vas prosimo, da nas obišče novinar in se bo o zadevi sam pričel.

Predsednik hišnega sveta Rogoška Slatina št. 74 Slavko Jerič

zda pri miru! Ali: »Saj sem TI celo uro pazil otroka, kaj bi pa še rada?« Torej, njej vse naredi, njej pazi otroka! Moški ne čuti nobene odgovornosti do gospodinskega dela in vzgoje otroka. To je vse ženina dolžnost! Je pa to čisto navadno izkoriščanje človeka po človeku. Zakaj mora žena preprečevati ali celo prositi moža, naj si tudi sam kaj naredi in naj ne čaka, da bi mu ona vse naredila. Odnosi v družini so res stvar moža in žene, toda družba bi jim morala dati potrebno vzgojo, saj je veliko prepripano ravno zaradi dela v gospodinjstvu. Žene so nerazpoložene zaradi preobremenitve, možje pa čutijo nježno kritiko kot napad na njihovo dostojanstvo, zlasti, se žene zahtevajo od njih naj tudi doma kaj delajo.

Zato predlagam, naj bi za mladino pripravili tečaj, kjer naj bi jih poučili, da sta gospodinjstvo in vzgoja otrok enako dolžnost za oba zakonca. Naj bi se noben par ne mogel poročiti brez takšnega tečaja. Stroške naj krijejo mladinci sami, saj bi tudi ne bili tako visoki, če bi imeli tečaj po deset do dvajset parov naenkrat.

Prepričana sem, da bi se s tem veliko izboljšalo in prosim, da na občinah razmislijo o tem. Da bi žene ostale doma, je pa nesprejemljivo, ker bi bil to korak nazaj, ne naprej.

A. K.

CELJSKE TURISTIČNE RAZGLEDNICE

Skoraj vsakdo ve, kako močna panoga gospodarstva je turizem. Nekatere države sanirajo z dohodki od turizma svojo negativno proračunsko bilanco. K turizmu spada med drugim tudi izdajanje razglednic z vsemi znamenitostmi, ki jih neka dežela premore. Zanimivo je, da nekatere države temu posvečajo izredno veliko pozornost (zlasti Italija, Grčija, Španija, Francija itd.), nekatere manj. V drugo skupino spadamo tudi mi. Ze večkrat se je zgodilo, da si izletniki po Sloveniji niso mogli kupiti niti ene razglednice, ker jih enostavno ni bilo. Prodajalec razglednic je pred leti na Muljavi takole odgovoril profesorju, ki je privedel v Jurčičevo podobo ali rojstno hišo: »Ze pred nekaj tedni so zmanjkale.« Novih ni znal pravočasno nabaviti. To razkriva dvojno: nespoštnost in nedelavnost turističnih organizacij, ki so za to odgovorne, pa tudi določeno razvojno stopnjo gospodarstva in trgovine. Koliko turistov v Italiji kupi npr. razglednice, ki prikazujejo celo Romeo in Julijo, Julijino hišo z balkonom, na katerem se vzpenja zaljubljeni Romeo, potem njun grob itd. Ni hče v Firencih ne pozabi kupiti razglednic z Dantejem in Beatrice, z Dantejevo rojstno hišo, z njegovim srečanjem z Beatrice pri Ponte Vecchio itd. Ne mislim navaditi še brezštevnih razglednic z umetnostno zgodovinskimi spomeniki, z zgodovinskimi osebnostmi in dogodki, z mestnimi znamenitostmi, s posvetnimi in sakralnimi stavbami, kipi in slikami itd. Koliko je

razglednic s širokimi panoramami, pa spet z ožimi izseki in detajli. Mi vsega tega nimamo (ali pa zelo malo), pravzaprav nočemo imeti ali pa se na to nismo spomnili. V Celju, kjer živim že več kot 20 let, kupim lahko razglednice z vedno istimi motivi; človek čuti do njih že pravi odpor. Ali res ni nikogar pri Turističnem in olepševalnem društvu ali kakem fotografem podjetju, da bi kdaj na to pomislil in spremenil več kot žalostno stanje? Celje se ponša s častiljivimi starinami in modernimi pridobitvami, je zanimivo in razgibano mesto. Koliko gostov ga obišče! Pomislimo samo na tujce in šolske ekskurzije! Veliko je med njimi zbiralcev razglednic. Radi bi obogatili svoje albume in zbirke, toda v Celju bodo našli kvečkemu tele razglednice: panoramo z gradu, celjski grad, gledališče, Dom OF, splavarja ob Savinji, pavalni bazen, spomenik NOB, pogled od železniške postaje proti mestu in morda še kakšno, vsega največ 10 različnih razglednic, ki pa niso vedno na razpolago. Ali res ni drugih motivov? Naj pred vami razgrnem svoj predlog. Zdi se mi, da je vreden pomisleka. Predlagam te serije razglednic, ki bi jih postopoma izdali:

1. **Panorama mesta Celja, izseki in detajli:** Celje nekdanj in danes, klasični pogled z gradu, morda še z Anskega vrha, s kakšne stolpnice, z letala in vseh vpadnic; pogled na Savinjo; razglednice z mestnim florisorom in skiciranimi znamenitostmi; zanimivi kotički: stari stolpi, Okopi; Celje ob povodnji, regulacija Savinje in pritokov; panorama mesta v različnih letnih časih; umetniške upodobitve mesta. Možne so tudi kombinacije: pogled na mesto na eni polovici razglednice, na drugi kak spomenik ali pesem, ki govori o Celju ipd.

2. **Celje v zgodovini:**
a) rimska doba: izkopanine v mestu, posode, okraski, novci, svetilke, zid, itd.

b) srednji vek: celjski grof (grad, Friderikov stolp, podobe celjskih grofov, rekonstruirane po lobanjah ali fantazijske: Herman I., II., III., Friderik I., II., in Urluh I., II., Barbara Celjska, Veronika Deseniška; Urluh II. pred Dunajskim Novim mestom; Friderik, zaprt v stolpu; Herman in Friderik, Friderik in Veronika, Urluh in Teharčani, Mlinarjev Janez in Bežigrad; Urluh in Hunyadi v Beogradu; uboj Urluha v Beogradu; pogrebna slovesnost v Celju in uničenje grba celjskih grofov; Katarina Celjska in Jan Vitovec; razglednica s šestimi Celjanov na Slovenskem; Veronika Deseniška in cerkev v Jurkloštru; celjske azadužbine (Pleterje!) in gradovi Celjanov drugod itd. Uspešne bi bile tudi kombinacije: npr. celjski grad na eni polovici razglednice, na drugi pa podoba kakšnega grofa ipd. ali zgodovinska listina, rodovnik Celjanov.

c) **Celje v polpretekli dobi:** Celje v stari Avstriji (marčna revolucija, doba narodnega prebujenja, I. svetovna vojna, koroški prostovoljci) in v prvi Jugoslaviji (dogodki med obema vojnama, boji z Nemci in nemškutarji,

delavsko gibanje (Svoboda!)).

č) **Celje med NOB** (okupacija, osvobodilni boj, Stari pisker, izseljevanje in streljanje rodoljubov — talcev, boji, spomeniki in spominske plošče z verzji in raznih pesmi ali citati iz proznih del, podobe narodnih herojev. Možne so različne kombinacije!

d) **Celje danes:**

1. **sakralne stavbe, znamenja in pokopališča z znamenitimi grobovi:** celjske cerkve in kapele; kužno znamenje; najlepši grobovi in grobovi znamenitih Celjanov. Kombinacije: zunanost kake cerkve in slika kapele ali oltarja ali znamenitega kipa; pokopališče in pomembni grob.

2. **kulturne ustanove:** šole, muzeji, gledališče, likovni salon, knjižnice, kinematografi, Narodni dom. Kombinacije: študijska knjižnica in kakšna dragocena knjiga (unikat); protestantika v študijski knjižnici in Trubarjev spomenik, gimnazija in Slomšek, Aškerc, Kajuh itd.

3. **Sportni objekti:** Klavdivarjev stadion, Glazija, Skalna klet, drsališče v parku, pavalni bazen, smučišča v bližnji okolici; na dvodelni razglednici so lahko tudi slike pomembnih celjskih športnikov.

4. **celjsko gospodarstvo:** značilne tovarne in podjetja; npr.: zlatarna in njeni izdelki, Emo in emajlirana posoda, Aero in izdelki, Cetus in vrste tiska, celjski časopisi in revije, Toper in Metka, Etol, Cinkarna itd. Obrtni sejem.

5. **druge markantne stavbe in prostori:** upravne zgradbe, sodišče, banke, bolnice, stolpnice, hoteli in gostišča, železniška in avtobusna postaja, pošta, tržnica, trgi, nasadi in sprehajališča. Veletrgovine.

6. **slike pomembnih Celjanov:** tistih, ki so se rodili ali pa živeli in ustvarjali v Celju; razni pesniki in pisatelji (Drobnič, Slomšek, Aškerc, V. Levstik, Kajuh, Terčak, Roš itd.), likovni in glasbeni umetniki (npr.: Sirk, Ščuka, Lavrenčič, M. in D. Lorenčak, Povše itd.); pevski zbori in zborovodje, gledališki igralci, župani, politiki itd. Različne kombinacije na dvodelnih razglednicah: pesnik in njegova najpomembnejša zbirka, umetnik in njegovo najlepše delo itd.

7. **turistične točke in znamenitosti v bližnji okolici:** Teharje, Sv. Ana, Store, Svetina, Celjska koča, Loboje, Petrovče, Zalec, Sempeter, bližnje toplisce itd.

Ne vem, če sem zajel vse. Koliko je možnosti! Ali ne bi bilo vredno pozkusiti vsaj z motivi iz rimske zgodovine, iz zgodovine celjskih grofov, NOB in sodobnosti? Celjani bi bili lahko v tem pogledu prvi in tako bi dali še drugim vzgled in pobudo. Kdo pa bi to uredil? Ob podpori celjske skupščine in raznih gospodarskih podjetij bi bili sposobni pod vodstvom Turističnega in olepševalnega društva ter Zavoda za spomeniško varstvo urediti načrt: Fotolik iz Celja, ki že izdeluje solidne barvne razglednice, in morda še kak celjski fotografski strokovnjak ter celjski likovni umetniki, ki so že večkrat pokazali, kaj zmorejo.

M. Š.

Žalec

ZA ŠE VEČJE UČNE USPEHE

V zadnjih letih so bili na področju izobraževanja v žalski občini doseženi nekateri pomembni rezultati. Prve rezultate kaže tudi samoprispevek, saj so se učni uspehi v novih pogojih že izboljšali. Pozitivne premike pa je pričakovati tudi v bodoče.

Občinska konferenca SZDL in občinski odbor sindikata delavcev družbenih dejavnosti sta nedavno tega na skupni seji ocenili dosežke in opozorila na še nezadovoljivo rešena vprašanja. Na seji so bila sprejeta skupna stališča, ki neovomno predstavljajo pomembno osnovo za bodoče urejevanje problemov s področja vzgoje in izobraževanja.

Kvalifikacijsko strukturo delavcev bo mogoče v prihodnjih letih izboljšati le, če bodo doseženi zadovoljivi učni vzgojni rezultati. Pomemben dejavnik pri tem pa je tudi štipendijska politika, zato bodo ravno tej posvečali največ pozornosti.

Po mnenju obeh forumov, ki sta analizirala aktualne probleme izobraževanja, so rezultati zadnjih let vzpodbudni in so med drugim tudi rezultat povečanih naporov prosvetnega kadra. Kljub dosežkom pa je seveda odprta še kopica vprašanj, ki jih je možno in potrebno postopno reševati. Veliko več skrbi kot doslej bo na osnovnih šolah potrebno nameniti takozvanim svobodnim aktivnostim učencev. Ponekod imajo tovrstne dejavnosti dobro razvite (osnovna šola Criže). Drugod je to delo le minimalno razvito. Vodstvom šol je bilo v zvezi s tem priporočeno, da se tesneje povežejo tudi s kolektivni svojega območja, saj bi tesno sodelovanje lahko rodilo pomembne rezultate ravno na področju svobodnih aktivnosti učencev.

Pomembni so dosežki pri prehrani otrok, saj ugotovitev kažejo, da je le-ta po šolah dobro urejena. Vsem otro-

kom je treba zagotoviti kvalitetno in kalorično prehrano, pri deležu, ki ga prispevajo starši, pa je potrebno uvesti diferencirano plačevanje. Letos manjkajoča sredstva za osebne dohodke kuharic in za pokritje razlike med prispevki staršev in dejanskimi stroški je potrebno zagotoviti iz ustreznih sredstev. Gre za približno 26 starih milijonov, ki jih je potrebno zbrati, saj TIS ni v stanju zagotoviti še sredstev za osebne dohodke šolskih kuharic. V zvezi s temi vprašanji sta foruma tudi zavzela stališča do možnih podaljšanih bivanja otrok v šolah in ugotovila, da bo potrebno pri tem še posebno pozornost posvetiti socialno ogroženim otrokom, katerih starši so celodnevno zaposleni.

Precej razprave so posvetili problemom zdravstvenega varstva šoloobveznih otrok in pri tem opozorili na to, da vsi otroci niso deležni sistemati-

čnih zdravniških pregledov tako, kot bi to bilo nujno potrebno. V neposredni zvezi s temi problemi pa je tudi problematika telesne vzgoje. Urediti bo treba nova športna igrišča ter rekreacijske objekte, ki lahko prispevajo k boljšemu telesnemu zdravju otrok. Se naprej je treba razvijati šolska športna društva ter taborniške in planinske organizacije. Med pomembne zaključke s tega področja spada prav gotovo opozorilo, da morajo občinska vodstva teh organizacij čimprej izdelati ustrezne programe za razvijanje aktivnosti v prihodnjem obdobju.

Prav gotovo je razumljivo, da je potrebno za kvalitetnejše učno vzgojno delo v bodoče v celoti zagotoviti tudi potrebna sredstva. V zvezi s tem sta oba foruma opozorila na to, da bo potrebno tudi v okviru republiške izobraževalne skupnosti spremeniti določene principe financira-

nja izobraževalnega dela, saj sedanji sistem prav gotovo ni najučinkovitejši.

Za izboljšanje kvalifikacijske strukture delavcev je nujno urediti tudi vprašanje štipendiranja učencev in študentov. Ta dejavnost mora posistati pomemben del celotnih družbenopolitičnih prizadevanj v občini, kajti le tako bo mogoče že od osnovne šole naprej zagotoviti mladim enake možnosti za razvoj njihovih sposobnosti. Se zlasti bo to omogočilo talentiranim, da kar najbolj optimalno razvijajo svoje zmožnosti. V zvezi s temi vprašanji so opozorili v sprejetih zaključkih tudi na to, da je na voljo premalo učnih mest za dekleta, ki končajo osnovno šolo, prav poseben problem pa so seveda učenci, ki ne končajo osnovne šole. Tem bo potrebno zagotoviti dopolnilno šolanje oziroma jih usmeriti v poklice, ki ne zahtevajo končane osnovne šole.

In ob koncu naj povemo le še to, da v žalski občini ravno področju izobraževanja posevčajo veliko družbeno skrb, zavedajoč se dejstva, da je le uspešno šolstvo prvi pogoj za izboljšanje strukture v bodoče zaposlenih delavcev. Vse to pa je osnova za še hitrejši razvoj občine na vseh področjih.

NEAKTIVNI MLADI UČITELJI?

Od nekdanj so bili ravno prosvetni delavci na vaseh tistih družbenih delavci, ki so nosili breme najodgovornejše in zelo obsežnega izvenšolskega dela. Bili so funkcionarji v krajevnih vodstvih družbenopolitičnih organizacij, še zlasti pa so se aktivno vključevali v razna društva, med katerimi so bila prosvetna na prvem mestu. Tudi danes je še v prenekaterem kraju tako. Pravzaprav so ti kraji še vedno v večini, kajti večina prosvetnih delavcev je še vedno ostala v prvih vrstah aktivnih družbeno političnih delavcev.

Ne moremo pa tega v celoti trditi za mlad učiteljski ka-

der v žalski občini. Poleg tega, da je bilo nedavno tega čuti kritiko na račun mladih učiteljev, ki se vse premalo zanimajo za življenje okoli sebe in jemljejo šolsko delo le preveč kot pisarniško opravilo, je slušati tudi pripombe na to, da se tudi v šolah samih premalo vključujejo v izvenšolsko dejavnost učencev. Nikakor tega ne moremo posploševati. Vendar je takih primerov dovolj, tako da kaže na problem javno opozoriti. Zakaj se mladi prosvetni delavci ne vključujejo v delo izven šole? Kaj je temu vzrok? Jim manjka samoiniciative, interesa ali pa so njihove želje drugačne? Težko bi našli

odgovor na postavljena vprašanja, vendar pa le kaže, da je pomanjkanje interesa in omalovaževanje tovrstnega dela v precejšnji meri prisotno med mladimi prosvetarji. Se bolj kot to, da se ne vključujejo v življenje in delo v svojem kraju, pa je nerazumljivo dejstvo, da se odrekajo tudi delu z otroki v okviru njihovih svobodnih aktivnosti. Če drugega ne, bi zaradi pedagoških otipljev kazalo, da se temu delu ne izogibljajo, saj sami prav dobro vedo, da je za celovito spoznavanje učenceve osebnosti tudi njegovo ravnanje zana, šolskih klopi pomembna sestavina. Te

pa ni moč spoznati, če nisi z otroki!

So posamezniki, ki se čezmerno razdajajo v svojem prostem času, vendar je večina odsotna in to ni pravilno. Učitelj je in se dolgo bo pomemben dejavnik, posebno v manjših krajih. Se vedno bo predstavljal pomemben steber družbeno političnega in kulturnega življenja svojega kraja. To svojo funkcijo pa bo lahko uresničil le z delom med ljudmi in z delom tudi zunaj šole. Kdo bolj, kot mladi prosvetni delavci, so prvi dolžni poprijeti za delo tudi se kje drugje kot samo za katedrom? Mar ni tako? BERNI STRMCNIK

MARIJA CEHNER

Sredi dopoldneva, ko so na šoli ravno imeli obisk svetovalca, ki je opravljal redni obisk, sem zmotil ravnateljico osnovne šole v Petrovčah, Marijo Cehnerjevo in jo zaprosil, da sva malo poklepetala o njenem dosedanjem delu in življenju. Razlog moje obiska pri njej je bil preprost, saj je tudi ona ena izmed tistih, ki so pred nedavnim prešli občinsko priznanje OF za poštvalno in nesebično ter dolgoletno družbeno delo.

Marija Cehner je Smarčanka. V družini je bilo dvanajst otrok, desetero jih še živi, razkropljenih po vsej Sloveniji. Ze od malega se je navduševala za učiteljski poklic, zato se je še pred vojno vpisala na učiteljske v Mariboru. Vojna vihra tudi njihovi številni družini ni prizanesla. Ze od leta 1941 so bili izseljeni, in sicer najprej onkratj Solle, od tam v Liko. Tu je mlada učiteljica kmalu ugotovila kje ji je mesto. Ze jeseni 1942 se je povezala z odporniškim gibanjem in od takrat ima tudi priznano dvojno štetje.

Po vojni je službovala v številnih krajih, vse od Sv. Katarine nad Trbovljami, pa preko Sentjurja, Konjic in Loč, do Petrovč, kamor je prišla 1958, od 1961 dalje pa je na šoli, kjer skupaj s podružnicami poučuje 27 učiteljev, tudi ravnateljica. Poleg sotskega dela, družine (ima četrto otrok in ravno na dan mojega nenapovedanega obiska se je eden od sinov odpravil na odsluženje vojaškega rokaja) je bila razpeta tudi med šte-

vilne funkcije, ki jih je in jih še tudi danes vestno opravlja v najrazličnejših družbeno političnih organizacijah. Najraje dela v Društvu prijateljev mladine, saj ji delo z mladino pomeni nenadomestljivo področje dela. Mladi ljudje ji posredno vlivajo novih in novih moči za naporeno poklicno in izvenšolsko delo. Vsa se je posvetila poklicu, vsa se razdaja za mlade, vsa ob njih uspehih in pomaga jim ob njihovih težavah. Mladino ljubi v pravem pomenu besede. To se ji vidi tudi v potezah njene bлага ob raznih potezah polnih materinstva, ljubezni in pedagoške potrepljivosti. Prepričana je, da mladi krepko stopajo po začrtani poti, prepričana pa je tudi v to, da imajo ravno pedagogi pri oblikovanju mladega človeka nadvse odgovorno delo, ki se mu morajo posvečati v celoti. Delo vsotitelja ne pozna političarstva, zahteva celega človeka, zato je tudi naporno.

Besedovala sva o položaju prosvetnih delavcev, pa je menila, da je bilo v

obrazi

preteklosti marsikaj, kar je razrednotilo delo učitelja, predvsem pa so temu krive neurejene materialne razmere. Nekoč je učitelj na vasi veliko pomenil, danes je njegova vloga manjša. Delno je to tudi razumljivo saj se pojavlja nova inteligenca, ki je nekoč ni bilo. Izboljšal se je tudi materialni položaj. Velik napredek pa je po njenem mnenju dosežen na področju odnosov staršev do šole. Tu je interesi močno porastel in stiki so stalni ter pristni. Se in se bi lahko zapisal marsikaj, o čemer sva govorila. Zal je prostor omejen. Tudi Marija Cehner sodi v tisto generacijo naših pedagoških delavcev, ki jih k mladini veže veličina minulih dni, veličina časa, ki ga živimo, in predanost skupnim naporom.

Se veliko uspehov, tovarišica Marija!

B. S.

intervju

SERIJE, DA ALI NE?

POGOVOR S PREDSEDNIKOM DELAVSKEGA SVETA PODJETJA KLIMA, CELJE, LEOPOLDOM KONDO

V soboto so bile v Klimi volitve novega delavskega sveta. Tako je dotedanjemu predsedniku sveta LEOPOLDU KONDA potekel dveletni mandat. 40-letni ključavničar, vodja oddelka ventilatorjev, s stanovanjem na Otoku, lastnik Fiata 850, oče enega otroka, je v Klimi že devetnajst let. Takoj ko je prišel z odsluženja kadrovskega roka, se je zaposlil v Klimi. Kot dober in vesten delavec je bil član delavskega sveta, upravne odbora in štiri leta predsednik Ljudske tehnike v podjetju. Z njim smo se pogovarjali prav zdaj, ko je za njim dve leti plodnega predsednikovanja delavskemu svetu.

»Za uvod — kakšna je gospodarska klima v KLIMI?«
»Nekaj srednje imamo težave kot druga sorodna podjetja, vendar če gledam na druge, lahko rečem, da smo še kar dobri. Težave so seveda z reprodukcijskim materialom. Nekaj ga imamo in nekaj nimamo. Hudo je, če narediš izdelek samo do pol ali celo devetdeset odstotno, potem pa ti manjka določen del. Vložili smo denar v material, plačati ga moramo, izdelka pa ne moreš prodati, ker se ni gotov. Delamo s kooperanti, vendar smo odgovorni mi kot nosilci kooperacije.«

»Kako ocenjujete produktivnost v KLIMI?«

»Težave s produktivnostjo so zato, ker nimamo večjih serijskih izdelav. Nekdo, ki danes dela to, bo jutri delal nekaj drugega.«

»Kako gledate na pretekli dve leti, ko ste bili predsednik DS? Je bilo vaše delo uspešno?«

»Težko bi hvalil sam sebe. Na začetku moje mandatne dobe smo imeli težave s prostori. Zgradili smo novo halo in zelo hitro pričeli s proizvodnjo v njej.«

»Koliko sej ste imeli v teh dveh letih?«

»Lahko bi jih imeli več, imamo pa člane DS, ki delajo na terenu. Zato smo se odločili, da bodo seje redkejše, vendar bo dnevni red zato obsežnejši. No, sam bi raje videl, da bi bilo obratno. Sicer pa smo imeli dvanajst sej.«

»Koliko članov šteje DS?«

»Devetnajst, od tega ena ženska. Pri nas je zaposlenih približno 80 žena in 500 moških.«

»Kakšna je bila udeležba na sejah in v sami razpravi?«

»Udeležba je bila v redu. Nekateri so bili zelo aktivni in so stalno sodelovali v razpravi, drugi zopet manj. To je razumljivo, saj lahko najboljše sodelujejo predvsem tisti, ki so z večino stvari na tekočem. Kimavceva pri nas ni bilo, to se lahko pohvalimo.«

»O čem ste največ oziroma najostreje razpravljali?«

»Tu sta dva vidika: gospodarska vprašanja in osebni dohodki ter s tem stanovanjska problematika. V gospodarskih razpravah je šlo za odločitve o nadaljnjem delu, izboljšavah, uvedbi serij. Stanovanjskih problemov imamo še precej. Mislim, da je trenutno približno trideset prilocev za stanovanja?«

»Je delavski svet bistveno pripomogel k reševanju stanovanjskih problemov?«

»Določili smo posebno komisijo, ki je pripravila ocenjevalno tabelo s točkovnim sistemom. Pregledala je stanje, prošnje in ocenila — glede na dobo v podjetju, delovno mesto in podobno — nato pa določila vrstni red.«

»Ste morda kaj pogrešali pri svojem delu?«

»Morda malo več sodelovanja zunaj podjetja. Imeli smo sestanek predsedniki delavskih svetov in direktorji v okviru občine in se dogovorili, da bo še več takšnih razgovorov. Skoda, ni jih bilo.«

»Blizajo se dopusti. Ste razpravljali o regresu?«

»Dogovorili smo se, da dobijo zaposleni najmanj 400 in največ 600 dinarjev. Normalno je 400 Tisti, ki ima več otrok in nezaposleno ženo, pa lahko dobi tudi 600 dinarjev.«

»Kako je bilo s pripravljanim sejem?«

»Precej gradiva sem pripravil sam, v veliko pomoč pa mi je bil tudi vodja splošnega sektorja. Tudi strokovne službe so nudile vso pomoč.«

»Naše standardno vprašanje — kdo podpisuje potni nalog direktorju?«

»Predsednik poslovnega odbora in računovodja pri obračunu.«

»Vrniva se k osebnim dohodkom. Kakšni so?«

»Lani je bil poprečen osebni dohodek v podjetju 1.500 dinarjev, s čimer pa seveda nismo najbolj zadovoljni, ampak stanje je takšno. Investicije so tiste, ki so vzele precej sredstev. Če bi imeli boljše delovne pogoje, bi bili tudi dohodki boljše.«

»Kakšna je bila pomoč družbeno političnih organizacij podjetja?«

»Stalno sem sodeloval s sekretarjem organizacije ZK in predsednikom sindikata, ki sta se oba udeleževala naših sej, jaz pa njihovih. Vsi smo bili seznanjeni z delom drugih in si pri tem pomagali.«

»Kako pa so bili seznanjeni z delom DS ostali člani kolektiva?«

»Mesečno je izhajal interni časopis, zaradi pomanjkanja gradiva in problemov tiskanja pa smo se odločili, da bo izhajal enkrat v dveh mesecih. Sicer pa smo se posluževali oglasne deske, pa tudi člani DS so sproti seznanjali član kolektiva o delu in razpravi na delavskem svetu.«

»Je bilo težko biti predsednik delavskega sveta?«

»Je bilo in ni bilo. Veste ljudje smo pač takšni, da nismo mogoče enako zadovoljni vseh. Drugemu je všeč to temu ono.«

»Kjub temu, kaj je bilo najtežje?«

»Odločitev o serijski proizvodnji ventilatorjev. Če ne b serijske proizvodnje, bo velka težava, serijska proizvodnja pa je problematična, ker moramo točno izpolniti vsi ko zahtevu kupca. Problem je že sama lega ventilatorja pri dveh istih tipih. Dogovarjali smo se, da bi ukini določene proizvode, toda ko ko naj obrnemo hrbet zaradi katerega pravzaprav delamo.«

Pogovor zapisal Milan Senčič

REVIJA V BRASLOVČAH

V izredno lepo okrašeni dvorani zadrúžnega doma v Braslovčah je bila v nedeljo revija odraslih pevskih zborov žalske občine, ki postaja že nekako tradicionalno pevsko slavje Savinjske doline. V dvehurnem koncertu se je predstavilo deset zborov s po tremi pesmimi, nato pa se je v prijetnem družabnem razpoloženju vseh skoraj tristo pevcev domača pesem razlegala še pozno v noč.

Kaj je pokazal koncert? Predvsem to, da se kakovost zborov tudi na področju Savinjske doline izboljšuje. Nekateri (Petrovče, Polzela in zlasti Tabor) imajo lep nara ven zvok, drugi pa so se izkazali s solidno interpretacijo (Braslovče, Gotovlje, Polzela). Ne gre prezreti tudi dveh zborov — iz Andraža in Vranskega, ki sta se na podobnih prireditvah pojavila prvič. Verjetno tudi ne zadnjič, saj je posebno oni iz Andraža nastopil v večini z mladimi pevci, to pa je spodbudno. Mladost je bila tudi odlika zbora iz Tabora, ki je bil gotovo najprijetnejše presenečenje tega nedeljskega popoldneva v Braslovčah.

Sicer pa ne gre prezreti

dejstva, da zbori v večini še vedno premalo (ali pa nič) goji tehniko petja, ki je osnova za lep zvok zbora. Vse preveč je bilo tudi takoimenoanega čitalniškega programa (prava osvežitve v programu sta bila nastopa moških zborov iz Zalca in Tabora), kot da bi ne bilo tudi sodobnejših primernih pesmi. Vsekakor bo tudi pri tem zborom in zborovodjem lahko v veliko pomoč pred kratkim ustanovljeno združenje pevskih zborov celjskega območja.

Dejstvo pa je, da so ne samo pevci, ampak tudi zborovodje pravi amaterji — ljubitelji naše pesmi, ki jim je uspel nastop in aplavz največkrat edina zahvala za neštivilne ure, prebite pri svojem kulturnem poslanstvu. Za ene in druge (in ne samo v Savinjski dolini) pa velja, da je treba doseči, da bodo delovni ljudje začutili potrebo po kulturni dejavnosti sploh. Da bodo sami skrbeli za svojo pevsko in kulturno rast in tako tudi vplivali na kulturno politiko v svoji okolici. Nastop zborov v Braslovčah je dokazal, da so v žalski občini na najboljši poti k uresničitvi teh ciljev. E. Goršič

Govor Cirila Kosmača,

predsednika Društva slovenskih pisateljev na premieri Tugomera, posvečeni 100-letnici pisateljskega društva.

Dragi prijatelji, tudi jaz vam bom rekel dober večer. Z veseljem in s hvaležnostjo v srcu sem prišel, da se zahvalim upravi celjskega gledališča in celjskim igralcem, ki so premiero Tugomera posvetili proslavi 100-letnice ustanovitve slovenskega pisateljskega društva in prav tako, če ne še z večjo hvaležnostjo, se zahvaljujem vam, ki ste nocoj prišli v ta hram kulture. To je prva proslava velikega jubileja Društva slovenskih pisateljev, in ker je v vašem mestu živa. Mislim in upam, da ne pričakujete od mene, da bi vam predaval o stoletnem delovanju društva ali, da rečem z vašimi mislimi, nikar se ne bojte, da vam bom predaval o tem 100-letnem delovanju. Nisem niti zgodovinar niti literarni kritik, sem samo pisatelj, to se pravi človek, ki je po svoji usodi vprežen v voz slovenske kulture, ki ga je treba tudi danes po 100 letih z muko vleči in pehati po strmih klanec navzgor. Govoriti o društvu, se pravi govoriti o delu članov tega društva, se pravi govoriti o slovenski literaturi, ki je bila v teh stoletih prav gotovo eden najpomembnejših stebrov naše kulture. Sto let je lahko kratka ali velika, naših kratkih 100 let je pravzaprav velika doba, če pomislimo, da je bila v tistih časih, ko je bilo ustanovljeno društvo slovenskih pisateljev, slovenska dežela razkrajna na avstrijske pokrajine, slovenski narod pa je bil še tako nepomemben ali da recemo drugače: imel je še tako malo kulture, da ga naš cesar na Dunaju še ni imenoval z imenom kot enega od svojih milih narodov. Od takrat pa do danes smo prehodili veliko pot. Ta stoletni boj ni bil lahek in v tem boju so bili slovenski pesniki in pisatelji zmeraj v vrst večkrat buditelji in večkrat voditelji in pravo zmago smo dobili na fronti naše narodne zavesti na fronti kulture.

Le malokateri narod se je v tako kratkem času dokopal tako daleč. Uresničili smo preročbe in napovedi naših največjih pesnikov, toda ali mar ne začnemo pozabljati, da je treba zmago varovati in braniti. A kako jo naj varujemo, če začnemo celo pozabljati, kaj nam je braniti in s kakšnim orožjem. Ali ni to vprašanje našega odnosa do kulture. Ni tako strašno hudo, da je treba voz slovenske kulture tudi danes vleči in pehati po strmih in blatnih klanec navzgor, to je v naravi stvari — hudo je, da nekateri, ki bi jih bila kultura potrebna, gledajo na to pehanje zviška in pomilovalno in menijo, da to pehanje preveč stane. V svet razvitih narodov se kot enakopravni ne vključujemo samo s svojimi industrijskimi izdelki in s prekupčevanjem, ki se jim včasih, oprostite, zdi še na ravni kakega Jovana Veselega Koseskega. V svet enakopravnih narodov se vključujemo s kulturo. Če hočemo vse dele našega narodnega telesa, da pred tujimi očmi ne bomo pohabljeni, zaničevati in osmešiti. V zelo kratkem času smo veliko dosegli. Iz naroda kmetičev in kmetov, bajtarjev in kočarjev smo postali industrijska dežela. Naš standard, o katerem radi govorimo, vsak dan raste, vsak dan smo bolj civilizirani, a vsak dan smo manj kulturni. Bolj in bolj skrbimo za naše telesne vođe in za blagor telesa, pa manj za zlahkost duha in za blagor srca, ki vsak dan postaja bolj prazno, bolj golo, boso. Dovolite mi, da kot pisatelj povem anekdoto: pred nedavnim je na velikem sprejemu stopil k mizi, pri kateri smo sedeli umetniki, moj stari znanec, človek, ki je uspel, kakor pravimo, saj veste kaj hočem s tem reči: »No, kaj pa vi, malharji in skribontarji, je rekel in široko prisedel. Obrnil se je k meni in rekel: »Ti, a veš, da sem pred sinočnjimi sanjal o tebi, sanjal sem, da sem se pripeljal na sprejem, a ko sem stopil iz avtomobila, sem videl, da sem bos. Zbudil sem se od sramu. Kaj naj to pomeni? To pomeni, da ti nekaj manjka. Predvsem ti manjka srčne kulture in ker ti te manjka, tudi kulture imaš bolj malo. Takih ljudi je žal vsak dan več in taka mišljenja se vsak dan bolj širijo v krogu, ki vodi navzdol. Bridko je pomisliti, da bi se nekoč zgodilo, da bi bili mi vsi kot narod takšni in da bi se pred sosedi zbudili, bogati sicer, lepo običeni, a bosi. Dragi prijatelji morda ni prav, ker sem vam tako govoril. Morda bi moral govoriti slovesno in z visoko donečimi besedami, kakor je to navada ob velikih jubilejih. A mislim, da vam tako visoko doneče besede niso zmeraj potrebne. Govoril sem se prizadetostjo, da ne bi bili prizadeti. Da bi se nam ne zgodilo, da bi bili nekoč bosi. Vi, ki ste nocoj v tem hramu kulture, ste upanje in porok, da se to ne bo zgodilo. S tem ste najlepše počastili jubilej Društva slovenskih pisateljev in zato vam še enkrat prisrčna hvala.

OBČINSKA SKUPŠČINA IN KULTURA

Nadvse zanimivo rešitev so naši zadnje čase v Smarju pri Jelšah. Slučajni ali neslučajni obiskovalec občinske skupščine Smarje pri Jelšah se bo prav gotovo začudil, ko bo namesto običajnih slik na hodnikih videl pravo pravcato majhno galerijo, ki jo sestavljajo slike Nade Lukežič, na začetku pa prav nevsiljivo in docela prijetno ter zanimivo piše, da bo ves izkupiček od prodanih slik namenjen socialno šibkim v občini.

Razstavo slikarke Nade Lu-

kežič je organizirala kulturna skupnost v sodelovanju z Delavsko univerzo. Prodane slike bodo sproti dopolnjevali z novimi eksponati, na občin pa so dela slikarske razstavili zato, ker menijo, da je to edini prostor v Smarju, ki je za to primeren. Poleg tega pa ima občina ves čas obiskovalce, ki lahko na takšen način razstavljene slike najhitreje opazijo.

Primer takšne razstave, doslej edinstvene v občini, vsekakor kaže še posnemati, če je le mogoče, čim večkrat.

— Gospod umetnik, kaj pomeni ta skulptura?
— Gospodična, kulturni proračun ...!

KRIŽ NA GORI

Mladega amaterskega filma ustvarjalca Stanka Josta ste že imeli priložnost spoznati ob njegovem pravljenem filmu Na kmetih po romanu pisatelja Ivana Potrca. Zdaj nam predstavlja novo presenečenje, in sicer gre za njegovo predelavo Cankarjeve povesti Križ na gori. Film bo trajal približno eno uro in bo v barvah, snemali pa ga bodo v Zibiki, kraju kjer je nastal tudi film Na kmetih. Stanko Jost je scenarist in režiser in nam je

zaenkrat zaupal, da se pač po njegovi verziji zgodba konča drugače, kot je to zapisal Cankar Namreč, po Jostovi verziji se glavni junak, učitelj, na koncu ustrelil. Sicer pa zaenkrat samo toliko. Povemo lahko samo še to, da bodo v filmu nastopali igralci Slovenskega ljudskega gledališča iz Celja, med njimi: Stanko Potisk, Bruno Vodopivec, Marjan Dolinar in drugi. O filmu in avtorju bomo še obširneje pisali.

dm

MRTVI KURENT V SLG CELJE

Da so se nekatere razmere v Slovenskem ljudskem gledališču v Celju spremenile, govori tudi dejstva, da so se odprla vrata gledališča amaterskim skupinam. Tako je že prva nastopila »Zarja« iz Trnovelj z Dvema bregovoma, 5. junija pa bodo nastopili člani dramske skupi-

ne Železar Celje-Store z Mrtvim Kurentom. Z omenjeno predstavo so poželi obilo uspeha na republiški dramski reviji v Velenju in gredo zdaj na zvezno tekmovanje. Omenimo naj, da je to prva skupina iz Celja, ki se bo udeležila tako visokega tekmovanja.

dm

FILMSKA NADALJEVANKA

V Rimskih Toplicah snema neodvisna producentna in svobodna umetniška skupina od lanskega junija filmsko nadaljevanko z delovnim naslovom »Angeli letijo v peklo«. Miadi amaterji, ki jih vodi režiser in scenarist Andrej Marinšek, so zbrani v številnem igralskem ansamblu. Svoje dosedanje delo so opravili v štiridesetih snemalnih dnevih. Igralci prihajajo iz Celja, Laškega, Zalca, Stor,

Ljubljane, Zidanega mostu in Rimskih Toplic

Zgodba obravnava klasičen spopad dveh ideologij mladih ljudi, vendar je avtor posegel še nekoliko dlje. Začel je upodabljati motive sanj, ne navadne prizore današnjega časa in tako presega ustaljene forme.

Amaterji iz Rimskih Toplic delajo pod težkimi pogoji in film financirajo z lastnimi sredstvi. Vlog je čez dvesto.

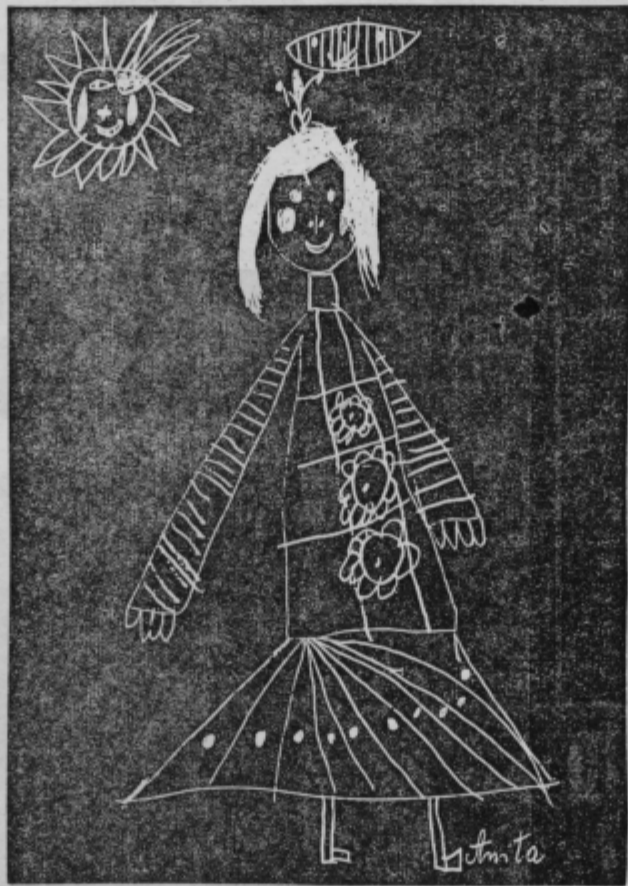
KONCERT V DOBRNI

Celjski godalni orkester, ki je imel pred časom po daljšem premoru prvi samostojni letni koncert, bo z istim programom nastopil tudi na Dobrni. Tu bo imel ta amaterski ansambel pod vodstvom Val-

terja Rateja celovečerni koncert v ponedeljek zvečer v Zdraviliški dvorani. Ljubiteljem orkestralne glasbe — domačinom in gostom — se tako obeta lep kulturni dogodek, ki se mu ne kaže odreči.

Velenje

MLADI LIKOVNIKI RAZSTAVLJAJO

V počastitev 80-letnice tovariša Tita so v avli poslopja občinske skupščine v Velenju odprli likovno razstavo del pionirjev vzgojno varstvenih zavodov iz Zasavja, celjskega območja, Mislinjske in dela Dravske doline ter Koroške. Na razstavi pod pokroviteljstvom zavoda za šolstvo, enote Celje, ter občinske zveze prijateljev mladine Velenje, sodeluje 13 vzgojno varstvenih zavodov s približno 150 likovnimi deli.

Zirija je podelila šest enakovrednih nagrad in sedem pismenih priznanj. Nagrade so prejeli: vzgojno varstveni zavodi »Tončke Čečev« in »Anice Černejeve« iz Celja, Hrastnik, Slovenj Gradec, Trbovelje in Velenje, priznanja pa: Šoštanj, Mežica, Zalec, Zagorje, Prevalje, »Zarja« Celje in varstvenemu oddelku na osnovni šoli v Vuzenici.

Intervju

CESTNINO BOMO POBIRALI

Pred tednom dni so v mali, slikoviti in lepi vasi Gorenje nad Zrečami izglasovali krajani svoj samoprispevek. Za asfaltiranje ceste iz Zreč do Gorenja. To je bila želja tukajšnjih kmetov in delavcev, ki se vozijo v Zreče na delo. Volitve so izvrstno uspele, 70 % je volilo za.

Naš razgovor o tem smo zabeležili s tajnikom Krajevne skupnosti Gorenje FRANC STEFANETOM, ki se vozi na delo v tovarno Komet v Zreče.

»Ste z rezultati volitev zadovoljni?« Zelo. Pričakovali smo veliko udeležbo in tudi izglasovali, kar smo želeli. »Kako je akcija potekala, kako je do nje sploh prišlo?« Naša krajevna skupnost, ki zajema vas Crešnovo, Bezovje, Planino, Padeški vrh, Korško vas in del Kovaškega vrha, je začela o asfaltiranju ceste razmišljati spomladi.

Na zboru volilcev je prišel predlog iz delavskih vrst. Tu se 80 ljudi vozi na delo v dolino. Potem smo na naslednjem zboru volilcev sprejeli sklep o asfaltiranju ceste in razpisu krajevnega samoprispevka. Občina v Slovenskih Konjicah je bila takoj solidarna in nam je obljubila 25% denarja za naš samoprispevek. Tako smo začeli. »Povejte še kaj o sredstvih, o tem kakšen bo vaš procent pri zbiranju, koliko časa bo trajal, kako vam bodo pomagali tudi drugi?« Naš samoprispevek se bo zbiral 5 let. Sami bomo nabrali 120 milijonov in sodelovali s 5% od osebnega dohodka, s 5% od katastrskega dohodka, s 5% od vrednosti posekanega lesa in s 3% od pokojnin. Omenili ste sodelovanje z gospodarskimi organizacijami. Takale je ta stvar! Komet v Zrečah bo prispeval 5 milijonov in Kovaška industrija

Zreče 6 milijonov. Gozdno gospodarstvo, ki največ vozi in črpa les iz naših gozdov, pa se še ni odločilo, ni odgo-

FRANC STEFANEČ

vorila. Pa tudi kmetijska zadržana ne. Kako to, saj po tej cesti največ vozijo? Da, res je, a ker imajo v načrtu asfaltiranje ceste na Skomarje, se za to cesto ne navdušujejo. »A vozili bodo po njej in jo uničevali, kaj boste naredili potem?« »Prepovedali vožnjo ali pa bomo pobirali cestnino in ves dobiček bomo dali za cesto.« Kaj menijo ljudje, vaščani tod okoli o teh stvareh? Še bolj bi bili navdušeni, če bi imeli kakšno garancijo od občine, da je ona zainteresirana za gradnjo turistične ceste do Rogle. Dve varianti sta v zvezi s tem. Po prvi naj bi cesta na Roglo potekala mimo nas, od Zreč mimo Gorenja, po drugi varianti pa bi tekla skozi Skomarje na Roglo. Odločili se na občini še niso. Naša cesta ima nekaj prednosti pred drugo. Je šest kilometrov krajša od skomarske ceste in le kilometer in pol je še

zemeljskih del. Bolj sončna je in lažje dostopna. Kaj najprej nameravate narediti? Čakamo na pristanek od občine na kredite, potem pa bomo pričeli z deli.

Lepa makadamska pot me je pripeljala do samega vrha, kjer je bil še dober lučaj do Padeškega vrha, od tam, kamor bi novo cesto radi speljali. In še naprej do Rogle, bodočega rekreacijskega centra konjiške občine. In če bo odločala zdrava pamet in gospodarska računica, bodo to gotovo naredili. Potem bo življenje tu gori med pohorskim vršaci še udobnejše. Lepše skoraj ne more biti, ker je že zdaj pravi raj.

Z. Stopar

Šmarje

NI PROSTORA ZA ŠOLNIKE

Turizem v Podčetrtku je na pohodu kot še nikoli doslej. Trg je postal turistično razgiban in mnogi prebivalci si že služijo del svojega kruha z oddajanjem sob gostom iz Atomskih toplic. Precejšen del gostov bo dobil svoje zatočišče tudi v novem naselju nad šolo v Podčetrtku.

In ker smo že pri prenočiščih, je treba povedati, da se je tukaj nekaj zataknilo. Ne samo to, da mnogo gostov poleti prespi kar po kozolcih, za kar plačajo precejšnje vsote, kar meji skoraj še na izkoriščanje. Tudi marsikaj

Pretekli teden so se na redni, volilni konferenci, zbrali člani novo izvoljene Občinske konference SZDL Celje. Seja, ki je bila sklicana ravno na dan Titovega rojstnega dne, je bila v uvodnem delu posvečena našemu jubileju. O liku maršala Tita je govoril predsednik Občinske konference SZDL JANKO ZEVART, pozdravno brzojavko pa je prebral član konference in odbornik JAKA MAJČEN.

Na konferenci so poleg obravnave aktualnih problemov s področja nadaljnega uveljavljanja SZDL ter njene spremenjene družbene vloge izvolili tudi novo vodstvo, to je nov Izvršni odbor. Za predsednika občinske konference

SZDL je bil ponovno izvoljen JANKO ZEVART, za njegovega sekretarja pa prav tako dosedanji sekretar BOJAN VOLK.

Ko je o liku maršala Tita govoril Janko Zevart, je še zlasti poudaril dejstvo, da je ime TITO v mednarodnem svetu sinonim za vse, kar je združeno s svobodo, neodvisnostjo, napredkom in socializmom. Orisal je celo življenjsko pot našega predsednika in mu na koncu ob močnem aplavzu zaželel še veliko zdravih let.

Uvodni referat o dosežkih dosedanjega uredništva nove vloge SZDL, kot je zapisana v dokumentu »SZDL danes«, ter o neposrednih naloga v prihodnjem obdobju

je govoril BOJAN VOLK, sekretar občinske konference. Zlasti je poudaril dejstvo, da je socialistična zveza v preteklem obdobju beležila pomembne in velike rezultate pri uredništvu, da se je tudi po osvojitvi načel naše socialistične demokracije zahvaljujoč dejstvu, da se je tudi po organizacijski plati hitro in sprotito prilagajala nastajajočim družbenim razmeram. Med bodočimi nalogami je posebej opozoril na to, da se morajo organizacije SZDL v krajevnih skupnostih še bolj približati občanom, njihovim interesom in potrebam. Predvsem pa je potrebno doseči, da se bodo tudi občane bolj aktivne kot doslej, vključevali v vsakodnevno družbeno-politično delo preko najrazličnejših interesnih oblik.

Po uvodnem referatu so se na govornici zvrstili še vsilni diskutanti, ki so navedli mnogotera aktualna družbeno-ekonomska vprašanja. Beseda je tekla vse od gospodarskih, komunalnih, stanovanjskih pa tja do samostojnih pravnih vprašanj. Problemi krajevne samouprave so bili sorazmerno močno prisotni, kar pa je tudi razumljivo, saj je dosedanji razvoj krajevne samouprave ob mnogih pozitivnih premikih od pri tudi določena aktualna družbeno-politična vprašanja.

Na seji Občinske konference pa so izmed enaindvajset kandidatov izvolili še 15 člani izvršilni odbor. Poleg predsednika in sekretarja konference so izvolili tudi predsednike posameznih sektorjev drugih organov, ki bodo v naslednji mandatni dobi delovali pri Občinski konferenci SZDL Celje.

B. STRMCNJE

Srečanje „Na ladji“ z Ano Žgank

HALO, HALO, PREK SAVINJE . . .

V Šeščah, na kmetiji ob Savinji, ki ji starejši domačini še danes pravijo »Na ladji«, živi ANA ŽGANK, zadnja čolnarica, ki je prevažala čoln preko Savinje, ko še čeznja ni bilo mostu. Šestinsedemdeset let je že naložila na upognjeni križ, vendar je dobra volja še ni zapustila. Kar nekam presenečena je bila, ko sem se oglasil pri njej in ji povedal, da bi rad vedel, kako je bilo nekoč . . .

Brez posebnega uvoda smo posedli za mizo v kuhinji. Pridružila se je tudi hčerka Berta in beseda je hitro stekla. Cesar ni vedela mati, je dodala še hči in podoba nekega časa je nastajala pred mano . . .

Čolnarjenje je trajalo pri hiši več kot tri generacije, več torej, kot 150 let. Pred mnogimi leti je tod živel v leseni pojati možak, ki si je s čolnarjenjem služil svoj kruh. To mu je bil edini vir dohodkov. Prišla so leta, opešal je in pojato s tisto nekaj bore zemlje prodal. Kupili so Anini starši, ki pa so dokupili še zemlje in pričeli kmetovati. Čolnarjenje je ostala bolj tradicija, seveda pa potreba ljudi tod okoli, saj so imeli Šeščani in Matenčani le s čolnom zvezo s svetom onkraj deroče Savinje.

Ana se spominja, da je menda prvič peljala čoln preko vode, ko ji je bilo nekako petnajst let, potem pa ves čas, tja do leta 1947, ko so preko Savinje

zgradili most, čoln pa je odnesla narastla Savinja. Deset in desetletja trajajoče opravilo je bilo končano. Končano enkrat za vselej . . .

»Kako pa je bil pripravljen, ta vaš čoln, za prevoze preko vode?«

»Čez Savinjo je bila napeta debela žica, na njej škripec, za tega pa privezan čoln. Poleg tega je bila še ena vrv in to je bilo treba prestavljati z ene strani čolna na drugega, odvisno pač od tega, na kateri breg Savinje si se hotel peljati.« je povedala Ana in nadaljevala: »Za več kot dvajset ljudi je bilo prostora v njem. Zadnjega nam je naredil neki mizar v Gornji Savinjski dolini. Kje točno, tega pa žal ne vem več povedati, sem pozabila.« je še pristavila. Nič

čudnega, česa vsega mi ne bomo vedeli pri teh letih, če jih bomo seveda čakali . . .

»Ste prevažali tudi partizane, sem se pozanimal.«

»O, kajpak, seveda sem jih. Dobro se spominjam tega. Veste, v glavnem so se itak prevažali sami. So že bili med njimi taki, ki so znali ravnati s čolnom. No, nekega večera, pa se jim je čoln prevrnil in ni jim kazalo drugega, da so poklicali. Pograbila sem vedro in vrvi pa hajd za vodo. Izpraznili smo čoln, in kmalu je bil nared za nadaljnje vožnje. Velikokrat so se vozili tja čez.« je še pristavila.

»Kako pa ste zvedeli, da imate potnika na oni strani, ki bi se rad prepeljal sem, na vaš, na desni breg Savinje?« jo povprašam.

Ana ŽGANK pred domačo hišo. Z roko kaže proti Savinji, kjer je nekoč, davno je že tega, odpravila velik čoln v čiste in kalne vode deroče Savinje . . .

Foto: B. Strmcnik

»Imeli smo poseben zvonec, pa smo ga odstranili, kajti včasih so se z njim igrali tudi otroci, pa smo zaman zapuščali delo in kolovratili na drugi breg, tod pa nikogar. Otroci so bili že od nekdaj nagajivi. Potem pa so se ljudje navadili klicanja. Velikokrat na dan, včasih pa tudi ponoči, se je razlegal klic preko vode: haloooo, haloooo . . . in vedeli smo, da

je ondi popotnik, ki želi na ta breg.«

»Omenili ste partizane. Kaj pa Nemci, ste imeli kaj opravka tudi z njimi?« sem povprašal.

»Še vprašate! Preveč opravka smo imeli, preveč. Hčerko so mi zaprli, ker je bil njen mož v partizanih, meni pa so tudi vili strahu v kosti. Bil je avgusta 1944. Odhajala sem k sestri, ki živi v

še gori, ko je pričelo pokanje Nemci so udarili z one strani, na tej pa so bili naši. E šo, obdelovali z obeh strani. Pol sode jabolčnika je izšlo lo, ker so ga navrtale krčve. Rafal pa je v zgornji deli bi preresetal omaro in veda tudi vse obleko. Zur pogledite, še danes se pozna jablani, kako so jo z lale krogle. Tudi ob hčerki poroki so nas obiskali pobrali vse, kar se jim vredno zdelo. Hudi časi bili, veste!« je še dodala.

»No, pa veselja verjetno di ni manjkalo?« sem dodal. »O, seveda ne. Pri hiši bila tudi gostilna, vsa l pa so se pri nas ustavljali gornjesavinjski flosarji. So dobro vedeli za gosti »Na ladji«. Bil so naši in ni gostje. Takrat pa je veselo, da se nič bolj ne če. Z opustitvijo flosarije smo tudi gostilno zaprli. se izplačalo.«

Teče Savinja čez tis drobnih kamenčkov, drobni prod in liže breg. Teče Savinja in odnaša mine, teče čas in briše godke davnih, minulih dni.

BERNI STRMCNJE

Njihovo življenje je materinstvo

NA TAVERH ZA OTROKE

Prva stvar, ki sva jo ugotovila z JOZEFO KAKER iz Luč ob Savinji, je bila to, da nikoli v življenju, odkar se je leta

1929 poročila, ni bila brez otrok. Najprej so se lepo po vrsti rojevali njeni otroci, dvanajst jih je bilo in devetero jih je še sedaj živih, potem pa so prišli otroci otrok, to je vnuki. Nikoli ni bila sama, vedno so se okoli njenega krila vrtela otroška telesa, vedno so se ponavljali prizori otroške igre, moledovanja,

prošnje in... vsega pač, kar prihaja z otroki.

Z globokim vzdihom se je spomnila minulih let, let v stari Jugoslaviji, ko je bila pri hiši kopica otrok. Mož je delal med gozdnimi delavci in se je domov vračal le ob sobotah in več ali manj sama je morala skrbeti za vsakdanji kruh. Bili so dnevi, kaj gnevi, tedni so bili, ko pri hiši ni bilo skorje, da bi jo pogledal, kaj šele pregrizel. Otroci so tarnali za kruhom, kruha ni bilo in ni jim ga mogla dati. Pa je rano zjutraj zadegala na pleča koš in se podala v «taverh» (tako v ondotnih krajih imenujejo dnino). Od kmeta do kmeta in največ v času žetve. Domov je prinesla otrokom kruha, suhega, jenseni pa tudi svežega sadja in zopet je bilo pri hiši veselja in radosti na pretek.

ken, v kuhinji pa je manjkala celo stena in izza štedilnika je bil prelep pogled na zahodno steno Raduhe. Bila pa je streha nad glavo in otroci so čili in zdravi postakovali okoli bajte, ne meneč za slabo vreme, trnje ali sneg. Pred šestindvajsetimi leti pa se je številna družina priselila na Hriber in tu je Jožefa še danes. Kot nikoli tudi sedaj ni sama. Z njo je eden izmed sinov, k stari mami pa seveda radi zahajajo tudi številni vnuki, kar osemnajst jih je že, pa še dva pravnuka povrhu.

Pobaral sem jo, kdaj je bilo v vseh letih, ko pravzaprav nikoli ni bilo razkošja pri hiši, najbolj hudo. Ne da bi kaj posebno premišljevala, mi je takoj povedala, da je bilo v letih vojne. Kdaj, se točno niti ne spomni. Bilo je pač takrat, ko so Nemci prišli čez Belo peč in se v kočnah valili ob Dupelniku proti glavni cesti dolj ob Savinji. Vse, kar je moglo, je bežalo pred njimi, kajti glas o grozotah je dosegel tudi njih, ki so takrat stanovali na Pogoreicu. Dvoje fantov je steklo po cesti pri Milnu in tu so ju Nemci zajeli ter ju vodili ob sebi kot nekakšna talca. Mati je dolgo čakala, ko pa nikogar ni bilo, je poizkušala najmlajšega v koš, stisnila dvoje otrok k sebi in zapustila dom... Vso noč ni spala v strahu, kaj se je zgodilo s fantoma. Neizmerno veselje je nastopilo drug dan, ko sta jo zdrava in čila primahala domov. Nemci so ju izpustili.

Danes živi Jožefa Kaker v svojem prostornem domu in kar težko si predstavlja, da bi bila kdaj sama, brez otrok. Otroci ji pomenijo vse, nikoli ji ni bilo žal, da jih je bilo dvanajst.

B. STRMCNIK

80 LET KOSMAČEVE MAME

Še danes se spominjam velike, z narodnimi ornamentami ob robu okrašene glinaste sklede, v kateri je Kosmačeva mama iz Redčice ob Savinji, pravzaprav se piše ANA VENINŠEK, pred mnogimi leti postavila pred nas kadečih se ajdovih žgancev. Bil je poletni čas in kot ved-

no je bilo tudi takrat veliko dela pri hiši, pa še hmelj so obirali povrhu. Z Janezom, najmlajšim od desetih, ki se jih je rodilo na Kosmačevem, sva se odločila, da bova pomagala pri obiranju hmelja. Kot je običaj, so tudi namu vprašali, ali bova pri obiranju pri njih tudi na

hrani ali bova ob svojem. Seveda, slo je za šalo, kajti Janez je bil itak domač, jaz pa njihov oziroma njegov gost. Pa se je oglasila Kosmačeva mama in rekla: »Kar hrano si izgovorila, saj se za jabočnik ne bosta zasluzila.« Ni se zmotila! Janez je ves dan nabral en škaf, jaz pa pol škafa hmelja. To še za sol ne bi bilo, da o hrani ne govorimo.

Vedno dobre volje, vedno vesela in razpoložena, tudi v dneih, ko je bilo največ dela in ko je bilo treba garati od ranega jutra do poznega večera. Najhuje je menda bilo pred mnogimi, mnogimi leti, ko je takrat še »šedik in freja« kupila s svojo mamo današnjo Kosmačevino v prepričanju, da bo svoje prispeval tudi oče. Savinja je odnesla les, z lesom denar in ženski sta z garanjem prispodariji vse, da sta pokrili dolgove. Sami, prav sami sta delali in gospodarili. Ne zaman, naporu so rodili sadove. Ana se je poročila in na domačiji je poprijela tudi moška roka. Prihajali so otroci, petero jih je pobrala smrt, Francija med njimi, je pobrala vojna...

Pred leti je Kosmačevo mamo prizadela kap. Ni popustila in s trdno voljo je vzdržala. Potem pa je narava le terjala svoj neizprosni dolg, položila jo je v posteljo. Ze dve leti bo tega, kar je privezana na posteljo in v postelji je zadnjega maja, to je včeraj, slavila svoj osemdeseti rojstni dan. Vsi so se tega dne zbrali ob njej, vsi so ji stisnili žuljavo in od dela zgarano, pa vendar tako nežno in toplo roko. Tudi jaz bi jo rad stisnil, pa tega ne bom mogel storiti, pa naj voščilnico opravijo tele vrstice.

Še na mnoga leta, Kosmačeva mama!

BERNI STRMCNIK

V Celovcu Društvo slovenskih zdomcev

V Celovcu, ki je sedaj sre dišče avstrijske koroške pokrajine, je zaposlenih mnogo Slovencev, posebno iz okoli Slovenjskih Konjic. Ze nekaj časa razmišljajo o tem, da bi ustanovili Društvo slovenskih zdomcev v Celovcu. Le skovnar Vid, ki je doma v Petrovcih pri Teplanju, je že nekaj let zaposlen kot zidarstvo mojster v Celovcu, nam je povedal naslednje: Slovenci v Celovcu se že dalj časa se stajajo, kajti čutijo potrebo po organizaciji, ki bi jih tesneje povezala. To bi naj bilo društvo, ki bi vezalo naše zdomce s kulturno prosvetnimi prireditvami, bodisi da bi jih sami naštevali, bodisi da bi vabili v goste kulturne skupine iz matične Slovenije. Imajo že prostor, kjer se se stajajo, a večinoma k igranju kart in čitanju dnevnih časopisov. Jugoslovanski konzulat v Celovcu jim je dal na razpologo nekaj slovenskih in hrvaških knjig, vendar je to premalo. Zelimo, da bi jim pomagali pri Zvezi kulturno prosvetnih organizacij, pri Kulturni skupnosti ali pri Občinski konferenci SZDL Slovenskih Konjicah. Prav očitno želijo povabiti v najkrajšem času v goste najboljše dramsko skupino, vokalno instrumentalni ansambel Jurija Zdovca in morda še oktet iz Loč. Za dvorano so se že dogovorili. Pogovoriti se še morajo za prevoz in kritje ostalih nujnih stroškov, ki bi nastali s tako prireditvijo. Pripravljene so seči globoke v lastne žepce, upajo pa na pomoč iz domovine. V večini so sami delavci, za sedaj se jih zbere ob večerih in sobotah ter nedeljah od 40 do 50, mislijo pa, da bi z igrami iz »domačih logov«, ki jih poznajo že nekoliko z doma, pritegnili k sodelovanju tudi ostale Slovence in Jugoslovane, zaposlene v Celovcu ali bližnji okolici. Konrad Sodina

CEYTON PLACE

V. nadaljevanje

Marsikdo je v Ceytonu preživel pretekla dni v znamenju binškošnih praznikov. No, veliko niso imeli od njih, saj je to eden redkih praznikov, ko nismo oproščeni dela. Za trenutek so si odahnil le farmarji, ki so se pripeljali praznično oblečeni v mesto, da bi poleg tistega obveznega naredili še tisto, kar jim je še bolj všeč — pojedli kisló župco in popili frakeljček.

Nekateri pa so se vseeno znašli. Potovanje čez »lužov«, preko meje, je postalo že povsem običajno. Kljub temu pa si je skupina iz GG (General General) omislila prijetno potovanje v sveto mesto.

Vsa pota vodijo v Rim. Vsaj enkrat, ker običajno vodijo v Trst.

Odpotovali so. Navdušeni nad binškošni in drugim. Za njihovo idejo jih je pozneje slavil ves Ceyton. Namreč, bili so še edini, od meščanov Ceytona, ki so videli še nepoškodovan slavni kip »Pietà«. Samo malo pozneje mu je zlikovec s kladivom odbil roko. Vse časopisje tostran luže in onostran je strahovito obsodilo dejanje. Mnogo bolj kot tista dejanja, ko v vojni sekajo roke in noge ter vtikajo ženskam bajone te v mednožje. Kip je kip. Kultura je kultura.

No, Ceytonovci niso imeli še druge sreče. Ni rečeno, da so odšli na potovanje, da bi videli vodjo vseh vernikov, papeža, saj imajo v Ceytonu vsak dan priložnost videti veliko »nezmotljivih«.

Baje pa so videli njenovo sobarico.

Zlobni jeziki vsaj širijo takšne govornice. Vrnili so se obsijani z rimskim soncem in se znova vneto vrgli na delo.

Nasploh je v Ceytonu kar prijetno. Morda še najmanj upokojevcem.

Tistim, ki niso bili za časa svojega aktivnega in pridobitniškega dela nič, oziroma ne visoko, se kar gre. Drugače je s tistimi, ki so nekaj predstavljali in so se jih za njih časa klanjali ter ližali pete mnogih.

Potem so odšli. Danes so še redki, ki jih pozdravljajo na ulici.

Ali pa primer direktorja, ki je za svojo fabriko resnično ogromno naredil. Potem pa je bilo samo malo narobe — nič z denarjem — in je odšel. V pokoj.

Tisti, ki so se dan pred tem slavili njegove sposobnosti, so ga potem ogovarjali. V lokalno. Na ulici.

Pozabili so na tisto resnično delo, ideje, na vse, kar je vložil v svojem dolgoletnem obdobju v izgradnjo fabrike. Ker je odšel, je postal kriv za vse. Za poznejšo slabo situacijo, za blokiranje žiro računa, skratka za vse. Celó »spomenika«, nova tovarna ni bila več njegova zasluga.

Vidite, celo pes se spomni človeka, če mu je kdaj pomagal. In mnoge druge živali tudi. Le človek se ne spomni človeka, čeprav večkrat pravijo, da je tudi človek žival — saj veste, človek človeku volk.

(nadaljevanje prihodnjič)

sosed sosedu

NERAZUMLJIVO RAVNANJE

Ni še dolgo tega, ko smo v našem tedniku objavili o dosežkih in delu občanov na Vranskem. Veliko so ustvarili v teh letih, ostali pa so tudi še problemi, tudi takšni, katerih reševanje je navezano na pomoč občine.

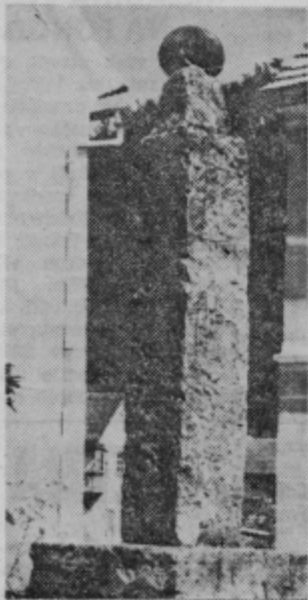
K predsedniku občinske skupščine v Zalcu je prišlo kratko vabilo, da bo naslednjega dne na Vranskem širši sestanek, med drugim tudi v zvezi z novim vodovodom. Kljub temu, da termin ni bil dogovorjen in da so občinski možje za naslednji dan že imeli široko zastavljen program razgovorov in sestankov, so se odločili, da bodo le odšli na Vranskem, če že drugega ne očitko ne bo. In so šli! Predsednik občine, predsednik in načelnik oddelka za gospodarstvo. Prišli so dobrih deset minut pred napovedanim časom. Da ni bilo še nikogar, jih ni čudilo, zelo pa se jim je čudno zdelo, da tudi po eni uri čakanja ni bilo nikogar od krajevnih funkcionarjev...

Stopili so na krajevni urad in poprašali tajnika

krajevne skupnosti, kako je z napovedanim sestankom. In glej, smešno pravzaprav, toda tajnik krajevne skupnosti ni nič vedel o kakšnem sestanku! Po eni uri čakanja, občinskim možem se je mudilo nazaj, kajti čakale so druge obveznosti, je prišel vranski odbornik in se opravičil za zamudo. Toda kje so bili ostali? Zakaj tudi njih ni bilo na napovedani sestanek? Je to bilo namenoma ali je bil le zgolj slučaj? Le težko bi rekli, da je bil le zgolj slučaj, saj se je to v zadnjem letu primerilo že tretjič. Trikrat so sklicali sestanek krajevni funkcionarji in trikrat so prišli predstavniki občinske skupščine in trikrat sestanka ni bilo, ker so manjkali sklicatelji. Takšen odnos verjetno ne more roditi konstruktivnega in delovnega vzdušja. Tako obnašanje je vredno kritike, bodisi da so si to zaslužili sklicatelji ali pa tisti, ki na sestanek niso prišli...

Ne, Vranšani, tako pa ne gre!

BERNI STRMCNIK

...zmikavte, tatove, kripoprisežnike, lažnike, goljufe so privezovali na sredi trgov k prangarjem, da so jih videli in sramotili tržani in kmetiči.

Tako v srednjem veku. Povprašajte svoj samoupravljalski čut, svoj osebni moralni kodeks: Koga iz današnje zgodbe bi privezali k sramotnemu steburu? Bodite porotnik in nam sporočite svoje mnenje.

mini reportaža

ZNAMKE IN OTROCI

Osnovna šola Dušana Jereba je za teden dni nudila gostoljubje Zvezni pionirski filatelistični razstavi. Njeno letošnje geslo je bilo **MOJA DOMOVINA — VCERAJ DANES JUTRI**. Razstavlja 68 razstavljalcev na 1800 listih. Zastopane so vse tematike in vsa področja. Sodelujejo iz vse države, največ pa Zagreba in iz Slovenije zlasti manjši kraji. Iz konjiške občine pa sodelujejo na razstavi vse šole razen Zreč in Vitanja. Lansko leto je dobila pokal šola Dušana Jereba, za letos pa še ni odločeno, komu bo prišel v roke. Iz Dolenjske je največ poslala mala vasica Vavta vas, ki se odlikuje tudi po izvorni ureditvi. Izredna je zamisel malega filatelista iz Novega mesta Smiljka Pavišiča, ki je pripravil izbor znamk na aktualno temo — 30 let pionirske organizacije. Morda zbirka ni najlepše urejena, a je

po svoji zamisli originalna, zato zasluži vsa pozornost. Izredno lepo in okusno so urejne zbirke pionirjev iz Slovenskih Konjic. Tudi te izstopajo po estetski ureditvi, čeprav je velikokrat poleg botrovala morda tudi očkova roka. A kaj za to! Prisotni so bili otroci, ki s svojo domišljijo razgrnejo spekter barv, ujetih v malih slikicah — znamkah. S čem se vse ne srečamo! Z umetnostjo, floro, živalmi do družbene ureditve in prikaza človekovega poleta na Luno.

Zal, prireditev ni bila tako obiskana, kot bi zaslužila. Panoji se bodo izpraznili in napravili prostor drugim razstavljalcem. Tokrat bodo na vrsti otroci osnovne šole Dušana Jereba s svojimi likovnimi in tehničnimi izdelki. Upajmo, da bo zdaj obisk večji, saj otroci to zaslužijo.

Z. S.

mali intervju

Sprašuje: Milenko Strašek

Odgovarja: Peter Skoberne

Na gimnaziji v Celju je skorajda že tradicija, da vsako leto njeni dijaki dobe vsaj eno nagrado na kakršnemkoli področju. Dobro znani so nam uspehi pevskega zbora, biološkega krožka in še bi se dalo naštevati. Tudi to leto ni minilo brez priznanja. Nedolgo tega je v Ljubljani, na republiškem tekmovanju iz biologije, ki ga vsako leto organizira gibanje Znanost mladim, dijak celjske gimnazije Peter Skoberne dosegel prvo mesto. Jasno je, da je bila ponosna na njegov uspeh cela gimnazija s pedagogi vred.

»Peter, povsem navadno vprašanje: Kako si prišel do te nagrade?«

»Pred tekmovanjem smo morali poslati v Ljubljano svoje delo v obliki seminarne naloge in še en izdelek. Ze dve leti sem obdeloval varstvo flore v Sloveniji in takšen je tudi naslov moje naloge. Priložil sem 116 barvnih diapozitivov. Nalogo, ki sem jo poslal v Ljubljano, sem moral tam tudi zagovarjati, za rezultat pa tako veste.«

»Zanima me, če ti je kdo pomagal pri ureditvi tvojega dela?«

»Gotovo. Poleg domačih pedagogov, sploh še prof. Mire Križnik Gričarjeve so mi pomagali strokovnjaki na tem področju, univerzitetni asistent Tone Wraber in prof. Stane Peterlin, vse ostalo pa sem dobil po raznih revijah, tako v Mojem malem svetu, Planinskem vestniku, Proteusu ter Varstvu narave. Seveda sem osnovne misli dodal sam.«

»Gotovo boš po končanem gimnazijskem študiju šel v Ljubljano na biologijo?«

»Najbrž, uspeh me je presenetil. Biologija me veseli. Mojega uspeha je bila vesela vsa gimnazija, saj je to priznanje tudi zanje in ne samo zame. Se enkrat bi se rad zahvalil prof. Gričarjevi, ker me je vseskozi usmerjala in mi pomagala pri delu.«

VEČ AKCIJ MLADINSKEGA ODREDA

Vsi odbori splošnega ljudskega odpora v velenjski občini so zelo delavni. V splošni ljudski odpor se uspešno vključuje tudi mladinski odred s svojimi vodji. Leta je izvedel več akcij, kot so pohodi, seminarji in drugo. Vse to je opravil v sodelovanju s specializiranimi mladinskimi organizacijami.

VSE NARED ZA SPREJEM GOSTOV IZ SRBIJE

Tudi v Velenju se skrbno pripravljajo na prihod karavane bratstva in prijateljstva iz Srbije. Tu so za drage goste pripravili poseben pro-

gram. Tako bo 6. junija dopoldne na Titovem trgu slavnostni sprejem gostov Sedmega junija, ki je spominski dan slovenskih izseljencev, pa si bodo gostje najprej ogledali mesto, popoldne pa se bodo odpravili v Bele vode.

V Velenju in Sošanju bodo nastopile tudi kulturno umetniške skupine iz Vrtnjake Banje, Trstenika in Kruševca ter domači zabavni glasbeni ansambli.

Zadnji dan bivanja bo goste sprejel predsednik občinske skupščine, Nestl Zgank.

ZA LEPO OKOLJE

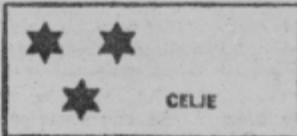
Hortikulturno društvo je tudi letos razpisalo tekmovanje v okrasitvi in ureditvi okolij stanovanjskih hiš, balkonov, oken in podobno. V Velenju in Sošanju je takšno tekmovanje tradicionalno. Vse več je ljudi, ki se zavzemajo da bi okolja hiš čim lepše uredili. V tem prizadevanju se uveljavljajo tudi pionirski hišni sveti.

Za najboljše v tem tekmovanju je hortikulturno društvo pripravilo različni material za sajenje.

PIONIRSKI PRAPOR

Pionirji osnovne šole Topolšica so končno le dobili svojo zastavo. Razvili so jo na dan mladosti. Ob tej priložnosti so pripravili lep kulturni spored. Svoj pionirski odred so imenovali »Deveti maj« v spomin na dan, ko je bila 1945. leta v Topolšici podpisana brezpogojna kapitulacija nemških sil.

Denar za prvi prapor je prispeval kolektiv soštanjskega Polypexa.

ARHEOLOŠKI KROŽEK

V tem šolskem letu so na gimnaziji na novo ustanovili arheološki krožek. Vodi ga prof. Omahova, vanj pa je včlanjenih okoli 40 dijakov.

Da bi svojo dejavnost predstavili dijakom in profesorjem, so v mladinski sobi uredili razstavo in na njej zbrali star denar, ostanke stare keramike in amfor ter nekaj literature o izkopavanjih v celjski občini.

ZBIRALNA AKCIJA

Zadnja zbirna akcija Rdečega križa v preteklem letu je pokazala, da vsakoletno zbiranje oblačil postaja že tradicionalno. Ljudje so pripravljani pomagati in to so dokazali tudi letos, ker so darovali kar 4.120 kg oblačil ter obutev. Najbolj pa je bilo razveseljivo dejstvo, da so vse nabrane stvari izredno kvalitetne. Prebivalci so pripravili čiste in zašite obleke ter lepo povezane čevlje. Manjkalo tudi ni posteljnine, ki je sicer redka na spisku darovan- cev.

V tej akciji so se zelo izkazali aktivisti Rdečega križa. Sodelovalo je okoli 1000 aktivistov, 400 odraslih in 600 mladih. Zlasti zadnji so bili pri zbiranju zelo pridni. Veliko pripravljenost za sodelovanje so pokazala tudi podjetja, ki so s svojimi prevozi omogočila hitri transport. Zavzeto so delate tudi socialne komisije pri krajevnih skupnostih in mentorji po šolah, ki so usmerjali mali podmladek pri RK! Vsem iskrena hvala, pa še gasilec, ki so pomagali skladiščiti z ljubeznijo darovano in nabrano blago!

KORAK NAPREJ

Na predlog sveta za telesno kulturo ter komisije za volitve in imenovanja so od-

borniki celjske občinske skupščine imenovali pripravljalni odbor za ustanovitev telesnokulturne skupnosti. V odboru so: Mitja Pipan kot predsednik ter inž. Jože Geršak, Karel Jug, Jože Lubej, Franc Ramskugler in Boris Rosina.

NAGRADE DELAVNIM

Pretekli teden je bilo v Kokarjih blizu Mozirja skromno vendar pristrčno slavlje, združeno s podelitvijo priznanj oziroma mladinskih plaket najzaslužnejšim tovaršem, aktivom in društvom, ki so se na kakršen koli način ukvarjali z delom v mladinskih organizacijah. Navzoče goste je pozdravil Milan Bratec, sekretar Zveze mladine Slovenije Celje in med drugim tudi spregovoril nekaj besed o delu vsakega odlikovanca, njegovih uspehih in hotenjih.

Za njim je povzel besedo namestnik sekretarja občinske konference Zveze komunistov Celje in nekdanji mladinski funkcionar Stane Seničar. Izrekel je nekaj misli o povezavi Zveze mladine z Zvezo komunistov in o vključevanju Zveze mladine v delo komunistov. Po podelitvi priznanj, ki je sledilo takoj za tem je bil kratek družabni večer.

Mladinske plakete je dobilo enajst posameznikov, aktivov in delovnih organizacij. Roman Palhartingir iz Libele, Jože Planinc iz Metke, Adolf Zvižej iz EMA, Marjan Zdolšek, prav tako iz EMA, Zdravko Melanšek, bivši član predsedstva Zveze mladine, Hilda Vrhovšek iz AERA, Milena Zupančič iz Sole za zdravstvene delavce, Milan Seničar, dolgoletni mladinski funkcionar in novinar Novega Tednika in Radia Celje, Izletnik Celje kot aktiv Zveze mladine v delovni organizaciji, Ekonomski šolski center za kulturno umetniško društvo Zarja iz Trnovelj.

MLADINA POJDE NA POHOD

Kot v vseh drugih občinah se tudi mladina laške občine pripravlja na prslavo tridesete obletnice ustanovitve slovenske partizanske vojske. Ena takšnih akcij v programu ožvljanja tradicij NOV bo pohod po sledih borcev iz minule vojne. Pohod bo potekal pod geslom »Kozjanski odred 1972«. Nedavno ustanovljen občinski štab, v katerem so predstavniki občinske konference ZMS, občinske organizacije ZB NOV in drugih političnih organiza-

LETNA KO

V ponedeljek je bila v dvorani ESC v Celju redna letna zaključna konferenca mladinskega aktiva te šole. Na njej so podali posamezni dijaki poročila o delavnosti krožkov in ugotovili, da so bili najbolj obiskani krožki v tem letu dramski krožek, literarni krožek ter hortikulturno in športno društvo. Lepe uspehe je dosegel predvsem dramski krožek, ki je sodeloval tudi na Naši besedi 72 in zasedel II. mesto. Dobro je delal tudi pevski zbor in krožek Rdečega križa. Šolska skupnost, ki šteje 23 dijakov, je ustanovila komisijo za red in disciplino, organizirala prodajo srečk ter sodelovala pri Titovi štafeti.

Na konferenci so sprejeli nov statut, ki ga je soglasno osvojilo vseh 106 prisotnih.

Ta del ceste na Stari grad je sicer asfaltiran, vendar je sčasoma pričel nagajati plaz. Zdaj delavci utrjujejo hrib z betonskimi vezmi in odslej bo pot na priljubljeno izletniško točko Celjanov še bolj varna in prijetna. foto: dm

Laško

POMLADNA SETEV SKUPŠČINE

Torkova, 23. seja skupščine občine Laško je imela spet maratonski dnevni red. Kar 10 točk je bilo na seznamu, med temi pet, ki je nanizala kar deset zadev s področja sveta za finance, in devet, v kateri je komisija za volitve in imenovanja predložila sedem zadev.

Ce izvzamemo razpravo in sklepanje o osnutku družbenega dogovora o osnovah kadrovske politike v občini, je bilo težišče na seji posvečeno kmetijstvu in vprašanjem, ki neposredno zadevajo kme-

tijsko prebivalstvo. Tako so najprej razpravljali o predlogu ustanovitve enotne skupnosti zavarovanja delavcev in kmetov. Nadalje je svet za gospodarstvo predložil akcijski program razvoja kmetijstva za leto 1972, hkrati pa predložil skupščini osnutek odloka o ustanovitvi posebnega sveta za kmetijstvo, ki je imelo doslej svoje mesto le v okviru sveta za gospodarstvo.

Nadalje so na seji ustanovili komisijo za reševanje pritožb zoper odločbe davčne-

ga organa o odmeri prispevka za starostno zavarovanje kmetov, posebno komisijo pa za to, da bi ugotovila, kakšne so sploh zmožnosti kmetov za plačilo prispevka za starostno zavarovanje kmetov.

Ker je seja potekala na dan zaključka redakcije NT, bomo o tem obširneje še poročali. Pomembno se zdi še to, da so na torkovi seji ustanovili komisijo, ki bo ugotavljala izvor premoženja v primerih suma neupravičenega bogatenja.

j. k.

Kmetijstvo

CENA POD VREDNOSTJO

ODERUŠTVO PRI KUPČIJAH Z ZEMLJO — KRIVE SO TUDI RAZMERE, NE LE POSAMEZNIKI — KAKO ZAGOTOVITI »PRAVIČNO« CENO?

Kmet je v stiski prodal zemljo za ceno, ki je bila globoko pod pravo vrednostjo. Sosedje so obsojali kupca, češ kako brezsrčen je, ko izrablja stisko reveža in ga potiska v še večje težave. Kmet si bo z denarjem, ki ga je dobil, pomagal namreč le nekaj časa — a kaj potem?

Ali je vreden obsodbe res le kupec zemljišča ali posestva, ki ni plačal prave vrednosti? Ali morda nekateri, ki pomagajo revežu pri obsojanju takega kupca, ne poskušajo s tem prikriti širše krivde?

Ko se pogovarjaš z opeharjenimi reveži, vsi povedo, da bi prodali tistemu, ki bi jim več plačal. Ker pa ni bilo boljšega kupca, so morali prodati za ceno, ki jo je bil nekdo voljan plačati. Kaj pomaga ugotovljati in trditi, da je zemljišče vredno več, če liko? Lastnik ga pa mora prodati.

V tem grmu tiči zajec. Odehuhi kmetov — kakor nekateri imenujejo take kupce —

se lahko redijo le takrat, ko so za njih ugodne razmere. Spremeniti je treba razmere, kajti le z inšpekcijami in sodišči ali moralnimi obsodbami ne bomo uspeli preprečiti delovanja takih izkoriščevalcev. Pred zakonom se jim namreč ni težko zavarovati.

Casopisj so poročali o primeru na Razboru. Vodja gozdarske enote pri kmetijskem kombinatu Zasavje v Sevnici Franc Repar je kupil od Amerškovih lep kos gozda, ki je po poznejši oceni komisije bil vreden 300.000 din. Zanj je plačal lastniku le 25.000 din. Amerškovi so povedali, da so gozd morali prodati, ker so bili v stiski za denar. Repar pa je kupljeni gozd ponudil svojemu podjetju, ki njem posekal za 100.000 din naj bi mu dovolilo, da bi v lesa. Pogodba je bila dogovorjena — morda tudi sklenjena v pisemski obliki — uresničitev pa se je zataknila, ko so Reparja obdolžili izkoriščanja.

A glej čudo! Reparja so obdolžili, da je izkoriščal svojo

delovno organizacijo, ko je pobiral denar za posekan les v kupljenem in hkrati podarjenem gozdu, a ne Amerškove, od katerih je gozd kupil za beraško ceno. Morda se bo tudi ta kupčija začela razpletati. To pa gotovo ne bo lahko, kajti v kupo-prodajno pogodbo se navažno zapiše, da se obe stranki odpovedujeta pravici izpodbijati jo, četudi bi se pogodbeni cena prikradla nad polovico prave vrednosti.

Zakaj je Repar poskusil zaslužiti pri nakupu gozda od Amerškovih 75.000 din? Zato, ker so mu to omogočale okoliščine. On bi zaslužil le 75.000 din, njegova gospodarska organizacija pa — če upoštevamo vrednost gozda, ki jo je ugotovila posebna komisija — poleg tega še 200.000 din. Amerškovi pa so dobili le 25.000 din.

Ali je torej lahko kriv le kupec — v tem primeru Repar — ali je krog tistih, ki se okoriščajo na račun kmetov, kadar so v stiski, veliko širši?

Vsekakor bo treba odpraviti razmere, ki dovoljujejo tako izkoriščanje. Če imata zemlja in gozd določeno, komisijsko ugotovljeno vrednost, je treba omogočiti lastnikom, da prodajo po ustreznih cenah tudi takrat, kadar so v stiski. Potrebni so kupci, ki bodo voljni plačati pošteno ceno. Dokler pa ne bo takih kupcev, pa bo cvetelo oderuštvo.

Morda se beseda oderuštvo zdi komu prehuda. Toda če smo pred zadnjo vojno lahko imenovali stvari tako, zakaj ne bi podobnih primerov smeli tudi zdaj?

JOZE PETEK

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

SPLOŠNO GRADBENO PODJETJE

VEGRAD VELENJE

razpisuje
prosta delovna mesta:

1. VODJA INTERNE KONTROLE
2. PROSTO DELOVNO MESTO V ODDELKU SALDAKONTI

POGOJI:

1. Gradbeni inženir ali gradbeni tehnik s strokovnim izpitom in večletno prakso.
2. Višja ali srednja ekonomska šola, zaželene delovne izkušnje pri delu v saldakontiju.

Za vodjo interne kontrole preskrbljena garsoniera.

Prošnje z opisom dosežanih zaposlitev in dokazili o strokovnosti, sprejme SGP »VEGRAD«, Velenje, odbor za kadrovske in splošne zadeve, 20 dni po razpisu.

KOLEKTIV
TRGOVSKEGA PODJETJA

T TEHNO-MERCATOR
CELJE

POKLANJA BRALCEM
NOVEGA TEDNIKA ROMAN

Januš Golec

TROJNO GORJE

30

Dne 10. maja so izdali deželni oskrbnik grof Volk s Turna in Križa, deželni upravitelj, Krištof baron Turjaški z vsemi deželnimi odborniki oklic, ki se je prečital na prižnicah po vseh okrožjih Kranjske. Oklic je omenjal težave oboroževanja zaradi bližnje žetve, lakote, draginje in kuge, ki preti neprestano deželi, a je vendar določil sledeče: »Konjenica mora biti do 20. maja v Zagrebu. Gospostva naj naredo takoj zapisnike pešcev z ozirom na ognjišča in kmetije. Zapisniki naj se pošljejo deželnemu oskrbništvu, da dobe stotniki četrtin prepise. Izberejo naj se za tridesetega, desetega in petega moža najbolj močni in pripravljeni ljudje. Kadar se bodo prižgali kresovi in dali ukazi s strelji ali s pisanimi oklici, naj trideseti, deseti in peti mož precej odide na določeno mesto, kakor se bo ukazalo.« — Tudi cesar Rudolf se je pričel bolj zanimati za obmejno vojsko in jo podpirati z denarjem. Tekom enega leta je dovolil za kranjske čete 234.053 gl. 43 krajcarjev.

Medtem ko se je zbirala krščanska vojska, tudi bosanski paša ni držal križem rok. Ze zgodaj na spomlad so začele napadati turške čete Hrvatsko krajino. V tolpah po 150 mož so divjali krvoloki med Kolpo in Savo in odvajali prebivalstvo v sužnost. Sredi aprila je prišel Hasan paša z delom vojske v Petrinjo. Ukazal je popraviti most čez Kolpo in če je mogoče narediti še enega preko Odre. Vse je kazalo, da se bliža napad na Siska.

S strahom so hodili Siščani gledat gradnjo mostu in turške ognje, ki so žareli vse noči od Vinodola do Krastovice.

»Poskrbite za nas,« sta pisala upravitelja trdnjave zagrebškemu kapitlju, »da vsi skupaj ne poginemo.«

Vendar velika turška armada še ni bila zbrana. Zato je bila določena Kostajnica kot zbirališče, kjer so se tudi izvedle priprave za obleganje Siska. Ze 20. maja so vedeli v Zagrebu, da vozijo po Savi proti trdnjavi velike topove. Kmalu potem so prihajale vesti, da se zbirajo pri Kostajnici tudi drugi turški poveljniki s svojimi četami. Siški sandžak beg Ibrahim je stal z veliko vojsko pri Zrinju ob Drinu; zvojniški sandžak Memij beg se je utaboril pri Strigovlju, kliško-hlivanjski sandžak Aparđi beg pri Savi in na Bilajskem polju.

Pilštajnski orožarji so se lotili z vso vmeno pregleda orožja, streliva in topov. V trdnjavi je bilo 300 mož posadke, ki je bila po mnenju nemških strokovnjakov precej preskrbljena za krajšo obrambo. Treba pa je bilo še marsikaj popraviti. Predvsem so morali spraviti topove na prava mesta in jih po možnosti obvarovati pred sovražnimi krogli.

Siščanom so se prikupili Nemci že prve dni. Bilij so mirnega obnašanja, trezni, marljivi ter vestni pri delu.

Za pregledom ter popravo orožja in topov so prišli na vrsto trije obrambni stolpi. Stolpe so posebno utrdili, da bi kljubovali najtežjim topovskim krogli. Kakor že omenjeno, je bila zgrajena sisačka trdnjava na polotoku podobnem kolenu, katerega tvori Kolpa pred izlivom v Savo. Iz Kolpe sta bila izkopana v obrambo trdnjave dva jarka ali kanala. Spodnji je bil širok, zgornji ozek, a oba sta bila globoka. Med obema kanaloma je bil ozek prehod po suhem. Tokrat so kanala poglobili, da bi bila dovolj velika ovira. Jabolko nespo razuma med vrhovnim poveljstvom v Zagrebu in med branitelji je bil lesen most preko Kolpe, ki je tvoril zvezo trdnjave proti Zagrebu in Karlovcu. Sisačka kanonika — poveljnika sta predlagala, da se naj most poruši pred oblego, da ne bo kakor nalašč pripravljen za vsestransko gibanje turških čet. V Zagrebu pa so odločili, da mora most ostati, saj bo prišla oblegancem pomoč, ni pa mogoče določiti v naprej, iz katere strani.

Pravi praznik za Siščane so bile vojaške vaje na ravni krog trdnjave, pri katerih je kazal Pavel svojo moč in sigurnost v loku. Ne smemo pozabiti, da se je bil proslavil med Hrvati tudi Toplišekov Miha. Kakor smo že povedali, je dal Hasan paša povelje, naj se popravi razdrti most čez Kolpo pri Petrinji in če je mogoče, naj se zgradi še nov most preko Odre nad Siskom. Siščane je bilo resno strah pred novo zgradbo čez Odre, ki bi bila omogočala čisto prosto premikanje turških bojnih sil na vse strani. Tudi preko popravljenega petrinjskega mosta so vdirale turške patrolje, neprestano ropale in si ogledovale z drugega brega Kolpe utrjevalna dela pri Sisku. Nemški orožarji so izdelali načrt za uničenje mostu pri Petrinji. Za izvrševanje nadvse drzne nakane se je javil prostovoljno Pilštajnsčan Toplišek.

Nekoliko nad turško trdnjavo Petrinja je zbrilo in zvezalo vojaštvo iz Siska ob levem Kolpinem bregu splav. Hlodovje splava so polnili na debelo s smolo. Na splavu sta bila dva sode: eden z železjem obit ter zaprt, poln smodnika; drugi do vrha napolnjen s smolo. Splav je bilo treba spraviti neopaženo v noči po Kolpi navzdol proti petrinjskemu mostu in ga pritrčiti k eni izmed mostnih soh ali koz. Ko bi obtičal splav od kozo, bi se morali zažgati s smolo pomazani hlodi in sodček s smolo. Ogenj bi zanetil smodnik v močno zadelanem sodu, ki bi se razpočil in most raztrgal. Povrh bi še zgoreli leseni deli mostu.

Da zaigrajo Turkom to neprijetnost, so si izbrali branilci Siska deževno temno noč. Turčini v Petrinji niti slutili niso take nevarnosti ali drznosti. Splav je bil pripravljen, opremljen z vsem potrebnim in Miha je skočil nanj kot krmar. Vse je šlo po sreči, kakor je bilo zamišljeno. Junaški splavar je zadel ob kozo, zanetil smolo, skočil v vodo in se rešil s plavanjem. Ze je bil na suhem, ko je gorel splav s polnim plamenom, da je bila razsvetljena reka daleč na okoli, vendar zaželjene eksplozije smodnika še ni bilo. Plameteče prasketanje smole, ki je užigala most od spodaj navzgor, je vzbudilo pozornost turške posadke v trdnjavi. Nočno tišino so prekinili klicji, kletvice od leve in desne in že se je usula cela jata Turčinov preko mosta, da si ogleda, kaj da gori tako mogočno sredi reke. Ko je bila polovica mosta natrpano polna radovednežev, je močno zablisnilo, puhnilo kvišku in med silnim pokom se je prelomil most in je frčalo po zraku tramovje z nekaj deset Turki vred. (Dalje prihodnjič)

VSE ZA VAS POD ENO STREHO — VELEBLAGOYNICA

Večer med zbelovskimi vaščani

KMEČKA GRČA JE TRDOŽIVA

Na povabilo zbelovskih občanov sem odšla tja na obisk. Prijetno je bilo in lepo smo se pogovorili. Delaven rod tu živi. Zemlja ne daje veliko, zato so prisiljeni iz nje izčrpati največ. Gnoje jo z znojem, pomagajo si na vse načine. Radi bi živeli lepo. Ko mi segajo v roke, začutim njihove hrpave dlani. Pred uro se jih je še držala zemlja, zdaj pa so čudovito tople. In ob srečanju z mojo dlanjo ne popuste. Stisnejo jo, kot je navada pri ponosnih ljudeh.

ZBOR V GASILSKEM DOMU

Krajevna skupnost Zbelovo šteje približno okoli 500 volilnih duš. Zajema vasice Zbelovo, Zbelovsko goro, Podpeč in Zgornje Laže. Meji na tri občine, na bistriško, šmarško in šentjursko. Je torej mejna krajevna skupnost konjiške občine.

Ko smo se zbrali v gasilskem domu in posedli okoli grobo tesanih miz, je potekala že večerna ura. To je tudi čas, edini v dnevu, ko se zbero in se pogovore. V gasilnem domu, ker gostilne nimajo. Pred vojno pa sta bili tu dve. Sedli smo si nasproti: predsednik krajevne skupnosti Alojz Metličar, predsednik SZDL Leopold Rozman in njegov namestnik Jurij Prah, predsednik gasilcev Anton Marzidovšek, ravnateljica osnovne šole Marija Hasova, predsednik mladine, Srečko Methičar, predsednik vodovodnega odbora Alojz Strmšek ter nekaj vaščanov.

NEKAJ LETA NAZAJ — VODA

Ko se je vasica Zbelovo opomogla od vojne vihre (ljudje so tu veliko pomaga-

li partizanom, 41 jih je včlanjenih v ZB), so 1937. leta pričeli z obnovo. Postavili so spomenik, uredili pročelja hiš in uredili ceste. Problem so predstavljali mostovi, ki merijo skupaj 63 metrov. Ko so vaščani pričeli z delom za obnovo, so imeli bore malo denarja. A njihova zavesa je bila velika. Pomagali so tudi s 60-odstotno udeležbo in stvari so speljali do konca. Gigantsko delo je bila napejlava vodovoda in tudi njihov največji uspeh. Mislili nanj so pričeli že 1966. leta in izračunali so, da bi zanj rabili 55 milijonov. Stopili so skupaj in se pomenili. Z delom so pričeli 1969. leta. Občina jim je dala nekaj več kot 12 milijonov, ostalo pa so razdelili na gospodinjstva. Na vsakega je prišlo 200.000 dinarjev ali 110 m izkopa Pljunili so v roke in s pomočjo zreških kovačev, ki so jim tudi nekaj posodili, je bil v dobrih štirih mesecih zgrajen glavni, 4 km dolg vodovod. Danes imajo vodo vsa gospodinjstva razen enega. Sodelovala tudi ni Stanovanjska skupnost, ki ni plačala prispevka za svoje stranke. Te zajemajo vodo iz Dravinje, ki teče kalna tod mimo.

GASILCI NAJBOLJ PRIDNI

Vsi za enega, eden za vse — to je rek, ki ga tu prav

dobro poznajo. Zlasti gasilci so pripravljene takoj priskočiti na pomoč, kar vaščani zelo spoštujejo. Če pa so v zadregi, jim tudi pomagajo. Zgodilo se je takole: gasilci so imeli star in dodelan avto. Ker je imela občinska zveza na razpolago novo motorčko, tu pa so jo krvavo rabili, so se domenili, da jim jo odstopijo. A bili so čisto brez denarja, ker so ravno končali z obnovo fasade na gasilnem domu. Začeli so z nabiralno akcijo in v treh letih nabrali skoraj tri milijone dinarjev. Odborniki so dajali tudi po 20.000 dinarjev. Tako imajo zdaj novo motorčko in prijetno zavest, da so v stiski našli prijatelje — vaščane.

DELOVNA SILA — KAM?

Štirideset otrok tukajšnje štirirazrednice nina velikih perspektiv. Sami so delavni, prirejajo prošlave, a pravega odziva ni. Cim odrastejo, odleže. Kam? Zaposlujejo se v Ločah, Slovenskih Konjicah, Zrečah in v Mariboru. Nostalgija za predvojnimi časi tu udari na dan. Takrat so se zaposlovali doma. Ne vsi, nekaj pa. Imeli so tovarno pohištva in barvarno, kjer so dobili kruh. Danes pa je v domačem kraju premalo služka. Stari ljudje ostajajo na krpah zemlje, mlajši od-

Takole smo pokramljali nekega večera v Zbelovem. To je edini prostor, kjer se vaščani zbero. Soba gasilskega doma, ozaljšana z diplomami dolgoletnih prizadevanj.

hajajo v tujino. Okoli 30 zdomcev imajo, a miadi pravijo, da bodo še morali iti...

Kakšna je rešitev? Pravijo, da bi vsaj v Ločah odprli kakšen predelovalni obrat, ker je potreba po zaposlitvi še velika. Še 300 ljudi bi rado kruha. Doma, ne v tujini. Gube kmečkih očancev se poglobe, ko govorijo o tem. Ali pa — usposobite nekdanjo tovarno! Utopija ali resničnost? Naj odgovorni povedo!

MILIJON ZA KULTURNI DOM

Ko govorijo o žejah za prihodnost, se Zbelovcem obrazi razširijo. Imajo želje, ti-

he, ki kdaj pa kdaj že udarijo na dan. Zeja jih po prostoru, kjer bi se zbirali, kjer bi zvečer modrovali o starih in bodočih časih. Zato so pričeli misliti in računati. S starim milijonom v žepu. Tako! In upajo, da bodo uspeli, ker je preteklost pokazala, da česar se lotijo, naredo do konca. Ne vprašujejo se, če bodo

Odločili so se, da bodo po vzgledu Gorenja razpisali samoprispevek. Potem smo dobri, pravijo. Potem bodo prihajali k nam turisti, potem ne bomo tako odmaknjeni od sveta. Potem ne bomo imeli samo en traktor v vasi kot doslej. Lepše bo, mora biti, dovolj smo žrtvovali za to. Pod Zbelovsko goro živi je-

QUIZ OB TEDNU MLADOSTI

V počastitev praznika mladosti je občinska konferenca klubov OZN v Velenju pripravila quiz, ki je veljal kot izbirno tekmovanje za sestavo občinske ekipe, ki bo sodelovala v nadaljnjem tekmovanju v Celju.

B. Milnar

USPELA AKADEMIJA

Velenjska mladina je lepo počastila življenjski jubilej predsednika Tita. Ko so prebrali čestitke maršalu Titu, so podelili priznanja najboljšim mladim družbenim delavcem in mentorjem. Program so izpopolnili s telovadno akademijo, na kateri so nastopili velenjski in šoštanjski mladinci.

med štirimi očmi

MOJ FANT JE VOJAK

Imam fanta, ki je te dni odšel k vojakom. Lepo sva se poslovila in jaz sem mu obljubila večno zvestobo. Zdaj pa me v službi neprestano hecajo in pravijo, da nisem moderna, če mu mislim biti zvesta. Ali je zdaj že res navada, da se ima med tem časom druge, ko je fant pri vojakih? Sem v dvomih, kako je s to stvarjo!

Rezika

Draga Rezika, kaj pa ljubezen? Ste nanjo čisto pozabili? Če jo ni, potem so vaše obljube fantu prazne. Da bi bili zvesti samo zato, ker mu morate biti, iz navade, je odveč. Vse skupaj pustite in boste »moderna«. Moderna ali zvesta — razmislite o tem! Nataša

PREVEČ ZARDEVAM

Sestnajst let mi je, pa ob najmanjši stvari zardim, da je kaj... Ni nujno, da je govora o čem spolzskem, lahko je čisto nedolžno vprašanje o moji starosti. Tako se mi zdi, kot da bi me bilo sram povedati, koliko sem stara. Prijateljice so že veliko več doživele kot jaz, pa to spretno skrivajo, jaz pa se kar škrlatno obarvam. Neprijetno mi je, zato vas prosim za nasvet, kako se rešiti te nadloge. Kako? Tanja

Draga Tanja, Vendar še eno dekle, ki zardi, sem pomislila, ko sem prebrala tvoje pismo. Obenem pa me je bilo kar strah odgovoriti, ker vse tvoje težave izvirajo iz pomanjkanja samozavesti. Lahko pa je motnja tudi v krvnem obtoku, zato bi ti priporočala pregled pri zdravniku. S tvojimi prijateljicami pa je tako; če so že veliko doživele so jim ta doživlja vtisnila pečat navade, zato ne zardevajo več. Nataša

MOZOLJI!

Sem pubertetnica in polna mozoljev. Pa ne začnite s tem, da bodo izginili, naj potrjim. Vse tolažbe so lepe, a nič ne pomagajo. Jaz pa bi rada nekaj takega, kar bo zaleglo, kar bo pomagalo. Svetujte mi! Mama pravi, da sem neumna, ker se sekiram, jaz pa mislim, da moram skrbeti za svojo zunanost. Kaj mislite vi? Marija

Draga Marija, Mislim res, da moraš skrbeti za lepši videz, a ne s tako hito, da zahtevaš recept za vsako ceno. Tega ni in ga ne boš nikjer dobila. Dostikrat pa je že pomagalo umivanje z žveplenim milom, ki akne vsaj malo zapre. Ne bi bilo napak, če bi skočila po nasvet še v kozmetični salon. Nataša

Dva ljubka vzorca za živahno poletje, ki se obeta v modi.

ženin vsakdan

LJUBKOST, MLADOST, PREPROSTOST!

To so parole za letošnje spomladanske in poletne moderne linije. Najbolj domiselni in prefinjeni so spet Francozi, ki za najpreprostejšo pričesko zahtevajo najboljšega mojstra. Njihove linije so zelo strogo rezane ali pa močno razgibane.

Kratke pričeske so spet izrazito deške, lasje na vratu so lahko daljši ali pa čisto prirezani. Zopet se pojavlja-

jo valovi in to pri daljših in pri krajših laseh. Ob sencah ali za ušesom lahko v val pripenemo okrasni glavnik.

Modne linije nekaterih pariških kreatorjev nas spominjajo na pričeske tridesetih let.

Lasje so največkrat rezani topo, s škarjami, znotraj malo izstriženi. Barve so sveže, živahne, tople.

MLADOST V MAJU

Na predvečer dneva mladosti je Celje doživelo prireditev, kakršne že dolgo ni bilo v mestu ob Savinji. Park, po navadi tih in miren, je bil ta večer razigran in ves mlad. Na stotine mladih se je zgrnilo na drsališče, na stotine mladih prišlo, da bi pozdravilo svojega draga prijatelja, tovariša Tita, proslavilo svoj praznik. Prepolna je bila tribuna in mnogokje je bilo slišati željo: »Zakaj ni kaj takega v Celju še večkrat. To si želimo, to nam je všeč.«

Tako so govorili mladi v celjskem parku tisti večer. »Zelimo prispevati svoj delež, družbo, ki bo takšna, kot si jo želimo. Hočemo uresničiti svoja stališča, hočemo, da upoštevajo naše mnenje. Vsi mladi se morajo seznaniti s problemi, ki so problemi nas vseh, s samoupravljanjem, mi pa hočemo in moramo biti tisti ustvarjalni del

družbe, ki na svojih ramenih nosi odgovornost. Sposobni smo in se čutimo sposobne za to.«

Tako je govoril v svojem govoru Viki Krajnc, predsednik Zveze mladine Celje in med ostalim spregovoril z nekaj besedami o veliki in pomembni vlogi našega voditelja, tovariša Tita.

»Tito, to smo mi. Njegove izkušnje naj preidejo nad nas, naj bodo del nas, našega ustvarjanja,« je dejal ob koncu svojega govora predsednik mladine.

V gozd nad parkom je iz mnogih gri zadonel pesem, čudovita pesem celjskih gimnazijcev, za njo pa je med mlade zaplavala beseda, močna, otožna, žalostna kot spomin. Spregovorili so v majhnem recitalu gimnazijci, njihova ritmična skupina pa je izvedla vajo s trakovi, za nji-

mi pa so nastopili mladi z osnovne šole Hudinja s folklornimi plesi. Ob tej priložnosti je treba pripomniti, da je hudinjska folklorna skupina edina v Celju in da je Celje po dolgem času zopet dobilo nekoga, ki se ukvarja s to stvarjo.

Za slovo so mladim v celjskem parku gimnazijci zapeli še eno pesem, potem pa so se začeli razhajati: na večerjo, v kino in še kam drugam. Vendar ne za dolgo: v parku je kmalu završalo — na prizorišče so prišli ljubljanski gostje, ansambel Unioni in začel se je ples, ki je navdušil celjsko mladino. Ne bi mogel reči, da je tralal pozno v noč, ker bi lagal. Prav nič pa ne bom lagal, še bom rekel, da je bilo nad vse prjetno in na koncu se to: takšnih prireditev si celjska mladina še želi, toda ne samo za dan mladosti. —mst.

KLJUB VSEMU DOBRO?

KAJ PRIČAKUJEMO OD LETOŠNJE TURISTIČNE SEZONE

Toliko neznank, toliko uganj in predvidevanj o turistični sezoni bržčas se ni bilo kot prav o letošnji. Prve napovedi so bile optimistične, rezultati tako imenovane predsezona pa so vso zadevo postavile na drugačne temelje. In prav tu so nastali vprašaji, ki iščejo odgovore.

Kot celotno jugoslovansko turistično gospodarstvo tako je tudi celjsko občutilo posledice črnih koz. To se posebej velja za zdravilišči Rogaško Slatino in Dobrno. Mnogi napovedani gosti iz tujine so svoje prihode preklicevali. Izpad nočitev tujih gostov je bil precejšen. Pozneje ga je sicer delno zapolnil obisk domačih turistov, navzlic temu pa zamujenega ni moč nadoknaditi.

Črne kozе so pustile svoje sledi tudi v nekaterih drugih gostinskih in hotelskih obratih, saj so mnogi izleti, zlasti tujih obiskovalcev, odpadli.

To je preteklost in črne kōze gredo počasi v pozabo, kajti gostinski in turistični delavci se z vso vnemo pripravljajo na glavno sezono.

»Zaradi lanske stagnacije števila nočitev tujih gostov smo pričakovali letošnjo sezono z mešanimi občutki,« je v razgovoru dejal glavni tajnik celjske turistične zveze, prof. Zoran Vudler, in nadaljeval:

»Z lanskim številom nočitev nekaj nad 650.000 smo bili zadovoljni. Predvidevali smo, da se bo število nočitev domačih gostov letos povečalo za 10 odstotkov, tujih pa za 5 odstotkov. Toda, slaba predsezona (črne kōze in vreme) je porušila prve napovedi. Ocenjujem, da je Dobrna izgubila v tem času okoli 4.000, Rogaška Slatina pa blizu 20.000 nočitev. Navzlic temu izpadu pričakujemo, da bomo dosegli lanskoletno število nočitev tujih gostov, to pa je okoli 200.000. Določen optimizem vlada tudi glede domačih gostov.

Sicer pa je z letošnjo sezono povezanih še nekaj drugih težav. Gostinstvo je slabo akumulativno, svoj vpliv na uspehe poslovanja imajo zamrznjene cene. In če k vsemu temu dodam še kadrov-

ske težave in splošno pomanjkanje sredstev za investicije, sem v glavnem povedal vse.«

Položaj je na dlani. Navzlic prvotnemu pesimizmu vlada precejšnja mera optimizma. Pri vsem tem pa je treba povedati, da si zasluži turizem na našem območju več pozornosti in zlasti več vlaganj v nove gostinske, turistične pa tudi komunalne zmogljivosti. Skoraj bi lahko zapisali, da smo zlasti lani dosegli višek in da bo korak naprej od tega možen le ob novih naložbah, ob novih hotelskih in drugih kapacitetah, a tudi ob naložbah v kadre. Nanje pre-radi pozabijamo. Tudi v gostinstvu!

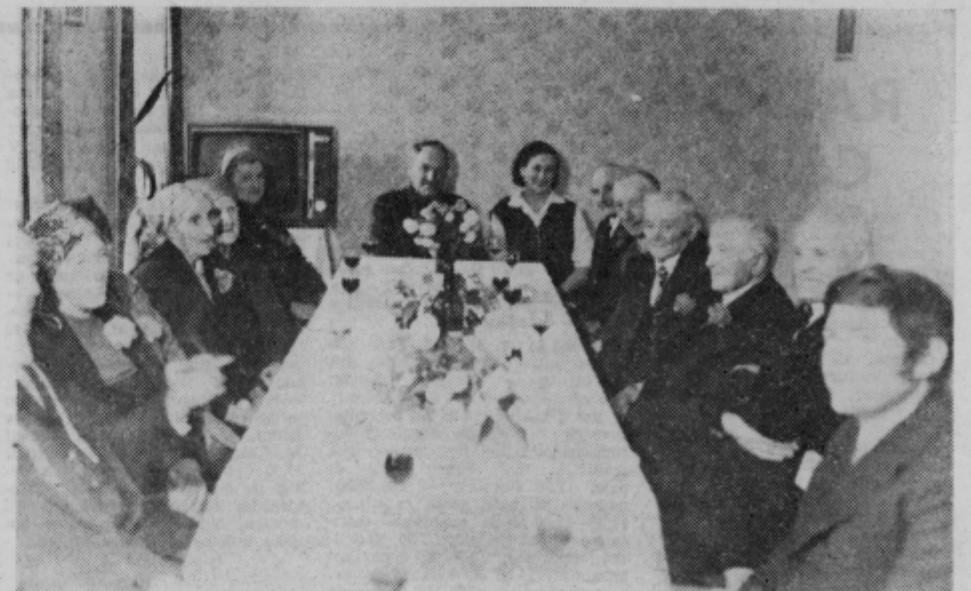
Kaj torej pričakujemo od letošnje sezone? Če bomo dosegli lanske rezultate, bomo lahko zadovoljni. Za večje uspehe, zanje pa imamo pogoje, bo treba napraviti kaj več.

Sicer pa se bomo k temu vprašanju in odgovorom nanj v našem listu še vrnili, saj bomo dali besedo mnogim turističnim delavcem.

M. Božič

Luče ob Savinji

MLADOST UPOKOJENCEV

Po hodniku sem stopal proti kuhinji, da bi od tod prišel v posebno sobo gostilne BOLTIN v Lučah ob Savinji, kjer je odmevala domača pesem. Prisluhnil sem in malce presenečen ugotovil, da je pravzaprav petje še kar ubrano...

Ze po tem, kako so me sprejeli, se je videlo, da so me pričakovali. Seveda so me saj je predsednik društva upokojencev Viktor Kladnik z dopisnico sporočil, da naj jih sigurno obiščemo na Dan mladosti, kajti tega dne bodo praznovali. In res so proslavljali. Slavili so Titov rojstni dan slavivši svojsko in domiselno. Dopoldne so imeli v dvorani gasilskega doma proslavo, na kateri so sodelovali v kulturnem programu učenci tam-

kajšnje osemletke. Petje, recitacije, govor in vse, kar sodi zraven. Lep in kvaliteten program. Dvorana pa nabitopolna, saj šteje društvo upokojencev 164 članov. Ob organizaciji te prireditve so sodelovali tudi člani Zveze borcev. Po proslavi pa sta obe organizaciji, tako Zveza borcev kot društvo upokojencev, pripravili svečano kosilo za vse svoje člane, ki so letos stari 80 ali več let. Enaindvajset se jih je zbralo na kosilu, nekaj pa jih je ostalo doma, ker so priklenjeni na posteljo. Pa tudi ti niso ostali brez kosila, kajti poslali so jim ga na dom!

Posedli so okoli mize s pri-petimi nageljčki, prisideli ob svečane pogrinjke, da bi tako simbolično izrazili svojo zah-

valo in hvaležnost človeku, katerega ime pomeni tudi brezskrbno starost, pomeni topel dom, pomeni kruh... Da, kruh! Mnoge med njimi poznam že več deset let, poznam njihovo življenje nekoč, poznam ga danes. Srečni so, ponosni hkrati ter radostni in zadovoljni. Dvignili so čaše in nazdravili, nazdravljali so Titu, nazdravljali za brezskrbna stara leta. Nekaj posebnega se je utrnilo v človeku ob pogledu na te zgubane, pa vendar vesele obraze, na te skromne in srečne ljudi...

Bili so srečni, srečni tudi zaradi misli na človeka, ki nam vsem toliko pomeni! Srečni pa so bili tudi organizatorji tega srečanja in imeli so se česa veseliti.

B. Strmčnik

ODLOČEN PROTEST

Zahtevki družbenih organizacij v Stranica, naj župnika Bogdana Stiberca odstranijo. Protestno pismo je bilo poslano v roke dr. Držičniku.

Prebivalci Stranic, Bukovelj in Križevca, so zaradi zadnjih dogodkov, ki so se zgodili na pogrebu za pokojnim Albertom Pristovškom, razdvojeni. Eni so poslali protestno pismo škofijskemu ordinariatu v Maribor, drugi pa so odšli sami k škofu in obrazložili dogodke po svoje.

Odgovor dr. Držičnika, kateremu so osebno poslali pismo, še ni znan.

Zanetena verska nestrpnost

Dne 24. maja 1972 leta je bil v Stranica pogreb petindesetletnega člana ZB Alberta Pristovška. Sorodniki pokojnega so naročili cerkveni pogreb pri upravitelju župnijskega urada Bogdanu Stibercu. Ta je pristal na cerkveni obred pri pogrebu. Pristal je tudi na zvonjenje v cerkvi v Stranica. V ponedeljek, dne 22. maja in v torek, dne 23. maja so v cerkvi za pokojnim Pristovškom res zvonili. Tretji dan pa župni upravitelj zvonjenja ni več dovolil, rekoč svojcem umrlega: »Pokojni Albert ni hodil v cerkev, na sestanke Zveze borcev pa je prihajal.«

Na dan pogreba, dne 24. maja popoldne je župni upravitelj pričakal pogrebni spreved pri kapeli v naselju Lipa in ga spremljal do cerkve. Ze pri kapeli je zahte-

val, da nosijo žalno črno zastavo za križem, kar ni običajno. Pevcem cerkvenega zbora v Stranica je predhodno naročil, da bo na dan pogreba ob 16. uri le »tihan« cerkvena maša, kar je v teh krajih ob pogrebi izjemen primer.

Po končanem obredu v cerkvi, kjer so pevci cerkvenega zbora po maši zapeli, so se zunaj zbrali pogrebci za žalni spreved proti pokopališču. Gospod Stiberc zvonjenja ni več dovolil, kar je navzoče močno razburilo. Zahtevali so, da naj takoj zapusti nadaljnje sodelovanje pri pogrebu in so glasno ter s ploskanjem izrazili svoja čustva. S tem so tudi odobraval njegov odhod iz pogrebne spreveda, iz katerega se je umaknil takoj, ko je uvidel, da je nezajeljen.

Tako je bil zadnji del pogreba opravljen brez prisotnosti župnijskega upravitelja Bogdana Stiberca.

Ves potek dogodkov smo povzeli iz protestnega pisma, ki so ga poslale družbene organizacije v Stranica in občini Slovenske Konjice. Na protestnem zborovanju v Stranica se je zbralo 18 predstavnikov političnih in družbenih organizacij, ki so v imenu stotih pogrebcev obsodile početje in ravnanje župnijskega upravitelja Bogdana Stiberca.

Ljudje v teh krajih so občutiljivi. Sam kraj Stranice je dal 22 borcev in tu so množično grobovi stotih obesenih talcev. Ti še vedno govor...

ZDENKA STOPAR

POPRAVEK

razpisa prostih delovnih mest Cestnega podjetja Celje objavljene ga v št. 21 NT.

Drugi odstavek se pravilno glasi:

Kandidati naj vložijo pis-mene ponudbe v 15. dneh od objave razpisa v splošni sektor podjetja.

Čestitamo JUG JURIJU

— magistru filozofije za uspeh pri študiju.

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

S CELJSKE TRŽNICE

Nakupovati po celjski tržnici je postal velik problem, zlasti ob sobotah in nedeljah. Ta dva dni se nabere toliko kupcev in prodajalcev, da se človek težko prerine mimo stojnic.

Tudi v preteklem tednu je bilo na trgu mesta Ce-

lja vsega dovolj. Primanjkovalo je le češenj, zato so bile tudi drage. Prodajal jih je samo en prodajalec po 14 dinarjev. Ko smo že pri sadju, povejmo še ceno jagod — po 10 ali 20 dinarjev smo jih lahko kupili odvisno od kvalitete in sreče. Zelenjave je bilo v pre-

teklem tednu dovolj. Solato so prodajali od 4 do 7 dinarjev, špinacio od 10 do 15, grah po 6, kumari-ce od 8 do 10, čebulo po 8, kolerabice po 4,80 in krompir. Novi je po 4 dinarje, stari pa je po 1,40. Na trgu je bilo prejšnji teden dovolj jajčk po 65 ali 70 para.

Dramlje

PRIKLUČEK NA HITRO CESTO

Pred kratkim so imeli v Dramljah sestanek političnega aktiva, katerega so se udeležili Miran inž. Marušig, Franc inž. Rainer, oba predstavnika republiškega cestnega sklada, direktor trgovskega podjetja MERX Celje Franc Petauer in predsednik CK SZDL Sentjur Franc Ogrizek.

Ze dalj časa so bili v kraju v negotovosti, kako je s priključkom na hitro cesto v Dramljah, z asfaltiranjem ceste v Dramlje in z izgradnjo nove samopostrežne trgovine.

V kratkem se bodo začela dela na hitri cesti Hoče—Levec. Predstavnika republiškega cestnega sklada sta pojasnila, da bo priključek na hitro cesto zgrajen v drugi fazi gradnje ceste. V prvi fazi bo hitra cesta asfaltirana do polovice, a v drugi še ostali del ceste. Takrat bo tudi zgrajen priključek v Dramljah. Zmijščice je že odkupljeno. Drameljčani si od tega priključka precej

obetajo zlasti pri razvoju turizma.

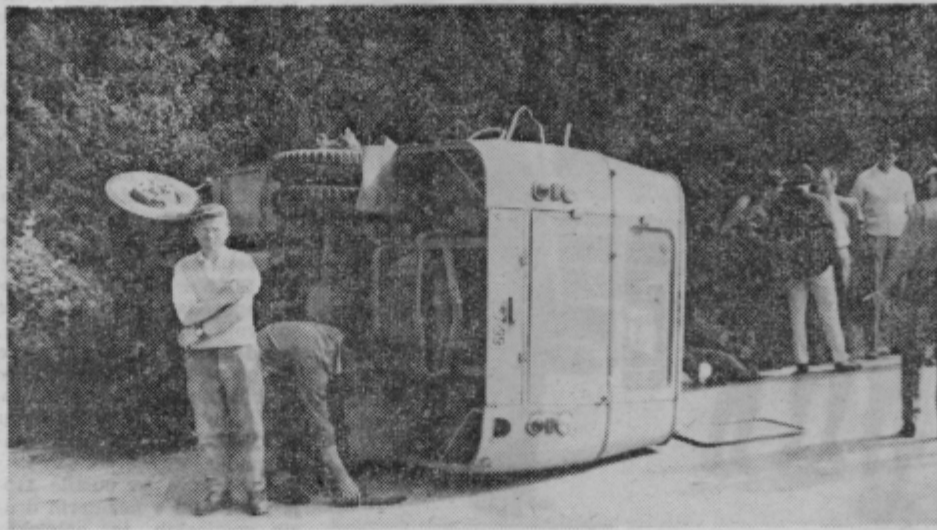
V srednjeročnem planu je tudi asfaltiranje ceste Sentjur—Dramlje—Slovenske Konjice. V tem letu je v načrtu asfalt do Sel, okoli 3 km ceste. Pripravljena so tudi sredstva v višini treh milijonov novih dinarjev. Rekonstrukcija ceste od Sel do Dramelj je v planu čez nekaj let.

Trgovina v našem kraju je v zelo slabem stanju. Mnogo je bilo že govora o tej trgovini, a se še nič ni ukrenilo. Sprva so mislili odkupiti sedanjo staro stavbo in jo adaptirati. Direktor trgovskega podjetja MERX je povedal, da se je podjetje dokončno odločilo za gradnjo nove samopostrežne trgovine. V tem letu bodo naredili načrte in določili lokacijo, a v prihodnjem letu bi bila trgovina gotova.

Po sestanku so bili Drameljčani zadovoljni. Upajmo, da ne bo ostalo samo pri obljubah, ampak se bo vse realiziralo, kot je predvideno.

Nesreča ponovno terjala življenje

SMRT PRI ŠTORAH

Tovornjak je obležal prevrnjen na bok.

Foto: D. M.

Prizor, ki se je v ponedeljek nudi potnikom na cesti Celje — Store, je bil strahoten. Zelen tovornjak je ležal prevrnjen na bok. Na cesti kup odtrgane pločevine.

Se minuto pred tem je 32-letni EDVARD VODUŠEK, doma iz Celja, mirno vozil svoj tovornjak. Približno 500 metrov pred odcepom ceste za Lipo se je pričel srečevati s tovornjakom LUDVIKA GMAJNERJA, doma iz Voljnika.

Tik pred srečanjem obeh tovornjakov je Vodušek iz do-

sedaj še nepojasnjene vzroka zavil na levo.

Vozili sta se oplazili.

Voduškov avtomobil je peljal naprej še trinajst metrov. Bilo je očitno, da je voznik izgubil oblast nad krmilom. Nato je avtomobil treščil v breg in obstal prevrnjen na desni bok. Vozniku ni bilo več pomoči. Bil je mrtev na kraju nesreče.

Zakaj je Vodušek nenadoma zavil na levo, še ni povsem pojasnjeno.

Neuradno pa smo izvedeli, da je bilo z Voduškom v tre-

nutku srečanja nekaj narobe. Njegov sopotnik MIHAEL GORJUP, iz Kranjč, ki je bil laže poškodovan, je baje po nesreči povedal takole:

«Med vožnjo sva normalno govorila. Nenadoma sem se začudil, ker Vodušek ni odgovoril na moje vprašanje. Uthnil je. Znova sem ga vprašal, toda bil je še naprej tih. Ves začuden sem ga pogledal in takoj po barvi obraza ugotovil, da je nekaj narobe z njim. V tistem trenutku pa sva že treščila v kamion.»

Kaj je bilo, bo pokazala še preiskava. M. S.

UŠEL IN VLMLIL

Ko so pred dnevi prišli uslužbenci poslovalnice Koteks na Cesti v Trnovlje v službo, so bili začuden. Po pisarnah je bilo vse razmetano, manjkala pa sta pisalni stroj in električni računalni stroj. Pozneje so ugotovili, da manjkajo še nekateri drugi predmeti, skupno v višini 8.000 dinarjev.

Jasno, ponoči jih je obiskal neznanec, ki je razbil šipo na oknu in se skozi odprtino splazil v notranjost.

Toda delavci milice so zelo hitro odkrili, kdo bi naj bil nočni obiskovalec. Tako je v vlna osumljen 23 — letni STANKO STAROVASNIK, doma iz Celja.

Starovašnik je bil na prestanju kazni v celjskih zaporih. Ko je bil na delu zunaj zaporov, je izkoristil priliko v pobegniti. Še 'sto noč je vplomil pri Koteksu.

Mladenica dan zjutraj in ga vrnil v zapore.

ELEKTRIKA JO JE UBILA

V soboto se je hiša NUNCIĆEVIH, v kraju Sotensko, zavila v žalost. Električna je ubila 34-letno gospodinjico ANO NUNCIC, ki je pustila same na domačiji moža in pet otrok.

Mož je v hlevu nekaj urejal. Tu sta imela ogrevalnico za piščance. Sam je montiral nestrokovno — veliko luč za ogrevanje. Ker je potreboval pomoč, je poklical ženo. Tu pa je ona prišla za svetilko, v kateri je bila napetost.

Električna jo je vrgla na tla in vsaka pomoč je bila prepozna.

RADIO Celje

Ob delavnih začetek oddaj ob 16.00 s poročili in Tehnomercatorjevo reklamo, ob 16.05 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 16.40 — zabavni globus, 17.00 — kronika, 17.15 — obvestila. Zaključek oddaje ob delavnih ob 18.00 uri.

CETRTEK, 1. JUNIJA: 17.30 — v galeriji kulturnih in zgodovinskih spomenikov, Iva Stopar: Stari grad v Celju, 17.45 — filmske melodije.

Petek, 2. junija: 17.30 — turistična oddaja, 17.45 — mladinski zbori: pojo.

Sobota, 3. junija: 17.30 — poslušate jih najraje.

Nedelja, 4. junija: 11.00 — napoved časa in programa, Tehnomercatorjevo sporočilo, 11.03 — pogovor s poslušalci: svet osmih občin, 11.20 — obvestila, 11.35 — zabavni globus, 11.55 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.40 — literarna oddaja: Drago Kumer — Kar napravi stari, je vedno prav, 12.58 — nedeljske glasbene razglednice, 13.28 — 60 minut za razvedrilo, 14.30 — zaključek oddaje.

Ponedeljek, 5. junija: 17.30 — športni pregled, 17.45 — novo pri Jugotonu.

Torek, 6. junija: 17.30 — torškova reportaža: Milan Senčar — Obisk v Dramljah, 17.45 — harmonikarji Svobode.

Sreda, 7. junija: 17.30 — iz dela občinskih skupščin, 17.45 — iz arhiva resne glasbe: P. I. Cajkovski.

Ljubljana

VSAK DAN: poročila ob 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 10.00, 12.00, 15.00, 18.00 19.30 in 22.00. Pisan glasbeni spored od 4.30 do 8.00.

PETEK, 2. JUNIJA: 8.10 Glasbena matineja; 9.35 Od melodije do melodije; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Dušan Terčelj: Spravilo vinske poti čez poletje; 12.40 Z domačimi ansambli in godci; 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naš poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Napotki za turiste; 16.00 »Vrtljak«; 17.10 Človek in zdravje; 18.15 »Signal«; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice; 20.00 »Naš narodni pojo«; 20.35 Mednarodni festival Slovenska popevka 1972 (prenos iz hale Tivoli); 22.15 Oddaja o morju in pomorskih.

SOBOTA 3. JUNIJA: 8.10 Glasbena matineja; 9.35 S Pihalnim orkestrom RTV Ljubljana; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti

— Inž. Tatjana Sianovec: Ravnanje z mlekom, da bo poleti neoporečne kakovosti; 12.40 »Po domače«; 13.30 Priporočajo vam... 14.10 Sobotno popoldne za mladi svet; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljak«; 17.10 Gremo v kino; 18.15 Iz opernega sveta; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansamblom Borna Kovčića; 20.00 Z majhnimi zabavnimi ansambli; 20.35 Mednarodni festival slovenska popevka 1972 (prenos iz hale Tivoli); 22.20 Oddaja za naše izseljence.

NEDELJA, 4. JUNIJA: 8.00—8.00 Dobro jutro! 8.05 Radijska igra za otroke — Smiljan Rozman: »Čudežna popevka«; 9.05 Koncert iz naših krajev; 10.05 Se pomnite, tovariši — Viktor Smolej: Narodnosvobodilni boj in kulturna tradicija; 10.25 Pesmi borbe in dela; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 11.20—13.00 Naš poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 13.30 Nedeljska reportaža; 13.50 Z domačimi ansambli; 14.05 Z velikimi zabavnimi orkestri; 15.05 Iz opernega sveta; 16.00 Radijska igra — F. M. Dostojevski: »Tvoja žena«; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice; 20.00 »V nedeljo zvečera«; 22.20 Melodije za lahko noč.

PONEDELJEK, 5. JUNIJA: 8.10 Glasbena matineja; 9.20 Ciebanov svet; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Aljeva Kač: Njivski poletni škropilni koledar; 12.40 Pihalni orkestri; 13.30 Priporočajo vam... 14.10 Med zbori: Emilia Cossetta; 14.30 Naš poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljak«; 17.10 Ponedeljkovo glasbeno popoldne; 18.35 Interna 469; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute v ansamblom Mihe Dovžana; 20.00 Iz vokalno-instrumentalne literature našega stoletja; 22.15 Za ljubitelje jazz.

TOREK, 6. JUNIJA: 8.10 Operna matineja; 9.35 Slovenske narodne bo pel Sentjerneški oktet; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Dr. Janez Bržlec: Zaježalci perja in kože pri perutnini; 12.40 Z domačimi godci in pevci; 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Z ansamblom Moimira Sepeta; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljak«; 17.10 Popoldanski simfonični koncert; 18.15 V torek na svedenje! 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansamblom Dorka Skoberne; 20.00 Prodajalna melodij; 20.30 Radijska igra — Evald Flisar: »Sodniška zgradba«; 22.15 Naš avtoreži Risto Savin

SREDA, 7. JUNIJA: 8.10 Glasbena matineja; 9.25 Z Ljubljanskim jazz ansamblom; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Olga Štefala: Vinogradniško usmerjena kmetija in njen dohodek; 12.40 »Od vasi do vasi«; 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naš poslušalci čestitajo in pozdravljajo;

jo; 16.00 »Vrtljak«; 17.10 Jezikovni pogovori; 18.15 Popevke Jureta Robetnika; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice; 20.00 Simfonični orkester RTV Ljubljana v stereo studiju; 22.15 S festivalov jazz.

CETRTEK, 8. JUNIJA: 8.10 Operna matineja; 9.35 Pesmi in pesni jugoslovanskih narodov; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki; za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Lojze Kastelic: Tehnologija čebelarjenja v nakladnem panju; 12.40 Igrajo pihalne godbe; 13.30 Priporočajo vam... 14.45 »Mehurčki«; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljak«; 17.10 Koncert po željah poslušalcev; 18.15 Orgle v ritmu; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s triom Silva Stinglča; 20.00 Cetrtkov večer domačih pesmi in napevov; 21.00 Večer s slovenskim pisateljem Pavletom Zidarjem; 22.15 Novejši posnetki popularne glasbe iz našega arhiva.

TV spored

NEDELJA, 4. VI.

11.00 Otroška matineja; Sebastijan in Mary Morgan, Boj za obstanek (Ljub)
11.50 Mestece Peyton (Ljub)
12.40 TV kažipot (do 13.00) (Ljub)
Sportno popoldne
16.00 Lastra senca — barvni film o Elizabeti I. (Ljub)
19.30 Filmska burleska (Ljub)
19.45 Cik-cak (Ljub)
20.00 TV dnevnik (Ljub)
20.25 3-2-1 (Ljub)
20.30 Rezervirano za Blejski festival (JRT) (Ljub)
prihl.
21.30 Zabavno glasbena oddaja — (Zgb)
21.55 Sportni pregled (JRT)
22.25 Poročila (Ljub)

TOREK, 6. VI.

17.15 Madžarski TV pregled (Pohorje, Piešivec do 17.30) — (Bgd)
17.45 I. Subodolčan: Kroatček hlaček — III del (Ljub)
18.00 Risanke (Ljub)
18.10 Obzornik (Ljub)
18.25 Nastopa Baden Powell — barvna oddaja (Ljub)
19.55 Mozaik (Ljub)
19.00 Enote znamenovanja — oddaja iz cikla Možgani, barve! (Ljub)
19.20 Oblikovanje — potrošniška družba in oblikovalec (Ljub)
19.50 Cik-cak (Ljub)
20.00 TV dnevnik (Ljub)
20.25 3-2-1 (Ljub)
20.35 Vrnitev v življenje — francoski film (Ljub)
22.35 Stari mojstri — Mihael Stroj — barvna oddaja (Ljub)
22.55 Poročila (Ljub)

SREDA, 7. VI.

16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Piešivec do 17.00) — (Bgd)

17.50 Sebastijan in Mary Morgan — serijski barvni film (Ljub)
18.15 Obzornik (Ljub)
18.25 Jazz na ekranu: Jazz orkester romanske Svice — II. del (Ljub)
19.00 Mozaik (Ljub)
19.05 Od filma do filma (Ljub)
19.20 S kamero po svetu — Daleč je rodni kraj (Avstralija) — (Ljub)
19.50 Cik-cak (Ljub)
20.00 TV dnevnik (Ljub)
20.25 3-2-1 (Ljub)
20.35 I Sekulč: Kronika vaškega pokopanišča — I. del (Ljub)
21.20 Zbor volilcev Rateče (Ljub)
22.20 Poročila (Ljub)

CETRTEK, 8. VI.

16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Piešivec do 17.00) — (Bgd)
17.45 Veseli tobogan: Cerkevjak — II del (Ljub)
18.15 Obzornik (Ljub)
18.30 Boj za obstanek — barvni film (Ljub)
18.55 Mozaik (Ljub)

19.00 Civilizacija: Protest in komunikacije — barvna odd. (Ljub)
19.50 Cik-cak (Ljub)
20.00 TV dnevnik (Ljub)
20.25 3-2-1 (Ljub)
20.35 Cetrtkovi razgledi: Primer Gorišnice (Ljub)
21.35 Boe skozn pekel — japonska nadaljevanka (Ljub)
22.25 Zgodba Ane Frank — balet (Ljub)
22.50 Poročila (Ljub)

PETEK, 9. VI.

16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Piešivec do 17.00) — (Bgd)
17.45 Vojvoda (Trapallo HH 33) (Ljub)
18.15 Obzornik (Ljub)
18.30 Glasba iz studija B — 4. del barvne oddaje (Ljub)
18.45 Cesta in mi — Varno v temi (Ljub)
18.56 Ekonomsko izrazoslovje: Nencartinska zaštita (Ljub)
19.00 Mestece Peyton (Ljub)
19.50 Cik-cak (Ljub)

20.00 TV dnevnik (Ljub)
20.25 3-2-1 (Ljub)
20.35 Dogodivščine Robina Hooda (Ljub)
22.10 Pokal pevcev — posnetek (Ljub)
23.10 Poročila (Ljub)

SOBOTA, 10. VI.

16.35 Državno prvenstvo v jahanju — II del (Ljub)
17.35 Po domače z zadovoljnimi Kranjci — II. del (Ljub)
18.05 Obzornik (Ljub)
18.20 Disneyev svet (Ljub)
19.10 Mozaik (Ljub)
19.15 Humorstična oddaja (Bgd)
19.45 Kratek film (Ljub)
19.50 Cik-cak (Ljub)
20.00 TV dnevnik (Ljub)
20.25 3-2-1 (Ljub)
20.35 TV križanka — zabav. glasbena oddaja (Ljub)
21.35 Na poti k zvezdam — barvna oddaja (Ljub)
22.00 Tekmeča — serijski barvni film (Ljub)
22.50 TV kažipot (Ljub)
23.10 Poročila (Ljub)

POSLUŠATE IJ NAJRAJJE

Dragi poslušalci oddaje »Poslušate jih najraje«. Hvala za vašo pozornost.

Naša skupna srečanja postajajo počasi že tradicija. Tako nam je uspelo, da smo pripravili z vašo pomočjo tudi oddajo, ki bo na sporedu v soboto 3. junij. Predno vam predstavimo glasbeno lestvico, pogledmo kdo je srečni dobitnik »Tehno-mercatorjev« plosče. To je: Verdev Zofka, Ponkiva 11, Zalec. Čestitamo!

In zdaj vam predstavljamo lestvico plosč, ki ste jih najraje kupovali v »Tehnomercatorjevih« trgovinah: Elektro, Radio in v Veleblagovnici »Ta« v minulem tednu:

- 1. JOZE KOBLER — ADRIANA
- 2. THE NEW SEEKERS — BEG, STEAL OR BORROW
- 3. MARJETKA FALK BOR GOSTISA — SPOMIN
- 4. MELANIE — BRAND NEW KEY
- 5. NOVI FOSILI — MARGARITA
- 6. PRO-ARTE — PUSTI NEKA SUZE TEKU
- 7. OTO PESTNER — TVOJA PISMA
- 8. BELE VRANE — OD SRCA DO SRCA
- 9. BOR GOSTISA — DRUGA DEŽELA
- 10. DUŠKO LOKIN — O LEILA, LEILA

Ime in priimek:

Točen naslov:

Naslov skladbe:

Plosče kupujem v: Veleblagovnica »Ta«, »Elektro«, »Radio« (ustrezno obkroži)

Kupone pošljite do srede 7. junija 1972 do 12. ure na naslov »Novi tednik«, Gregorčičeva ulica 5, Celje.

»TEHNO-MERCATOR« CELJE

S KREDITOM
NAJCENEJE
GRE

**BREZ
POROKOV**

**ENOSTAVNO
IN HITRO
NAJETJE
KREDITA**

v vseh prodajalnah

TEHNO-MERCATOR
CELJE

ingrad
CELJE

**stanovanja
za vaše
udobje!**

- površina dvosobnega stanovanja 56,50
- površina trosobnega stanovanja 74,60
- centralno ogrevanje
- stanovanja v središču Celja
- odlična razporeditev prostorov
- v stolpnici zagotovljeni prostori za otroško varstvo

ZA VAŠE UDOBJE SKRBI

INGRAD

NAGRAJENI REŠEVALCI TKANINE

Zreb je razdelil nagrade tako:

1. nagrada : 100 din — **FRENK PERKO**, Merx-Pekarna, Velenje
 2. nagrada : 30 din — **NUSA PERKO**, Rodis Tržič
 3. nagrada : 30 din — **BARBKA SILVESTER**, Ljubljana, Glavarjeva 46/25
 4. nagrada : 30 din — **JOZE HORVAT**, Trubarjeva 3, Celje
 5. nagrada : 30 din — **ANGELA PARFANT**, Celje, Dečkova 35
 6. nagrada : 30 din — **LOJZE TURJAK**, Celje, Dečkova 56.
- Vsem izžrebancem bomo nagrade poslali po pošti. Čestitamo!

Rešitev

Vodoravno: psihogimnastika, piskač, radikaliziranje, LG, Art, ime, orel, ser, arterija, noj, pegam, čoln, Atacama, agar, anorak, t, nečak, SL, oholost, RAF, ne, MI, daljina, kilogrami, žleb, ovca, nonij, Irena, kri, BN, Kaba, vage, CI, erotik, ion, nosač, E, oaza, es, MO, Tsemah, majnik, Efiates, e to kar si najbolj želite.

humor

Pesnik, slikar in risar Cesare Pascarella je potoval peš iz Katalonije v Francijo. Komaj je prekoračil mejo na cesti, ki pelje v Perpignan, je hotel naslikati manjšo vas ki mu je posebno ugajala. Seveda je kmalu prišel orožnik in ga prijel kot vohuna.

- »Kdo ste?« ga je vprašal.
- »Cesare Pascarella«.
- »Poklic?«
- »Slikar oslov«.
- »Kaj ste počeli?«
- »Portretiral sem vase«.

poznamo zdravilna zelišča?

TRPOTEC — PLANTAGO LANCEOLATA

Trpotec je trajno zelišče, ki ima v tleh kratko, pol cm debelo korenino. Iz nje raste rozeta pritličnih, ozko suličastih listov. Iz srede te rozete se dvigajo do pol metra visoka, brezlistna stebila, ki nosijo podolgovata glavica. Cveti od maja do septembra in raste ob poteh, po travnikih, po nasipih.

Nabiramo liste od maja do junija, pa tudi celo rastlino. Liste potrgamo, očistimo in jih v čim tanjši plasti posušimo v senci na prepihu. Pri tem moramo paziti, da ne porjavijo in ohranijo svojo prvotno barvo. Posušene liste hranimo na suhem. V začetku jeseni izkopavamo tudi korenine, ki jih moramo čim prej oprati in posušiti v prepihu.

Trpotec vsebuje precej zdravilnih snovi in sicer sluzi, saponine, česlovine, razne rudninske soli, klorofil itd.

Uporaba trpotčevih listov je že dolgo znana kot čaj pri različnih obolenjih dihal, kot so bronhialni katar, suh, boleč kašelj in olajšuje izkašljevanje. Za zdravilo pripravljamo iz trpotčevih listov čaj, še bolje pa je, da vzamemo zraven še lučnikovo cvetje, slez, lapuh, islandski lišaj in rman — vse po enakih delih. Ščep čajne mešanice prelijemo s skodelico vrele vode in pustimo stati 10 minut; pijemo še vročega sladkanega z žličko medu.

Ljudska medicina trpotčeve listje uporablja tudi za zdravljenje ran, tako da sveže odtrgane liste nekoliko zmečkajo in položijo na rano. Ker pa se to večinoma dela z nečistimi rokami, je bolje da zdravimo sveže rane z modernimi sredstvi.

Boris Jagodič

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

PODJETJE

STEKLAR — CELJE

sprejme v UK VEC

VAJENCEV
za steklarsko stroko.

Prosta učna mesta so v Celju, Zalcu, Velenju in Trbovljah.

Podjetje plača poleg nagrad tudi vse stroške bivanja v internatu.

Prijave sprejema uprava podjetja Celje, Cankarjeva ulica 5.

mali oglasi

PRODAM

NUJNO prodam Simco 1000 — 68-68.000 km samo za gotovino 22.000 ND. Potočnik Zalec, Soseska Ložnica 21 ali telefon dopoldne 39-71.

SIVALNI stroj »Pfa« pogreznjiv ugodno prodam. Perc Marija, Dobrova 32 Celje.

KMECKO enostanovanjsko hišo ob vodi primerno za vikend prodam. Ponudbe pod »Savinjska dolina«.

PRODAM 150 m plastičnih cevi »Alkaten 1« za 800 ND. Zupančič Rajko Debro 18 Laško.

PRODAM vikend hišo — gotovo, opremljeno, v vikend naselju Male Braslovče, pošta Braslovče. Vprašati: Petrovič Miklošičeva 11 b Celje.

SKODO 1966 dobro ohranjeno prodam za 11.000 ND. V račun vzamem tudi ček — ostalo denar. Ogled je možen do 13. ure na dvorišču Javnih naprav — Teharska cesta Celje.

PRODAM molzno kravo in dam krmo v najem. Kramer, Medlog 51 Celje.

KRAVO dobro, mlado, 8 mesecev brejo prodam. Ocvirk Anton Gradnikova 9 Ostrožno.

PRODAM 2 ha sladke stoječe krme. Simončič Gotovlje 125 Zalec.

UGODNO prodam pohištvo za dnevno sobo. Matija Orehovec, Trubarjeva 34 Celje.

PRODAM 800 kom strešne opeke rabljene (bobrovec). Ogled od 14. ure naprej. Anderluh Ferdo, Bohoričeva 4 Celje.

NOVO HIŠO in nekaj zemlje prodam. Informacije Zepina 14 a.

ŠTIRISOBNO komfortno stanovanje primerno za predstavništvo — pisarne — prodam. Brkić Sandi, Stanetova 20 Celje.

OPREMLJENO košarico za dojenčka prodam. Celje, Polule — Heroja Bračiča 26.

UGODNO prodam dele za

generaino popravilo motorja BMW 250 L 1954-55. Hinko Kolar, Lokrovec 1 a Celje.

HISO z gospodarskim poslopjem in 800 kv. m zemlje prodam. Ogled in poizvedbe Šef Ludvik Celje, Medlog 53.

MOPED s prikolico prodam. Lastnika najdete pri Jamuzovič Angeli, Teharska cesta 53 Celje.

PRODAM I. nadstropje vile — 75 kv. m — komfortno stanovanje s centralno, vrtom in garažo. Ponudbe pod »Vseljivo takoj«.

KUPIM

HISO novo ali nedograjeno v Celju ali okolici kupim. Ponudbe pod »Plačam takoj«.

GUMIJAST čoln za štiri ali pet oseb z lesenim dnom kupim. Čoln mora biti prilagojen za motor do 30 KM. Vodišek Jože Laško Kidričevo 40.

KUPIM stanovanjsko hišo v šmarnski občini ali menjam po dogovoru. Plačam takoj. Teharje 22 pri Celju.

STANOVANJE

SOBO oddam dvema dekletoma. Celje, Vegova 4 — Polule.

ZENSKI z izmenično zaposlitvijo oddam neopremljeno sobo. Ponudbe pod »Varstvo«.

OPREMLJENO sobo oddam mlajši ženski osebi. Stanimirovič Celje Cigaletova 1. Informacije od 16. ure naprej.

ODDAM opremljeno sobo — dve ležišči, možnost kuhanja in pranja — na Jožefovem hribu. Informacije Jenkova 12.

SOBO in kuhinjo z odločbo iščem proti lepi nagradi. Lončar Franc, Trubarjeva 12.

MIREN kmečki fant vaje vseh del išče hrano in stanovanje proti plačilu ali pa pomaga pri delu. Jože Bevc, Cesta v Lokrovec 24 Celje.

ODDAM sobo s souporabo kopalnice dvema osebama. Fartelj Anica Dobojska 36 Celje.

ZAPOSLITEV

Tovornik Franc — Kovaštvo Laško sprejme vajenca za kovaštvo in ključavničarstvo.

VAJENCA za vodoinštalatersko in kleparsko stroko sprejme Stropnik, Celje Babno 31.

SIVILJA — kvalificirana, samostojna se želi zaposliti v Celju ali bližnji okolici. Ponudbe pod »Dobra moč«.

ZA SEZONSKO delo zaposlim takoj zidarja — kvalificiranega. Plača po dogovoru. Košič Ivan, Ul. Bratov Dobrotinškov 38 Celje.

PRODAJALCA (prodajalko) kvalificiranega, lahko tudi začetnika sprejme takoj trgovina čevljev »Peko« Laško. Ponudbe poslati v Poslovalnico »Peko« Laško.

DOBROSRČNO ženo, najraje mlajšo upokojenko, za dopoldansko pomoč v gospodinjstvu išče družina prosvetnih delavcev. Plačilo dobro. Milena Lesjak, Celje, Na zelenici 5 — II. nadst. (Otok III)

RAZNO

VSA zidarska in fasaderska dela opravljam s svojim odrom strokovno in poceni. Košič Ivan — zidarstvo, Ul. bratov Dobrotinškov 38, Sp. Hudinja Celje.

VRECKO Edi, kamnosek, Kovinarska ulica — Krožna pot 8 (Gaberje) Celje obvešča cenjene stranke, da izdeluje nagrobne spomenike iz naravnega in umetnega kamna ter jih ima tudi na zalogi po izbiri po konkurenčnih cenah in se priporoča.

SUH, zaprt prostor 41 kv. m oddam za skladišče. Potočnik, Mariborska 54 a. Ogled popoldne.

KOSNJO oddam v najem. Kranjc Jože, Sentjur 227.

UMETNA valilnica Anica Winter, Lopata 55 Celje sporoča, da dobite enodnevnne piščance vseh vrst —

bele težke, rjave in grahaste — vsak teden in sicer v torek na domu, v sredo pa na celjski tržnici.

NUJNO potrebujem garažo v bližini Mariborske ceste ali Kersnikove ulice. Miran Rečko, Celje, Mariborska 22

OSEBO, ki je pomotoma zamenjala »Rogovo« kolo pred Samopostrežno Dolgo polje prosim, da ga vrne na

naslov Stravnik Ana, Cesta v Lokovec 38.

ISCEM ženo pokojnega Franca Šeška iz Košnice pri Slivnici naj se javi na naslov: Šeško Rudolf, Breze, p. Laško.

ZELIM si dobiti usmiljeno srce. Sem starejši upokojenec s hišo in nekaj zemlje. Zelim iti ali pa dobiti gospodinjstvo brez otrok v

starosti od 50 do 60 let starosti srednje, a še čedne postave. Po smrti ji vse zapustim. Vse drugo ustmeno, Šeško Rudolf, Breze, pošta Laško.

REJCI perutnine pozor! Kvalitetne piščance brojlerske in nesne pasme v starosti 1-14 dni dobite vsak dan v valilnici Dobravc Zg. Roje 23 Sempeter.

**VSE
ZA KOPALNO
SEZONO
VIKEND
IN POTOVANJE**

**VELEBLAGOVNICA
TKOVNINA
CELJE**

POSLOVALNICA

MANUFAKTURA

ŽALEC

nudi

za kopalno sezono veliko izbiro ženskih, moških in otroških kopalk, frotirja, plavalnih blazin ter sončnih očal.

Na oddelku kozmetike pa vse vrste kozmetičnih sredstev za sončenje.

Se priporočamo!

ZA VAS
ZA VAŠE GOSTE
ZA VAŠE POSLOVNE
PRIJATELJE

VAŠA VARNOST, VARNOST VAŠEGA PREMOŽENJA:

ZAVAROVALNICA

Hiter gospodarski razvoj in pospešeni tempo življenja, v katerega vlagamo precejšen del svoje moči nas utruja tako, da si radi poiščemo miren kotiček in v njem preživimo vsaj nekaj uric dnevno. To je naš dom. Pretežni del hišnih opravil smo mehanizirali. Ob tem ali onem sprejemniku ali čitanju dobre knjige se počutimo varni in sproščeni.

Ob vsem tem naporu za ureditev čimprijetnejšega doma pa smo pozabili, da se nam kljub pazljivosti, dobrem vzdrževanju svojega premoženja lahko pripeti nesreča, ki žal nikoli ne počiva. Takrat, ko je običajno že prepozno, se spomnimo na zavarovanje.

Napačno bi bilo, če bi mislili, da se lahko človek zavaruje proti vsem morebitnim dogodkom, dejstvo pa je, da se z zavarovanjem lahko prenese dober del nesrečnih primerov na zavarovalnico. Svetovne statistike dokazujejo, da se največ nesreč pripeti ravno v stanovanjih, prometne nesreče pa so šele na drugem mestu.

Marsikdo bo ob čitanju tega sestavka pomislil, kaj pa se sploh lahko zgodi, če je stanovanje v dobro vzdrževani stavbi?

Ce stanovanje ogrevamo na trda goriva, potem ni izključena možnost POZARA, če pade žerjavica iz peči. Možnost je toliko večja, če imamo doma otroke ali osebe, ki ob kurjenju niso dovolj pazljive. Takoj moramo povedati, da so vse osmoditve preprog ali oblog tal izključene iz zavarovalne zaščite. Če pa je zaradi osmoditve nastal požar, je zavarovalno kritje podano.

STRELA lahko s svojo silo ali toploto povzroči pravcato razdejanje v našem mirnem domu. Enake so posledice, če pride do EKSPLOZIJE peči, radiatorja ali kotla za centralno ogrevanje.

VIHAR lahko razkrije streho in dež neusmiljeno namaka stene in prodira v prostore ter poškoduje stanovanjske premičnine. TOČA nam razbije okenska stekla. Posledice ZRUŠENJA LETALA, DEMONSTRACIJ IN MANIFESTACIJ so lahko občutne, čeprav so ti dogodki bolj redki.

Večkratni povzročitelj škode je tudi nenadna okvara vodovodnih cevi ali drugih s temi cevmi povezanih napravami za toplovodno in parno gretje. Posledica takšne okvare je nepričakovan IZLIV VODE na zavarovane stvari. Zavarovanje zajema tudi škodo na plesku, slikariji in tapetah. V zavarovanje pa ni zajeta škoda oziroma stroški za odstranitev okvare na napravi iz katere se je izlila voda.

Okenska in vratna stekla so izpostavljena razbitju. Te škode se nadomestijo in zavarovalnica ne ugotavlja vzroka razbitja.

VAŠE ZAUPANJE, NAŠA SKRB:

ZAVAROVALNICA

Stanovanjske premičnine lahko zaščitimo pred škodo, ki bi nastala zaradi VLOMA POSKUSA VLOMA ALI ROPA, če se pri tem stvari odnesejo, uničijo ali poškodujejo. Zavarovalno kritje je podano, če je storilec vlomil ali razbil vrata, okna, pod ali strop; če je odklenil stanovanje s ponarejenim ključem ali sredstvom, ki ni namenjeno za redno odpiranje; če je odklenil stanovanje z originalnim ključem do katerega je prišel na nedovoljen način, ali če pride v stanovanje skozi odprtino, ki ni za to določena in je moral pri tem uporabiti mehanično silo.

Za ROP se šteje odvzem stvari z uporabo sile ali grožnje za življenje ali zdravje sklenitelja zavarovanja ali njegovih članov. Ni zavarovalnega kritja, če nekdo s prevaro pride do zavarovanih stanovanjskih premičnin. Proti nevarnosti vlomske tatvine je zavarovan tudi denar, če je v zaklenjenem delu pohištva do din 1.000.—; če je v zaklenjenem hranišču, ki je posebej zaščiteno proti vlomski tatvini pa do din 2.000.—. Dragocenosti in zbirke, kamor štejemo tudi zbirke starin so zavarovane v zaklenjenem delu pohištva do din 2.000.—; pod posebno zaporo in zaščito pa do din 5.000.—. Umetniški predmeti so zavarovani do din 5.000.—, če ni dogovorjena višja zavarovalna vsota. V kleti in na podstrešju so zavarovana dvokolesa živila, pribor za pranje in perilo v času pranja in sušenj, vendar največ do din 2.000.— po enem dogodku. Zavarovanje krije tudi škodo, ki nastane na zgradbi ob priliki vroma v višini stroškov popravila, toda največ do din 500.—. Zavarovanje proti nevarnosti NAVADNE TATVINE krije škodo do din 2.000.— če je ukradeno perilo, dokler je zaradi pranja, sušenja ali likanja izven stanovanja v sušilnici ali pralnici, ki so v isti stavbi kot zavarovalčevo stanovanje ali pa ko se podnevi suši ali zrači na terasi ali na dvorišču stavbe.

Vse do sedaj našete nevarnosti se nanašajo na stanovanjske premičnine. To so stvari, ki služijo za opremo stanovanja, osebno uporabo in potrošnjo, denar, vrednostni papirji, dragocenosti, nakit, umetniški predmeti in zbirke.

V zavarovanje je vključena tudi škoda zaradi odgovornosti zavarovalca proti tretjim osebam. Ta odgovornost se razširja tudi na zakonca in mladoletne otroke. Zavarovanje pred nevarnostjo odgovornosti krije škodo za vsak posamezni primer do din 20.000.— za telesne poškodbe, okvaro zdravja ali smrt in do din 10.000.— za uničenje, poškodbo ali izginitve stvari.

O zavarovanju gospodinjstkih strojev proti učinkovanju električnega toka, načinu zavarovanja in ceni tega kombiniranega zavarovanja stanovanjskih premičnin prihodnjic.

ZAVAROVALNICA SAVA

POSLOVNA ENOTA CELJE — CELJE, ULICA XIV. DIVIZIJE 4
P. P. 104, TELEFON 23-45, 23-46

LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE

NAŠE VPRAŠANJE - VAŠ ODGOVOR

IN VAŠA NALOGA?

V vsaki številki Novega tednika vam bomo postavili eno vprašanje. Napisali ali obkrožili boste odgovor, za katerega boste prepričani, da je pravi. Odgovore na kupone pošljite na uredništvo Novi tednik Celje, Gregorčičeva 5, do ponedeljka s tem, da sodelujete pri žrebanju.

V žrebanju bomo uvrstili vse odgovore — pravilne in nepravilne. Toda z Libelinimi tehtnicami bodo nagradjeni le tisti izžrebanci, ki bodo pravilno odgovorili. Pet izžrebanih igralcev z nepravilnimi odgovori pa bo prejelo knjižne nagrade.

[ore] — vsak teden 15 nagrad za naše bralce in igralce v novi NI igri. In še posebne nagrade za nove naročnike za vsa nove naročnike, ki se bodo naročili na NI z naročilnico, ki jo bomo objavili vedno na tem prostoru pa bomo pripravili vsake tri tedne še posebne žrebanje — za Libeline konvektorske peči in pa za maser.

Skupno torej 250 nagrad Libele za nove naročnike in bralce! In še 125 knjižnih nagrad NI.

Kdo bi si mislil, da bo naše zadnje vprašanje zadalo mnogim bralcem toliko muk. V uredništvo smo prejeli več nepravilnih kot pravih odgovorov, kar se še ni zgodilo. To seveda kaže, da premalo vemo o pomembnih občinskih dogodkih. Pred dnevi smo bili v uredništvu zelo veseli pisma, ki nam ga je poslala krajevna organizacija ZB NOV v Jurkloštru. Predlagali so nam, da v našo rubriko uvrstimo vprašanja, ki so nam ga poslali. Seveda — rade volje! Takih pismov še želimo.

In sedaj k rezultatom žrebanja!

Libeline tehtnice so prejeli:
Franc Bobnar, Kidričeva 26, Laško
Milka Pavlič, Dom upokojencev, Zalec
Erna Dolinar, Vrunčeva 25 c, Celje
Marta Klenc, Cesta na Dobrovo, Celje
Nataša Podkrižnik, Zagrad 9, Slov. Bistrica
Milan Kamenik, Zavrh 2, Dobrna
Tilka Veble, Kidričeva ul., Celje
Martin Zupanec, Nova vas 37, Sentjur
Milica Kovač, Moše Pijade 12, Celje

Stoletno pratiko pa bodo dobili:

Albin Cocelj, Višnja vas 14 a, Vojnik
Jožica Kočnik, Partizanska 26, Slovenske Konjice
Marija Kovačič, Ratanska vas 2, Rogaska Slatina
Daniel Vesnjak, Dobojska 31, Celje
Marija Osredelki, Rogatec 82

Pravilni odgovor je takle: 2. julija bodo imeli občinski praznik Laščani, 7. julija Laščani in 10. julija Celjani. Preprosto, ali ne?

NOVO VPRAŠANJE ZA VAS

In še novo vprašanje, ki ga je predlagala krajevna organizacija ZB NOV Jurklošter. Odgovorite, kateri kraj na Štajerskem je bil prvi osvobojen in kje je bila odprta prva slovenska šola na Štajerskem?

Odgovore pošljite na naše uredništvo, Gregorčičeva 5, Celje, in sicer na dopisnici. Izžrebanci, dobimo se v ponedeljek, 5. junija 1972 ob 17 uri v uredništvu.

KUPON

17

Odgovor:

Ime in priimek:

Točen naslov:

Poletje je že na pragu, torej čas, ko bo vaše telo bolj izpostavljeno pogledom ljudi. Zato čim prej poskrbite za vitko linijo. Vrnila vam bo samozavest in občudovanje v očeh mnogih ljudi, sicer pa je že od nekdaj bila vitka linija telesa neizčrpna inspiracija mnogih umetnikov. Kdo vam bo pomagal? Libelina tehtnica NEVA vendar!

LIBELA-CELJE

NAROČILNICA

IME

PRIMEK

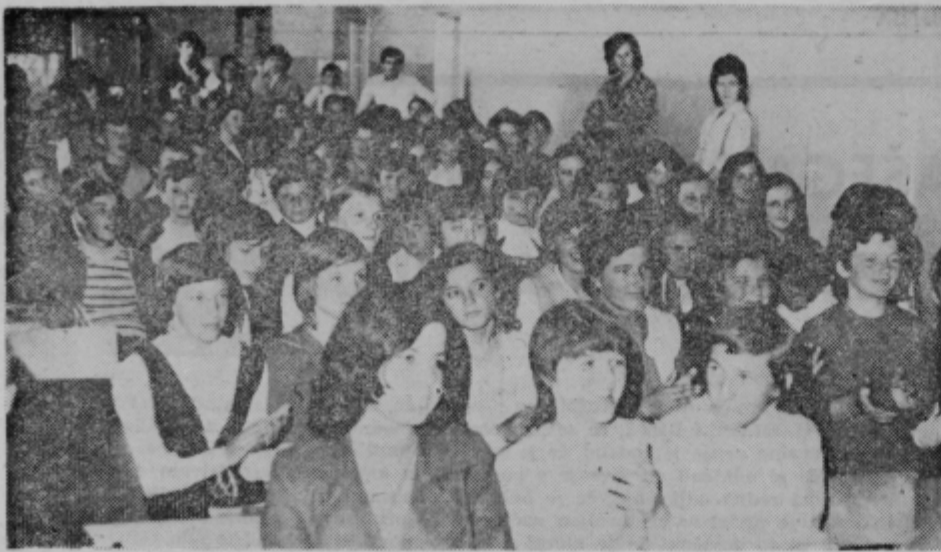
TOČEN NASLOV

POSTA

S to naročilnico naročam Novi tednik in se s podpisom obvezujem, da bom redno plačeval(a) naročnino.

Podpis

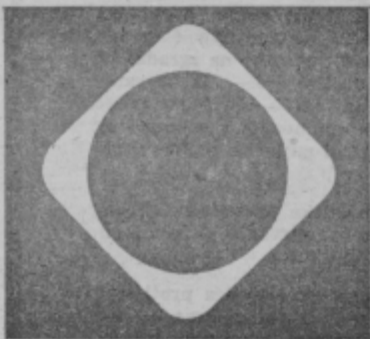
LIBELA TEHTNICE TOČNE ZA KUPCA IN TRGOVCA — LIBELA TEHTNICE TOČNE ZA KUPCA IN TRGOVCA — LIBELA

SPREJEM V ZM — V žalski občini so minuli teden ob dnevu mladosti sprejeli v članstvo ZM okrog 500 pionirjev. Vse sprejeme je obiskal predsednik Občinske konference zveze mladine Zalec Janez Kroflič ter jim podelil mladinske izkaznice. Na posnetku sprejem pionirjev v Preboldu.

V nedeljo je bilo v Braslovčah veliko pevsko slavlje. Na reviji odraslih zborov žalske občine je nastopilo deset zborov, med njimi s precejšnjim uspehom tudi moški zbor Petrovč pod vodstvom Jožeta Gostečnika (na sliki).

KOVINOTEHNA

za vaš dopust — camping — vikend
blagovnica IDEAL na Mariborski c. 7

- plinski kuhalniki
- plinske bombe — 3 kg
- steklenice 200—400 gr
- komplet roštilj
- hladilne torbe
- posode termos
- tranzistorski kasetni magnetofoni

Mlini in mlinarji

Piše DRAGO MEDVED

VESELO ŽIVLJENJE

Tako sem zapisal zaradi tega, ker mi je med smehom dejal Martin Kunej, da je bil celo življenje vesel in še v hudih trenutkih ni pozabil na humor. Le tako je lahko premagal tisto, kar je bilo težko. Veselja mu tudi zdaj ne zmanjka, čeprav se že bliža devetemu križu.

Kakor ima Bistrica ob svojem gornjem toku precej mlinov ali točneje povedano, imela jih je, tako jih ima tudi blizu svojega izliva v Sotlo. Videti je, da si hoče še v teh časih, ko z mlinarji odmirajo tudi mlini, še pridržati nekaj svojih starih prijateljev, ki so delili cela stoletja dobro in slabo.

Eden izmed takšnih zvestih spomenikov ob vodi je mlin Martina Kuneja v Zagorju št. 19, a ko se je Martin rodil 1888 leta je bila na hiši še številka dve. V sami družini je kar precej Martinov, saj je tudi njegov oče bil Martin in sin, pri katerem živi zdaj, je tudi Martin.

Pred mano sedi človek, ki mu nikakor ni videti, da nosi osem križev. Dobrodušen, malce okrogel in s sivimi kocinami poraščen obraz se kar čisto razleže v nasmeh in ni mu posebej poudarjati, da je veseljak. Vendar bi marsikdo po pripovedovanju mlinarja Martina lahko sklepal povsem drugače. Ko mu je bilo devet let in pol, mu je umrl oče in z materjo so ostali sami. Pri hiši je bilo sedem otrok, Martin je bil tretji. Prišli pa so strici in po-

magali pri mlinu, ki ga je zgradil očetov stari oče, za katerega pa se Martin nikakor ni mogel spomniti, kako se je pisal. Na mlinskih vratih je letnica, ki označuje datum 1862, vendar je poudaril, da je

va 1954. leta ni prišla do živega.

Zato pa ga je prizadela 1926. leta, katerega označuje Martin za leto nesreče. Takrat so utrpeli največjo škodo. In ko mi je Martin to pripovedoval, se

skem in kot mlinar je bil med peki. Ranjen sicer ni bil nikoli, vendar so granate kaj pogosto švigale mimo njihove pekarije, a kakor je med smehom dejal, vedno so imeli čas, da so se umaknili. Po voj-

magal mlinar Matija Vajdič, ker sam ni zmožni vsega dela. V mlin so zabavali najrazličnejše ljudi in med njimi tudi kržanska Urša, ki se je s fanti kar dobro razumela in če je bilo slabo vreme ali pa

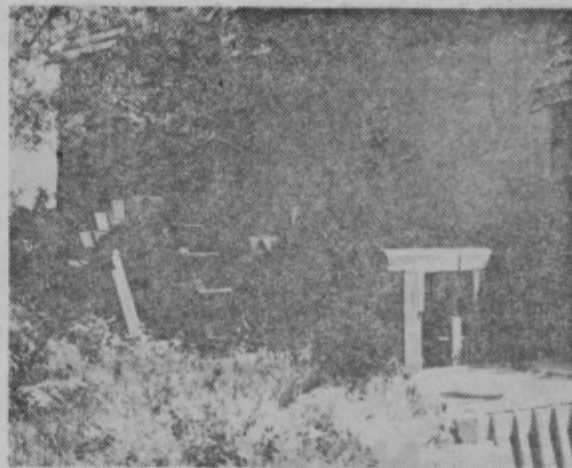

Martin Kunej

to letnica, ko je bil mlin obnovljen. Pravzaprav ga ni lahko najti. Potisnjen je med hrib in Bistrico, vendar je kraj sam izredno lep in ob mlinu je velik jez, ki mu tudi popla-

mu je za hip zresnil obraz in videlo se mu je, da mu je res težko. Pa je kaj hitro prešel na druge stvari, bolj vesele.

Med prvo svetovno vojno se je bojeval na Tirol-

Podrli ga bodo ...

ni je delal doma in mlinaril, saj je bilo dela več kot dovolj, ljudje pa so nosili pšenico, koruzo in zmes tudi z Bizeljskega in preko Sotle, s hrvaške strani. Takrat mu je po-

sneg, so bili žaklji od moke najboljša odeja... Martin se smeje, prižge cigareto in srkne kozarček rdečega, ki ga je pred nas postavila snaha Pepca, pa domače salame in do-

ber kruh. Pa Martin nadaljuje: »Z ženo sva se hitro spoznala, saj sva bila soseda. 1923. sva se poročila, leto kasneje se narna je že rodil sin. Tako smo živeli v delu, veselju, hodil sem po številnih ohceti, le leta 1926. se nerad spominjam. Ko je prišla druga vojna, me niso vzeli, ker sem bil doma edini, pa tudi »oberlajtnant« je bil dober človek. Pri sosedu je bilo težje. Tam so gospodarja z bolnimi nogami, iz katerih mu je tekel gnoj, vrgli po tleh. Veliko je pretrpel. K nam so ponoči prihajali partizani, podnevi pa Nemci. Prišlo je več oficirjev in so risali kake načrte. Ko se je vojna bližala h koncu, je neki major, ki je malo pred tem na zid obesil zemljevid, nekega dne zmajal z glavo in dejal: »Deutschland ist schon kaput...« Ustaši niso prišli do nas, v sami vasi — v Bistrici ob Sotli — pa so bili in počenjali strahovite zločine in to ne samo ljudem, še živini niso prizanašali in so jo množično pobijali, brez vsake potrebe in vzroka.«

Po vojni je Martin še mladol do približno 1950. leta, potem pa so se kolese vse redkeje zavrtela in danes melje le še zase kakšno malenkost. Dve veliki mlinski kolesi sta utrujeni ždeli v raki in razločno se je videlo, da se že dolgo nista zavrtela.

Zraven stare hiše, v kateri je mlin, stoji nova in tam domuje Martinov sin z družino. Ko bo oče Martin umrl, bo sin podrli staro hišo in mlina ne bo več. Ne bo ga več. Težke besede za ljudi, ki so desetletja in stoletja živeli v slogi z vodo, lažje za mladino, ki v vrtenju mlinskih koles ne vidijo več bodočnosti.